

Středoškolská odborná činnost 2008/2009

Obor 17 – filosofie, politologie a ostatní humanitní
a společenskovední obory

Sekty – všechno je jinak?

Autor:

Jakub Červenka

4. ročník

Gymnázium Roudnice nad Labem

Havlíčková 175

413 01 Roudnice nad Labem

Konzultant práce:

Mgr. Petr Dobeš

Gymnázium Roudnice nad Labem

Ústecký kraj

Roudnice nad Labem, 2009

Čestné prohlášení

Prohlašuji tímto, že jsem soutěžní práci vypracoval samostatně pod vedením Mgr. Petra Dobeše, do poděkování zahrnul ty, kteří mi byli nápomocni při psaní této práce a uvedl v seznamu použitých zdrojů veškerou použitou literaturu a další informační zdroje včetně internetu.

V Roudnici nad Labem dne

Poděkování

Na této straně bych velice rád poděkoval všem, bez kterých by tato práce nevznikla.

V první řadě chci poděkovat Mgr. Jitce Kautské, protože ona zadala téma seminárních prací, já si tehdy vybral sekty a vypracoval svou prvotní práci „Není sekta jako sekta“, na které jsem si toto téma vyzkoušel a z níž také do určité míry čerpám.

Dále musím poděkovat Janu Kříteli Hejdukovi, který si mou práci přečetl a doporučil mi, abych ji přepracoval na středoškolskou odbornou činnost a také mi zapůjčil literaturu a poskytl cenné rady.

Musím velmi poděkovat konzultantovi mé práce Mgr. Petru Dobešovi, který mi radil a podporoval mě při psaní této práce.

Všem třem výše zmíněným chci také poděkovat za pomoc s dotazníky.

Tato práce by nevznikla v této podobě bez pomoci Ivany Řehákové, která upravila text tak, aby odpovídal formálnímu stylu psaní středoškolské odborné činnosti a také pomohla při zpracovávání výsledků anktety mezi studenty.

Díky také patří mému bratru Janu Červenkovi, který provedl potřebné jazykové korektury.

Dále chci poděkovat PhDr. Zdeňku Vojtíškoví a ThDr. Odilo Ivanu Štampachovi, kteří přislíbili, že si mou práci přečtou a sdělí mi svůj názor.

V neposlední řadě chci velice poděkovat všem odborníkům, kteří mi poskytli odpovědi na mé otázky, všem věřícím, kteří vyplnili můj dotazník, také všem studentům Gymnázia v Roudnici nad Labem, kteří zodpověděli anketní otázky a vůbec každému, kdo se na této práci nějakou měrou podílel.

Obsah

Seznam použitých zkratk	6
Prolog	8
1. Co je vlastně sekta?	9
1.1 Pár slov úvodem	9
1.2 Význam slova sekta	10
1.3 Etymologie slova sekta	10
1.4 Sekty a tradiční náboženství	11
1.5 Definice pojmu sekta	12
1.6 Definice pojmu církev	16
1.7 Rozdíly mezi sektou a církví	16
2. Problematika náboženských sekt	19
2.1 Proč nás sekty přitahují?	19
2.2 Koho sekty přitahují?	22
2.3 Jak poznat sektu	23
2.4 Jak poznáme, že jsou naši blízcí v sektě?	27
2.5 Co s našimi blízkými v sektě?	27
2.6 Právní obrana	30
3. Co na to mladí?	31
3.1 Metodika průzkumu	31
3.2 Výsledky průzkumu	31
3.3 Zajímavé odpovědi	32
3.4 Co z toho vyplývá?	35
4. Výpovědi očitých svědků	38
4.1 Anketa – stručné uvedení do děje	38
4.2 Otázky kladené věřícím	39
4.3 Svědectví	40
5. Situace u nás	52
5.1 Jak jsme na tom v ČR?	52
5.2 Imanuelité	52
5.3 Hnutí Grálu	66
5.4 Rodina	67
5.5 Hnutí víry	68
5.6 Moonovo hnutí	69
5.7 Mormonismus	70
5.8 Svědkové Jehovovi	71
5.9 Antroposofie	73
5.10 Scientologie a dianetika	74
5.11 Hnutí Haré Kršna	76
5.12 Jóga v denním životě	77
5.13 Sahaja joga	78

5.14 Osho	79
5.15 Sri Chinmoy	80
5.16 Transcendentální meditace	81
5.17 Víra Bahá'í	82
5.18 Hnutí Nového věku	83
5.19 Satanismus	84
Resumé	86
Použité zdroje	89
Přílohy	93
1 Seznam státem registrovaných církví – dělení dle letopočtu registrace	94
2 Počty věřících podle sčítání provedeného v roce 2001	97
3 Seznam všech odpovědí zjištěných v rámci ankety mezi studenty	98

Seznam použitých zkratek

AIDS → Syndrom akutní imunitní nedostatečnosti

Angl. → anglicky

Apod. → a podobně

Atd. → a tak dále

BTM → Brněnská tisková misie, o.s.

CB → Církev bratrská

ČB → České Budějovice

ČCE → Českobratrská církev evangelická

ČR → Česká republika

D. → Dvorská/Dvorský/Dvorští

D+D → Dvorský a Dvorská

Dosl. → doslova

Dr. → doktor

ECM → Evangelická církev metodistická

Ffing → flirty-fishing

Inter. → internetový

Jj → jo, jo (ano, ano)

JDD → Jan Dietrich Dvorský

JUDr. → titul doktor práv

KS → křesťanská společenství

MF Dnes → Mladá Fronta Dnes

Mgr. → titul magistr

Mil. → milion

MUDr. → titul doktor medicíny

Např. → například

O. T. O. → Ordo templi orientis

PhDr. → titul doktor filozofie

Pozn. → poznámka

R. O. F. C. → Reach out for Christ

Soc. → sociální

Srv. → informace čerpány z tohoto zdroje; případně druhý význam → porovnej s tímto zdrojem

SŠ → střední škola

Str. → strana/strany

ThDr. → titul doktor teologie

Tj. → to jest

Tzn. → to znamená

Tzv. → tak zvaný

USA → Spojené státy americké

VŠ → vysoká škola

Biblické verše

Jan 20:24-29 → Janovo evangelium, 20. kapitola, 24. až 29 verš

Mt 24:4-5 → Matoušovo evangelium, 24. kapitola, 4. až 5. verš

Mt 24:23-25 → Matoušovo evangelium, 24. kapitola, 23. až 25. verš

2P(t) 2:1 → Druhý list Petřův, 2. kapitola, 1. verš

Sk 4:12 → Skutky apoštolů, 4. kapitola, 12. verš

Sk 24:14-15 → Skutky apoštolů, 24. kapitola, 14. až 15. verš

Prolog

„Čemu nerozumíme, to si můžeme vyložit jakkoli.“

Chuck Palahniuk, *Deník*¹

---

¹ PALAHNIUK, CH., *Deník*, Odeon, Praha, 2006, 1. vydání, ISBN 80-207-1224-0; str. 124

1. Co je vlastně sekta?

1.1 Pár slov úvodem

Slovo sekta bylo, je a zřejmě i bude používáno poměrně často. Toto slovo zní pejorativně a většina lidí si pod ním zřejmě ihned představí něco (životu) nebezpečného, něco, čemu je třeba se bránit, nebo ještě lépe úplně vyhnout. Je tomu ale skutečně tak? Opravdu se lidé musí bát, jakmile je toto slovo vyřčeno?

Nyní je nutné si připomenout onu pravdivou větu z prologu. Myslím, že právě na tomto příkladě se krásně ukazuje, že slovo jakožto pojem nemá samo o sobě moc a záleží jen na našem myšlení, co si pod tímto pojmem představíme, co si k němu přiřadíme. Právě v tomto nás do značné míry ovlivňují nejen naše zkušenosti, ale i okolní společnost.² Problémem je, že málokdo z nás ví, co pojem sekta značí, jak jej používat, zkrátka tomuto slovu patřičně nerozumíme. To se tato práce pokouší změnit.

V rámci mé práce bude řeč o sektách náboženských. Cílem je, podívat se blíže na pojem *sekta*, a to nejen z hledisko etymologického. Zaměřím se také na různé variace výkladu, které toto slovo nabízí. Pokusím se poskytnout alespoň základní rady, co dělat s našimi blízkými v sektě. Poukážu mimo jiné na to, že například i v rámci křesťanské církve mohou existovat různé názory a výklady týkající se otázek víry. Podíváme se, jak slovo sekta vnímá mladá generace a v neposlední řadě chci zmínit některé sekty v rámci našeho státu.

Základem pro tuto práci je má loňská seminární práce pro předmět základy společenských věd (ZSV) s názvem: „Není sekta jako sekta“, zabývající se problematikou náboženských sekt. Vycházím z ní, rozšiřuji však pole jejích poznatků a přínosů.

Název „Sekty – všechno je jinak?“ nebyl vybrán náhodně. Ve společnosti panují různé názory na to, co je a co není sektou, jak sekty působí na své členy i na okolní společnost a podobně. Vnímání slova sekta je však u mnoha lidí záporné, což připisují mimojiné nedostatku informací. To chci napravit a poskytnout alespoň základní náhled na celou problematiku z různých úhlů pohledu.

Hlavním přínosem této práce by měly být webové stránky,³ které budou informace uvedené v rámci mé SOČ podávat širší veřejnosti, v pokud možno srozumitelné formě, a na kterých bude také seznam odkazů na další užitečné informace⁴ související s tématem sekt a religiozity vůbec. Protože je v dnešní době a naší společnosti internet již dobře známým a poměrně zavedeným zdrojem informací, není důvod, proč zjištěné poznatky nepublikovat právě díky www stránkám. Nechci, aby šlo o přilévání oleje do ohně, má práce nemá jen shrnovat zjištěné poznátky, má také nabízet vlastní úhel pohledu, nové informace a zajímavosti, v ideálním případě i dovést čtenáře k zamyšlení. Další velkou výhodou internetu je, že je to médium, na které lze informace přidávat a upravovat a tak je možné tuto práci stále rozšiřovat a vylepšovat.

Ačkoliv se budu snažit zachovat objektivitu, je jasné, že každé podobné posuzování musí být nutně subjektivní. Richard von Krafft-Ebing tvrdil, že psychiatr reaguje na nemocnou osobnost celou svojí vlastní osobností, což podle psychiatra Carla Gustava Junga znamená, že psychiatrie je

2 VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>; str. 114

3 Adresa zmíněných webových stránek je: www.sekty-cz.webs.com

4 Jak v klasické knižní podobě, tak v elektronickém podání

nutně subjektivní.⁵ Myslím, že můžeme výše zmíněné přenést z oboru psychiatrie prakticky na cokoli, co hodnotíme, neboť vše co hodnotíme a poznáváme, je ovlivňováno naší zkušeností, charakterem a dalšími složkami naší osobnosti.⁶

1.2 Význam slova sekta

Pro tuto práci je naprosto klíčovým pojmem slovo sekta. Díky médiím (a nejen jim) slýcháme o sektách a sektářích v poslední době ve spoustě možných i nemožných případech a nemusí jít ihned o bulvární tisk. Mnoho osob si představí skupinu, která se vyčlenila ze společnosti. Společenství lidí v němž panují podivné praktiky a které ohrožuje životy lidí (nejen těch v ní). Myslím, že je potřeba tento pojem uvést na pravou míru. Když slyšíme slovo, které neznáme a nemáme zrovna po ruce nějakého chytrého známého, možná nás to donutí hledat jeho význam – například ve slovníku cizích slov či na internetu.

Výraz SEKTA podle níže uvedených zdrojů znamená:

-> uzavřená politická nebo náboženská skupina

(www.slovník-cizich-slov.abz.cz; www.slovník-cizich-slov.cz;
www.slovník-cizich-slov.kvalitne.cz)

-> (z latiny) menší náboženská skupina, která se oddělila od církve nebo jiné větší náboženské společnosti

(REJMAN, L., *Slovník cizích slov*, SPN, Praha, 1971, 2. doplněné vydání)

-> (z latiny) uzavřená politická nebo náboženská skupina

(LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog, Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7)

Myslím si, že výklady, které nám podávají slovníky cizích slov, nemohou člověku, který chce být zasvěcen do problematiky významu slova sekta, stačit. Navíc při čtení těchto vysvětlení musíme narazit na výkladové nejasnosti. Jak si například vyložit pojem uzavřená skupina? Vždyť i sekta potřebuje nabírat nové členy. Nebo je snad myšleno uzavřená jiným názorům? Společnost, která vychází pouze z idejí svého vůdce? Pojďme se tedy na tento problém zaměřit důkladněji.

1.3 Etymologie slova sekta

Jak již výše zmíněné zdroje uvádějí, slovo sekta pochází z latiny. Pro důkladnější objasnění původu si dovoluji citovat ThDr. Odila Ivana Štampacha, respektive část kapitoly z jeho knihy zabývající se tímto problémem.⁷

---

⁵ Srv. HYDEOVÁ, M., MCGUINNES, M., *Jung*, Portál, Praha, 2007, 2. vydání, ISBN 978-80-7367-255-3; str. 16

⁶ Srv. NAKONEČNÝ, M., *Psychologie téměř pro každého*, Akademie věd ČR, Praha, 2004, 1. vydání, ISBN 80-200-1198-6; str. 243-244

⁷ ŠTAMPACH, I. O., *Náboženství v dialogu: kritické studie na pomezí religionistiky a teologie*, Portál, Praha, 1998, ISBN 80-7178-168-1, str. 163-164

„Slovo sekta se dostalo do evropských jazyků včetně češtiny z latinského *secta*, které bývá odvozováno od *sequor* (následuji) nebo *seco* (řežu, krájím, sekám). Šlo zřejmě o vliv latinského překladu bible. Ve *Vulgátě* (latinský překlad bible) v *Novém zákoně* bývá toto slovo na místě původního řeckého *hairesis*, které se tam vyskytuje devětkrát, ve významech výběrová skupina, náboženská nebo filozofická škola, strana, frakce, názor. Tam souvisí se slovesy *haireisthai* (vybírat si, volit si), příp. *hairetizein* (vyvolit). Samo toto řecké slovo bylo do církevní latiny jednak přeloženo právě jako *secta* a jednak pouze přeneseno v mírně polatinštěné podobě *haeresis* pro označení věroučné odchylky (bludu). Snad proto měl a dosud má výraz *sekta* pro mnoho uživatelů doktrinální význam nebo aspoň konotaci.“⁸

1.4 Sekty a tradiční náboženství

Když jsem to již nakoušel, nedá mi to, abych nezmínil, že také některá náboženství mají své kořeny v sektě. Pokud je mi známo, tak judaismus byl prvním monoteistickým náboženstvím vůbec, tedy v teoretické rovině bylo židovství v době polyteistických náboženství také sektou, a to s naprosto převratným učením.

Křesťanství jako takové vskutku vychází z judaismu, ale podstatně se liší v jedné věci; zatímco Židé na svého Mesiáše stále čekají, křesťané věří, že Mesiáš, Boží Syn, již přišel v podobě Ježíše Krista.⁹ Pro svou (byť významnou) odlišnost a změny v učení se dá v počátcích hovořit o sektě judaismu. Však také apoštol Pavel (Saul z Tarsu) při jedné z obhajob své víry praví: „*Přiznávám se ti však k tomu, že podle směru, který oni označují za sektu, sloužím Bohu svých předků: Věřím všemu, co je napsáno v zákoně Mojžíšově a v prorockých knihách, a tak jako oni mám naději v Bohu, že jednou spravedliví i nespravedliví vstanou k soudu.*“ (Sk 24:14-15)

Již v období rané křesťanské církve byly sekty (hereze) problémem. Apoštol Petr píše ve svém druhém listu: „*V Božím lidu bývali ovšem i lživí proroci; tak i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou zálučně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Panovníka, který je vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhubu.*“¹⁰ (2P(t) 2:1)

Jeden z tzv. církevních Otců¹¹ (Ireneus) hájí oprávněnost církevní tradice a její hierarchii. Ve svém hlavním díle „*Proti bludným naukám*“ brání křesťanskou víru proti gnostikům.¹²¹³

Různé názory se v rámci křesťanství vyvíjely a vyvíjejí i v současnosti. Některé církve mají za sebou dlouhou a strastiplnou cestu (např. krvavá historie husitských válek), než byly oficiálně uznány. Církev husitská, Jednota bratrská a mnohé další církve také vznikaly jako sekty, tedy odštěpené frakce původních proudů, a teprve později se staly etablovanými církvemi.¹⁴ Odchylnost

8 Konotace = významový nebo stylistický odstín doplňující základní význam; podle LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog, Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7; str. 205

9 DOBEŠ, P., *skripta*, vypracované maturitní otázky ze ZSV

10 „*V Božím lidu však bývali i falešní proroci, stejně jako mezi vámi budou falešní učitelé, kteří pokoutně zavedou zhoubné bludy. Budou dokonce zapírat i Panovníka, který je vykoupil, a tak na sebe přivedou rychlou záhubu.*“
Bludy – dosl. hereze (sekty, názorové frakce). Dle překladu *Nový zákon a Žalmy*, Biblion, České Budějovice, 2006, *Nový zákon* – 4. revidované vydání, *Žalmy* - 1. vydání, ISBN 80-903528-5-5; str. 351

11 Srv. McDOWELL, J., *Šifra mistra Leonarda – pátrání po pravdě*, 2006, Biblická práce pro děti, Praha; str. 35

12 Srv. Římskokatolická farnost Velká Bíteš, *Svátky církevního roku: červen*, dostupné z URL: <http://farnostvb.wz.cz/svatky/cerven.htm>

13 Gnostikové jsou zastánci filosofického systému, který se snaží dobrat spásy za pomoci poznání (z řečtiny *gnosis* = známost). Veškerou hmotu stotožňují se zlem, spasení lze tedy získat zřeknutím se hmotného světa a hledáním toho duchovního. Srv. TENNEY, M. C., *O Novém zákoně*, 2. revidované vydání, přeložil R. Vysoký; str. 65

14 Etablovaný = zařazený, zavedený, umístěný. Srv. LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog,

názorů je také jasně patrná mezi pravoslavnými křesťany, katolíky a protestanty.

1.5 Definice pojmu sekta

Jak jsme již zjistili, slovníky cizích slov nám mohou podat opravdu jen stručný výklad slova, a to již v tuto chvíli nestačí. Podívejme se na pojem sekta hlouběji, pokusme se jej definovat. Poměrně jasný výklad nám podává například Pavla Koucká v časopise *Psychologie dnes*.

„Termín sekta není jednoznačný (Profant a Štampach, 2000). V jednom pojetí je sekta náboženskou společností vzniklou ve snaze reformovat nauku či praktiky větší a starší náboženské společnosti, například některé etablované církve. Obvykle přejímá většinu nauky původní skupiny, ale má i nové, odlišné ideje. Protože porušila tradice, existuje mezi ní a okolím určité napětí. Mnoho takových sekt brzy zanikne. Jiné přežívají. Další rostou a vyvíjejí se v etablované náboženské společnosti, od nich se případně zase odštěpují nové sekty. Jako sekty v tomto smyslu začínala mnohá, dnes etablovaná náboženství, včetně křesťanství. V dalším pojetí jde o náboženskou společnost, v níž převládají tendence k autoritářství, uzavřenosti, fanatismu, nesnášenlivosti, selekci informací a podobně.“¹⁵

Takováto definice je poměrně snadno pochopitelná, ale z pohledu religionistů (například autorů, na které je odkazováno) takovéto rozdělení nestačí. Někteří religionisté vůbec nemají rádi slovo sekta, obzvláště pokud je používáno neuváženě.¹⁶ Abychom se tedy zhostili tohoto problému seriózněji, podíváme se nyní na definici, kterou nám nabízejí již zmínění autoři.

„Pod výrazem náboženská sekta se nejčastěji míní seskupení vystižené některou ze čtyř dále uvedených charakteristik.

1. Náboženská společnost vzniklá ve snaze reformovat nauku a/nebo praktiky větší a starší náboženské společnosti, např. některé etablované církve. Obvykle přejímá většinu nauky původní skupiny, ale má i nové, odlišné ideje. Protože porušila tradice, existuje mezi ní a okolím určité napětí. Mnoho takových sekt brzy zanikne. Jiné přežívají. Další rostou a vyvíjejí se v etablované náboženské společnosti, od kterých se případně zase odštěpují nové sekty. Jako sekty v tomto smyslu začínala mnohá dnes etablovaná náboženství, včetně křesťanství. (Římští Židé označili podle Skutků apoštolů 28, 22 v rozhovoru s apoštolem Pavlem začínající křesťanství jako sektu.)

2. Podle některých křesťanů relativně nová, spíše menší náboženská společnost, buď výslovně mimo křesťanství, nebo odmítající pojetí křesťanství jimi preferované. V této souvislosti bývají označováni za sektáře např. adventisté, letničtí křesťané jako celek, kvakeři, Křesťanská věda, Obec křesťanů, případně antroposofie, a někdy také (zejména evropští) buddhisté, hinduisté, taoisté, někdy i muslimové.

3. Náboženská společnost, v níž převládají tendence jako autoritářství, uzavřenost, fanatismus, nesnášenlivost, selekce informací apod.

4. Náboženská společnost, která svým stoupencům škodí, obvykle takzvaným vymýváním mozku. (Kolem toho ale zřejmě koluje mnoho pověr. Je nesnadné to exaktně potvrdit. Z téhož bývají

Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7; str. 107

15 KOUCKÁ, Pavla, Proč podléháme sektám?, *Psychologie dnes*, říjen 2007, č.10, 13. ročník, ISSN 1212-9607; str. 14

16 Srv. ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, *Dingir* 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL:

<http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>; str. 6

recipročně obviňovány i některé antisektářské aktivity.) Dále do této skupiny patří náboženské společnosti s násilnými, popř. vražednými či sebevražednými tendencemi.“¹⁷

Protože pojem sekta je velmi obsáhlý, pokud není vysvětlen v kontextu, může být špatně pochopen a vnímán. To škodí jak lidem v oné „sektě“, neboť okolní společnost se vůči ní může negativně vymezit, což může přerůst až v agresi (a to nejen slovní, ale i fyzickou), tak také společnosti, která se tímto vymezením de facto distancuje od té „sektu“, která vůbec nemusí být nebezpečná a naopak může poskytovat i sociálně prospěšné služby a další pro společnost výhodné aktivity.¹⁸

Je jasné, že tento nedostatek v pojmosloví nemohl zůstat bez povšimnutí.¹⁹ Ve výše citovaném článku je nám tedy nabízeno řešení v podobě nahrazení slova sekta za jiné, přičemž záleží na typu sekty (viz čísla výše):

„Můžeme shrnout, že zmatek, nepřesnost, nejednoznačnost a nedostatečnost v definování sekty znamená, že netradiční a atypické náboženské společnosti, jež by mohly být někdy i přínosem a povzbuzením pro ostatní, jsou vyřazovány, ba ohrožovány tím, že se jim samovolně a nespravedlivě připisuje nebezpečný nebo dokonce zločinný charakter. Něco takového je nutno velmi pečlivě dokládat. Je třeba eliminovat u sebe i u jiných třeba i skrytou a nepřiznanou zaujatost.

Zmatek plynoucí z obecně špatné definovanosti pojmu sekta je živnou půdou pro útlak náboženských menšin a nejen jich. Abychom tomuto zmatku zamezili, je třeba užívat termínu sekta s maximální opatrností, tak aby bylo jasné, co jsme jím mínili, to znamená, vždy jej předem definovat. Ale i pak zůstává nebezpečí, že nás bude někdo citovat, aniž by citoval onu definici. Proto je pravděpodobně nejrozumnější se tomuto slovu úplně vyhnout a jednotlivé shora uvedené významy nahradit termíny, které se vlastně již v menší míře používají.

1. Pro (nedávno) odštěpenou náboženskou skupinu můžeme použít termíny nové náboženství, nové náboženské hnutí nebo nová religiozita. Musíme si ale uvědomit, že tyto pojmy jsou širší a zahrnují tedy i skupiny, které se odnikud nevyděly, ale vznikly naprosto nově.

2. K označení nekřesťanské či výrazně jinak křesťanské skupiny v křesťanském prostředí bychom měli používat názvy alternativní náboženství / religiozita, alternativní náboženské hnutí. Protože sám výraz náboženské hnutí zahrnuje směry křesťanské i jiné, můžeme říci, že tu vedle sebe stojí církve a alternativní směry. Nemusí nutně stát proti sobě.

3. Skupině, které vyčítáme znaky shora uvedené u bodu 3, bychom měli říkat konkrétně autoritářská / uzavřená / nesnášenlivá náboženská skupina / společnost / organizace / církev v závislosti na tom, na co chceme upozornit.

4. Chceme-li nějakou skupinu označit za nebezpečnou (ad 4), použijme termínů destruktivní / škodlivá / nebezpečná / zločinná náboženská skupina / společnost / organizace, popř. destruktivní kult. Zde je však na místě připomínka, že destruktivních náboženských skupin je zřejmě málo, i když na sebe pochopitelně poutají pozornost. Ctěme také důsledně presumpci nevinu.“²⁰

17 ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL:

<http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>; str. 5-6

18 Srv. ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL:

<http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>

19 Srv. PROFANT, V., *O iniciátorovi stránek a jejich účelu*, 12. dubna 2003, dostupné z URL:

<http://vit.p.sweb.cz/rozdel5.html>

20 ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL:

Rád bych také zmínil další možný přístup k tomuto poměrně problémovému slovu. Kromě možnosti pojem sekta nepoužívat a nahrazovat jej jinými adekvátními názvy (dle kontextu), máme zde druhou možnost – nalézt vhodnou definici a tu prosadit.²¹

„V zásadě je možné rozeznat dva přístupy k problémovému pojmu „sekta“. Jedna skupina sociologů náboženství a religionistů se pokouší nalézt co nejvhodnější definici pojmu „sekta“ a pomocí této hodnotově neutrální, popisné definice se distancovat od běžného, negativního používání tohoto pojmu. Ve světě je tato snaha běžná, u nás se k tomuto řešení v první polovině 90. let přikláněli např. Dušan Lužný nebo Ivan Štampach. K předchozí snaze o toto řešení se ostatně přiznává i autor těchto řádků.“²²

Ne všem odborníkům se však pojem sekta jeví jako problémový, nýbrž jej pojímají jako slovo poměrně jasně definované.²³

„Na tomto místě je třeba ještě připomenout, že slovo „sekta“ další část religionistů a (zejména) psychologů náboženství ve světě i u nás jako problémové nepocituje. Pojem definují z hlediska sociální psychologie nejčastěji jako totalitní náboženskou skupinu (u nás tak činí např. psychiatr Prokop Remeš) nebo totalitním způsobem organizovanou skupinu s pevnou ideologií (psycholožka Marie Vágnerová). Podobně pracuje s pojmem „sekta“ i teolog a religionista Tomáš Novotný.“²⁴

A ještě další možnost nám nabízí ve svém článku PhDr. Zdeněk Vojtíšek. Poukazuje na to, že pojem sekta není pojmem popisným, nýbrž záleží na každém z nás, co si pod tímto pojmem představí.²⁵

„Doufáme, že existuje ještě jiná možnost, jak s pojmem „sekta“ naložit. „Zakopaný pes“ je v poznání, že slovo „sekta“ není (jak už bylo naznačeno výše) pojmem deskriptivním, ale relačním. Nepopisuje vlastnosti, ale vyjadřuje vztah. Jak říká německý teolog a znalec současných náboženství Reinhart Hummel, „sekta“ patří mezi pojmy, které „definují vztah nynějšího většinového náboženství, popř. většinové kultury k odštěpené organizované menšině.“

Tato vztahovost je pro pojem „sekta“ základní; všechny charakteristiky, které se tak košatě rozrůstají v deskriptivních definicích, jsou od tohoto vztahu pouze odvozené - někdy jsou příčinami, někdy důsledky negativního vztahu většiny k náboženské skupině. V minulosti se jednalo spíše o vztah většinového náboženství k náboženským menšinám, a proto byl pojem „sekta“ po staletí definován teologicky. Dnes má na Západě tento negativní vztah k některé náboženské menšině sekularizovaná společnost²⁶ –nikoli kvůli teologii, ale třeba kvůli onomu údajnému „vymývání mozku“. Ale ať je společenské prostředí jakékoli, jazykové vyjádření vztahu k tomu, co je považováno za nábožensky deviantní, zůstává. Tímto vyjádřením je slovo „sekta“.

<http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>; str. 6

21 Srv. VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>

22 VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>; str. 113

23 Srv. VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>

24 VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>; str. 114

25 Srv. VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>

26 Sekularizovaný = zesvětštěný, vzdálený vlivu církve. Srv. LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog, Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7; str. 335

Sekta je tedy vyjádřením nikoli toho, co je nebo jaká je nějaká náboženská skupina, ale jaký vztah k ní má většina dané společnosti. Nejčastěji, ale nikoli výhradně, je tímto negativním vztahem postiženo nějaké nové náboženské hnutí. Zdaleka ne každé náboženské hnutí, které je ve společnosti nové, je automaticky vnímáno jako sekta. Pojem „nové náboženské hnutí“ má tedy smysl v sociologii a religionistice jako vyjádření míry začlenění náboženské skupiny do společnosti. Pojem „sekta“ ale přirozeně vyjadřuje něco jiného: negativní vztah.

Je tedy lehce možné bez jakéhokoli „korektního“ násilí na jazyku učinit dvojí:

- 1. V souladu s odborníky ve světě zařadit deskriptivní pojem „nové náboženské hnutí“ do teorie „církev-sekta“, tedy do typologie náboženských skupin podle míry jejich začlenění do společnosti;*
- 2. relační pojem „sekta“ ponechat v sociologii náboženství a religionistice v jeho přorozeném smyslu - jako výraz negativního vztahu většiny k náboženské menšině.*

Takto uchopený pojem „sekta“ má v sociologii náboženství, v psychologii náboženství i v religionistice bohatou budoucnost. Je totiž třeba ptát se a zkoumat, proč má ta která společnost k té které menšině negativní vztah: Má s ní špatné zkušenosti? Chce před ní varovat? Jaký má k tomuto varování důvod? Anebo nemá valný důvod a je jenom netolerantní a xenofóbní?²⁷ To jsou otázky, které má smysl klást zvláště dnes, kdy mají problémy náboženské tolerance prioritu. Proto slovo „sekta“ zajisté v religionistice zůstane a zůstane pravděpodobně i na stránkách časopisu Dingir.²⁸

Kay Marie Porterfieldová ve své knize píše, že najít jednotnou definici pojmu sekta je velmi těžké a ani odborníkům se přes dlouholeté snahy nepovedlo dobrat ke zdárnému konci, což se shoduje s předcházejícím textem.²⁹ Uvádí tedy tři základní vlastnosti, které musí skupina mít, aby mohla být nazývána sektou, bez ohledu na to, zda na své stoupence působí kladně či zhoubně:

- 1. žijícího, charismatického vůdce, který je přesvědčen o své nadlidské moudrosti*
- 2. autoritářskou mocenskou strukturu*
- 3. neměnné zákony³⁰*

Autorka dále vysvětluje, že pokud má společenství jen jednu či dvě z výše uvedených vlastností, nemusí se jednat o sektu. Tou však zřejmě je, pokud na ni sedí všechny tři. Ani v tom případě však nemusí být nebezpečná (pro členy či okolí), má však dispozice se nebezpečnou stát.

Tímto nástinem různých přístupů k pojmu sekta jsme do problematiky vskutku jen nahlédli. Každý z přístupů má jistě své zastánce i odpůrce a ti by mohli důvody pro svoji cestu k výkladu vysvětlovat fundovaněji nežli já. Ostatně, někteří tak i činí ve svých publikovaných materiálech, kde se danou problematikou zabývají podrobněji než pro tuto práci považují za nutné. Pro důkladnější studium doporučuji například originály výše citovaných prací, ve kterých autoři sami odkazují na další literaturu k tématu.

---

27 Xenofóbní = nepřátelský, ustrašený či nedůvěřivý vůči všemu cizímu. Srv. LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog, Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7; str. 407

28 VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>; str. 114

29 Srv. PORTERFIELDOVÁ, K. M., *O sektách*, Nakladatelství Lidové noviny, Praha, 1997, ISBN 80-7106-233-2; str. 9-10

30 PORTERFIELDOVÁ, K. M., *O sektách*, Nakladatelství Lidové noviny, Praha, 1997, ISBN 80-7106-233-2; str. 10

1.6 Definice pojmu církev

Abychom mohli přistoupit k dalšímu bodu, to jest srovnání sekty s církví, musíme si nejprve definovat pojem církev. Například kniha Lexikon světových náboženství ve svém Rychlém přehledu definuje heslo *církev* takto: „*Společenství všech křesťanů, která v Novém zákoně představuje „Tělo Kristovo“, jehož je Kristus hlavou.*“³¹

To je jistě správná definice, ovšem v případě, kdy by bylo slovo církev používáno jen pro označení příslušníků křesťanské víry. Jenže jak se dozvíme již v následujících řádcích³² – slovo církev je mimo jiné součástí názvů některých nových náboženských hnutí, které nemusejí mít a mnohdy nemají s křesťanstvím nic společného.

Tradiční terminologie pojí slovo církev s křesťanskou náboženskou společností, a to i v případě, že tato společnost slovo církev ve svém oficiální názvu nemá (např. Adventisté sedmého dne). Z pohledu teologů je církev chápána jako množina všech křesťanů. Problémem mohou být náboženské společnosti, které nejsou křesťansky orientované, avšak mají slovo církev ve svém názvu (např. Scientologická církev).

Navíc také politické kruhy či média mají tendenci označovat slovem církev i jiné náboženské hnutí, což nemusí jeho členové přijímat právě pozitivně.

Ačkoliv pojem církev je často dáván jako antonymum ke slovu sekta, nemusí to být pravda, protože i církev může být současně sektou.³³

1.7 Rozdíly mezi sektou a církví

Církev je často používána jako antonymum ke slovu sekta. Tuto dvojici uvedli v existenci sociolog Max Weber a jeho žák německý teolog a filozof Troeltsch.³⁴

„Většina sekt se hlásí k postavení církve, což celý problém ještě více komplikuje. Je pravda, že mimo sféru teologie je jich definováno jen málo. Toto zmatení vyplývá ze sociologické historie sekt. V protikladu k církvi poprvé definoval sekty Max Weber. Po něm se snažily definici upřesnit práce Troeltsche, Niebuhra a Wacha. Manichejskou dichotomií církev/sekta se jim však nepodařilo nikdy prolomit.

Sekty této neurčitosti využívají neustále. Díky tomu, že se prezentují jako nová náboženská hnutí, se jim podařilo dostat debatu na rovinu náboženské svobody. Francouzská společnost se hlásí už od roku 1905 k laicitě (zákon o odluce církve od státu) a vyhlašuje nevměšování do záležitostí víry. Proto se fenomenu sekt věnují jako jediní představitelé církví a jistí univerzitní profesori, přesvědčení o jejich náboženském charakteru.

Sekty dokonale pochopily, jak je pro ně důležité udržovat toto zmatení pojmů financováním

---

31 PARTRIDGE, CH. a kol., *Lexicon světových náboženství*, Slovart s.r.o., Praha, 2006, ISBN 80-7209-796-2; str. 459

32 Srv. ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>

33 Srv. ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>

34 Srv. VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf> + následující text

svých oficiálních ochránců a skrytou podporou univerzitních a spolkových aktivit, zaměřovaných na studium nových náboženských hnutí. V rámci této praxe jsou jejich objektivními spojenci i jistá stará náboženská hnutí, která by chtěla znovu otevřít princip laicity společnosti. Za tímto účelem vyvíjejí tlak na to, aby byly sekty uznány za skutečná náboženská hnutí jako jejich prodloužené ruce.

Z témat, která dnes nabízejí různé sekty, je však náboženství zcela vyloučeno. V Evropě převažují gnostická hnutí a řadu ideologií živí pseudověda. Témata minulých životů, mimozemských civilizací, smysly nepostižitelných sil atd. v sobě skrývají náboženský smysl jen velmi zřídka. Vpisují se spíše do pseudoracionálna.³⁵

Nyní si dovoluji citovat odpověď MUDr. et Mgr. Prokopa Remeše na otázku: „Čím se liší sekta od církve?“³⁶ Ještě považuji za vhodné poznamenat, že Prokop Remeš nahlíží na pojem sekta jako na totalitní náboženskou skupinu (viz kapitola Definice pojmu sekta).

„Sekta mezi sebou nesnese lidi, kteří kriticky hodnotí oficiální učení. Jakmile někdo zpochybní černobílé vidění vedení, musí odejít. I v církvích jsou samozřejmě lidé, kteří vidí neradi, že někdo myslí samostatně. Fakticky tam ale takoví lidé zůstat mohou, mohou se považovat za členy církve a i sama církev je za své členy považuje.“

K tomuto bych si dovil odkázat na biblický příběh o „nevěřícím Tomášovi“ (Jan 20:24-29). Tomáš nevěřil ve vzkříšeného Krista, přesto však mohl zůstat s Ježíšovými učedníky, kteří jej nezavrhlí.

Pokud budeme nyní používat 3. a 4. definici slova sekta od pánů Profanta a Štampacha (viz kapitola Definice pojmu sekta), já osobně shledávám další rozdíl v náboženském „vůdci“. Zatímco v církvi (křesťanské) se knězem či kazatelem může stát takřka kdokoli, kdo splní požadované podmínky, vůdcem sekty se stane někdo, kdo má zvláštní schopnosti, je (tvrdí to) „vyvolen bohem“ či je bohem přímo on sám. Musí mu být proto projevována náležitá úcta. Rozdíl je také ve vztazích – zatímco v církvi jsou vztahy mezi členy žádané, zcela normální a přátelské, vztahy mezi členy sekty jsou většinou povrchní a vůdce prosazuje jediný vztah, a to směrem k němu od členů, případně od něj k nim.³⁷ Samozřejmě, nemusí to platit pro všechny sekty.

Jak je již zmíněno výše, v sektách má hlavní slovo vůdce a odlišné názory jsou nejen nevídané, ale i potlačované. Všechno, co by mohlo nějak vyvrátit názor sekty, je odsuzováno jako falešné či dokonce vzniklé primárně za účelem zničení či rozvrácení sekty, která jako jediná zná pravdu a může lidi spasit, protože jen ona jediná má přístup k pravému poznání, pravému bohu, skutečné pravdě... Pro (některé) sekty je typická uzavřenost a odstup od společnosti, kterou vidí jako zlou, špatnou a nepolepšitelnou (černou), a častá setkání členů sekty, která je v tomto světě zla jediná správná (bílá). Důležité je striktní dodržování pravidel, která však nemusí vždy platit pro vůdce a která také jen on (ona) může změnit.

---

35 ABGRALL, J.-M., *Mechanismus sekt*, Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, Praha, 1999, 1. vydání, ISBN 80-7184-774-7; str. 12

36 KOUČKÁ, Pavla, Proč podléháme sektám?, *Psychologie dnes*, říjen 2007, č.10, 13. ročník, ISSN 1212-9607; str. 19

37 Srv. KUGLEROVÁ, Ivana, Chcete si vydělat? Založte si sektu!, 3. pól, prosinec 2006, č.5, 6. ročník či VOJTÍŠEK, Z., *Náboženství a sekty v České republice*, příloha časopisu Policista 8/1998. Dostupné z URL: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/prilohy/pril8.htm>

Oproti tomu v církvi kazatel podává výklad Bible, ale každý si může Písmo přečíst a vyložit sám, zatímco vůdce sekty má jediný správný výklad, protože jen on má přímý vztah s bohem, či se dokonce sám za boha prohlašuje (o nějaké diskuzi tedy nemůže být řeč).

Dalším podstatným rozdílem mezi sektou a církví je možnost odchodu. Zatímco při odchodu z církve by vás nikdo neměl proklínat a pranýřovat, při odchodu ze sekty to již tak jednoduché být nemusí. Jednak člověk (často) nemá již žádné vztahy s okolním světem, bývalí přátelé se jej bojí a vyhýbají se mu, zřejmě také celý svůj majetek, nebo jeho velkou část přinesl pro blaho sekty (potažmo vedení). V této situaci, navíc ještě tlačен strachem ze zatracení či prokletí (vrátil by se přeci do světa, který je zlý a špatný), bude člověk dlouho přemýšlet, zda má odejít.

Někdy může být také velmi těžké odlišit rozdíl mezi sektou a církví či náboženským proudem, který je ortodoxní či více fundamentalistický než zbytek vyznavačů.

2. Problematika náboženských sekt

2.1 Proč nás sekty přitahují?

Tuto část začnu mírně upraveným úryvkem z mé úvahy S Bohem, Evropo?, která byla součástí mé původní seminární práce.

Pro poukázání na potřebu rituálů a tajemna v životě člověka použijeme nejprve dvou totalitních režimů, na kterých to lze ilustrovat, a které byly v Evropě 20. století velmi rozšířené – fašismu (nacismu) a komunismu. Je třeba si také uvědomit, že již v období starověku a středověku, kdy byla v Evropě prováděna christianizace, lidé už měli vžitě různé tradice, které však byly pohanské. Proto bylo dobré těchto již hluboce zakořeněných zvyků využít, ale dodat jim význam křesťanský (typickým příkladem jsou Vánoce).

Řekl bych, že podobně to bylo i s komunismem a fašismem. Otázkou je, jestli si to vůdci těchto režimů uvědomovali, nebo i u nich šlo o touhu po něčem, co nás převyšuje... U fašismu musím zmínit, že důležité úkony (rituály) se odehrávaly v noci, snad pro dodání atmosféry, možná pro Hitlerův obdiv ke starým Germánům. Ať už se jedná o pochody nacistů v uniformách, v čele se zlatými „monstrancemi“ orlic a hákových křížů, či průvody fašistů za světel pochodní, jde hlavně o denní dobu, kdy tyto akce probíhaly – noc. Nebo chcete-li Hitlerovy projevy, které byly ještě umocněny jeho hysterií, schopností emocionálně strhnout dav. Dalo by se říci, že ho lidé přijímali jako „proroka“, někoho, kdo zná cestu a všechny je povede. Podobné je to i u komunismu. Kult osobnosti, prvomájové průvody... Podle Prokopa Remeše (jednoho z našich předních odborníků a zakládajícího člena Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů) sem patří i uctívání mrtvolvy Lenina či místo křtu – vítání občánků; navíc komunističtí vůdci tuto obřadní náboženskou potřebu naplňovali zcela záměrně.³⁸ Je to samozřejmé, pokud chtěli vůdci těchto ideologií ještě více ovlivňovat dav, museli lidem nabídnout právě i toto tajemno. Nahradit rituály křesťanské, kterými opovrhovali, a vnutit jim své vlastní.

Z toho je vidět, že každý člověk má ve své duši touhu po něčem, co jej přesahuje, po něčem tajemném, nevystihnutelem, možná nedosažitelném, a tuto touhu musí nějak naplňovat. Třeba si to ani neuvědomuje. Víra a náboženství (není to jedna a ta samá věc) mu mohou nabídnout jednu alternativu. Ale mnoho lidí, možná i kvůli výše zmíněným režimům, nehledá naplnění této základní touhy v náboženství (v našem případě křesťanství), ale hledá si svou vlastní cestu.

Tato touha po něčem vyšším se nemusí projevit ihned po našem narození. V tomto bych souhlasil s, svými názory mně velmi blízkým, psychiatrem Carlem Gustavem Jungem. Do věku cca 30 let jsme podle něj poháněni touhou po věcech, postavení, moci a tak dále, ale právě přibližně okolo 30. roku života by mělo dojít ke změně, ke zpomalení a přemýšlení nad smyslem toho všeho okolo nás. V tomto období by měla mít zmíněná touha nejvyšší význam a měli bychom aktivně hledat její naplnění. Samozřejmě, můžeme ji naplnit úplně jinak, než hledáním smyslu života, ale někde tam v nás přeci stále bude a může nás, třeba i nevědomě, ovlivňovat v mnoha ohledech.

Podle ČSÚ (Českého statistického úřadu) za posledních padesát let ubylo v České republice 5 milionů věřících.³⁹ Zatímco v roce 1950 se 8,3 miliónu osob hlásilo k některé

38 Srv. KOUCKÁ, Pavla, Proč podléháme sektám?, *Psychologie dnes*, říjen 2007, č.10, 13. ročník, ISSN 1212-9607; str. 19

39 Srv. Český statistický úřad, *Obyvatelstvo hlásící se k jednotlivým církvím a náboženským společnostem*, 6. 8. 2003, dostupné z URL: <http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/o/4110-03-->

„Frankl pohlíží na dospělého člověka jako na jedince, který sám o sobě rozhoduje. Je pro něj příznačné vědomí odpovědnosti za volbu a realizaci vlastní životní cesty.

Za ústřední duševní sílu osobnosti považuje touhu po odhalování a naplňování smyslu života. Proto je i sama životní existence individua příznačná sériemi sebeutvářecích procesů, dějů a aktů směřujících k volbě a realizaci vlastního životního smyslu, životní cesty.

V předmluvě k „lékařské péči o duši“ upozorňuje na rozmáhající se všeobecnou pochybnost o smyslu života a právě pocity bezsmyslnosti by měly být klíčovým podnětem lékařské péče o duši. Tato péče vyžaduje bojovat proti psychologismu, patologismu, redukcionismu či jiným interpretacím pocitu ztráty smyslu jako výrazu nevědomé psychodynamiky či pouhého symptomu neurózy.

Narůstající pocit bezsmyslnosti označuje jako existenciální vakuum. Člověk dnes strádá ochuzením instinktů, instinkty mu už neříkají, co musí, ztrátou tradice, která mu již neříká, co má. Brzy už nebude vědět, co chce – začne jednoduše druhé napodobovat, propadne konformismu, bude podléhat autoritářským a totalitářským vůdcům a svůdcům.“⁴⁴

Herečka a dokumentaristka Tereza Nvotová, která strávila dva roky⁴⁵ sledováním společenství s názvem Triumfální centrum víry, které vychází z celosvětového Hnutí víry,⁴⁶ dostala při rozhovoru pro server Týden.cz otázku: *„Co je podle vás tím hlavním magnetem, který přitahuje mladé lidi do podobného společenství?“* Její odpověď je poměrně zajímavá, proto ji cituji celou.

„Tohle zajímalo i mě, proto jsem se na to hodně ve filmu ptala. Většinou mi říkali, že se v životě zkusili naplnit vším možným. Kamarádi, chlast, drogy, cigarety. Nic jim ale nestačilo, a když našli Ježíše, zjistili, že to je ta nejlepší droga. Myslím, že je to otázka pro celou tuhle společnost. Chybějí nám základní hodnoty a lidem uniká smysl. Potřebují cítit a zažívat emoce, prahnou po nějaké univerzální pravdě. Nenaplní je jít do kostela, protože tam žádný velký zážitek neutrží. A pak potkají někoho, kdo jim řekne, že má odpovědi na všechny otázky. Přivede je do společenství, kde se cítí dobře a kde si všichni navzájem vyjadřují náklonnost. Přesvědčují se, že jsou opravdu výjimeční, a to je samozřejmě příjemné. Někdy víc než mít kocovinu. Místo do hospody se proto raději jdou modlit.“⁴⁷

Na podobné téma mluvila také v rozhovoru pro server Novinky.cz: *„Překvapilo mě, kolik mladých lidí se dobrovolně vrhne do náruče podobného spolku.*

Hnutí víry je přitahuje takovým cool způsobem, podle mě je to tak trochu konzumní náboženství, které využívá současných excentrických a sugestivních triků. Mladí jsou často v tomhle světě ztraceni. Postrádají nějaké hodnoty a lásku. Nebojují ani proti žádnému zlu jako třeba za komunismu, nemají vymezené mantinely. Mají ale potřebu se vymežit, něco cítit, něco hlásat. A hlavně zbavit se strachu, který tenhle těžko definovatelný svět vyvolává.“⁴⁸

2007, 2. přepracované vydání, ISBN 978-80-246-1312-3; str. 197-198

44 MIKŠÍK, O., *Psychologické teorie osobnosti*, Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, Praha, 2007, 2. přepracované vydání, ISBN 978-80-246-1312-3; str. 198

45 Srv. SYNÁČOVÁ, J., *Je to jako droga, říká o sektě dokumentaristka*, tyden.cz, 17. 6. 09:00, dostupné z URL: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/je-to-jako-droga-rika-o-sekte-dokumentaristka_65921.html

46 Stručný popis náboženské společnosti Hnutí víry naleznete v části 5, kapitole 5.5 této práce

47 SYNÁČOVÁ, J., *Je to jako droga, říká o sektě dokumentaristka*, tyden.cz, 17. 6. 09:00, dostupné z URL: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/je-to-jako-droga-rika-o-sekte-dokumentaristka_65921.html

48 FARNÁ, K., *Tereza Nvotová: Film Ježíš je normální! trochu otevírá Pandořinu skříňku*, novinky.cz, 18. 2. 2009

Materiály, které nasbírala, využila ve svém filmu: *Ježíš je normální!*, který má vyvolávat v lidech otázku, ale nechat je hledat odpovědi bez toho, že by jim předkládal již hotové názory.⁴⁹ Zajímavou možností zmíněnou v článku citovaném výše také je, že si můžete promítání či shlédnutí filmu domluvit pomocí formuláře na oficiálních webových stránkách tohoto filmu: www.jezisjenormalni.cz.

To, že lidská touha po duchovnu může být naplňována různými způsoby, je nastíněno již výše. Je to vlastně jasné, pokud nemá tato touha duchovní potřebu, ve které by se mohla naplnit, musí se přeměrovat k potřebě, kterou naplnit lze.

„Bill W., jeden ze zakladatelů Anonymních Alkoholiků, napsal psychiatru Carlu Jungovi děkovaný dopis a obdržel odpověď, v níž Jung píše, že možná vůbec není náhoda, že v souvislosti s alkoholickými nápoji používáme slovo „spirit“, tedy vlastně „duch“ („spirit“ v angličtině znamená jak slovo „duch“ tak i „alkoholický nápoj“). Možná, podotýká Jung, že alkoholici žijí po duchu více než jiní lidé, že trpí duchovní žízni, která se velice často zaměří nesprávným směrem.“⁵⁰

2.2 Koho sekty přitahují?

Je jistě zajímavé, že odborníci vysledovali, že některé skupiny obyvatel jsou ke vstupu do sekty náchylnější, že někteří lidé podléhají sektám snáze než jiní. Dovolím si citovat Encyklopedii nových náboženství,⁵¹ ve které se autoři hned na samém začátku zabývají otázkou: „Kdo se připojuje k novým náboženstvím, sektám a alternativní spiritualitě?“

„Existují samozřejmě mnohá různá nová náboženství, sekty a alternativní spiritualita, mnoho různých typů lidí, pro něž jsou přesvědčivé a přitažlivé, a množství příčin, proč tomu tak je. Například mnoho těch, kdo se připojili k melanéskému kultu kargo, to učinili proto, že v melanéské kultuře má moc a autorita náboženský význam. V této kultuře je obvyklé věřit tomu, že přijetí určitých prvků křesťanského učení a praxe umožní člověku přístup k té moci a bohatství, jichž požívají Evropané. Mnozí z těch, kdo se připojili k davidíánům Davida Koreshe nebo ke Svatyni lidu Jima Jonese, byli příslušníci černošské dělnické třídy, ale obecně jsou ti obyvatelé Západu, kteří se připojují k novým náboženstvím, spíše středostavovští běloši s dobrým vzděláním. Nové formy spirituality si osvojují lidé různého věku, ale více jich je v mladší části věkového spektra mezi dvacátníky a třicátníky. Mnozí z nich přicházejí do těchto skupin zvenku, ale stále se zvyšuje počet těch, kteří se narodili do nových náboženství a kteří vyrůstali v domovech, v nichž je alternativní spiritualita považována za běžný způsob života.“

To je tedy pohled odborníků na to, které skupiny obyvatel jsou přitahovány novými náboženskými hnutími nejvíce. Kniha, která je citována výše, však nevyšla původně v České republice a také nová náboženství (sekty), o kterých pojednává, nejsou u nás zavedené ani příliš známé. Proto si dovoluji ještě citovat pohled MUDr. A Mgr. Prokopa Remeše na situaci u nás.

09:06, dostupné z URL: <http://www.novinky.cz/kultura/161663-tereza-ntotova-film-jezis-je-normalni-trochu-otevira-pandorinu-skrinku.html>

49 Srv. FARNÁ, K., *Tereza Nvotová: Film Ježíš je normální! trochu otevírá Pandorinu skříňku*, novinky.cz, 18. 2. 2009 09:06, dostupné z URL: <http://www.novinky.cz/kultura/161663-tereza-ntotova-film-jezis-je-normalni-trochu-otevira-pandorinu-skrinku.html>

50 YANCEY, P., *Dotknout se neviditelného Boha – Co můžeme očekávat, že najdeme?*, Návrat domů, Praha 2006, 1. vydání, ISBN 80-7255-144-2; str. 81

51 PARTRIDGE, CH. a kol., *Encyklopedie nových náboženství*, Knižní klub, Praha, 2006, 1. vydání, ISBN 80-242-1605-1; str. 14

„Je to paradox, ale když dítě vstoupí do nějaké sekty, s trochou nadsázky to znamená, že ho rodiče dobře vychovali. Skutečně. Sekty přitahují hlubší povahy, lidi citlivé k existenciálním hodnotám. Rozhodně neosloví cynika nebo někoho, žijícího povrchním konzumním životem.

V poradně naší společnosti jsme ale učinili ještě jiný postřeh. Na příchylnosti k sektě se někdy bezděky podílejí příliš starostliví rodiče, kteří zejména synům brání osamostatnit se. Laik to nepozná a zvenčí mohou vztahy v rodině vypadat k závidění, ve skutečnosti se však dospívající neumí separovat od „chobotnicové“ matky a pomůže mu až sekta.

Rizikovou skupinou číslo jedna jsou vysokoškoláci a zajímavé je, že lidé s technickým vzděláním. Ti totiž nemají „protilátky“, zatímco studenti historie nebo třeba dějin umění bývají odolnější. Jsou zvyklí řešit etické otázky a jsou schopni lépe rozpoznat hluboké myšlenky od těch plytkých a prázdných.

A zda existují signály, podle kterých by rodiče poznali, že se dítě dostalo do osidel sekty?

Takový člověk bývá v počátcích nadšený, okouzluje ho, že našel něco, co ho oslovilo. Má tendenci o tom mluvit, získávat další lidi.

Bývá to hodně těžké, ale základní strategií v takové situaci je nerozbit vzájemné vztahy. Nenechat se vyprovokovat k nějaké prudké reakci, protože čím hůře se dítě cítí doma, tím víc je sekta přitáhne.

Prvotní nadšení obvykle vystřídají pochybnosti až rozčarování. V této chvíli musí být rodiče potomkovi nablízku a dát mu jasně najevo, že se může kdykoliv vrátit. Že ho nezavrhlí. A to, aniž by slyšel věty typu: No vidíš, vždyť jsme ti to říkali!“⁵²

2.3 Jak poznat sektu

Určitých informací o tom, jak sekty vypadají a jak to v nich chodí, jsme mohli nabýt již v přechozích kapitolách. Jistě bychom mohli najít různé názory a úvahy (jak v knihách a tištěných publikacích, tak na internetu), jak sekty vypadají, jak je poznat a jak se jim bránit. Já zde v prvé řadě uvedu část práce významného českého religionisty a vedoucího poradenského týmu společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů⁵³ (tedy odborníka na slovo vzatého) PhDr. Zdeňka Vojtíška. Ještě dodám, že jím uváděné znaky se podle mne vztahují na sekty typu 3. a ještě spíše 4. dle definice Profanta a Štampacha (viz kapitola Definice pojmu sekta).

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ZNAKY SEKT

Původní význam slova "sekta" jako skupiny oddělené (lat. secare = řezat, sekát) od většího náboženského nebo politického hnutí dnes nevyhovuje. Stejně znaky jako "tradiční" sekty nesou i skupiny, které se od žádného takového celku neoddelily. Slovem "sekta" se dnes spíše označuje skupina, která nese některé z následujících znaků.

Na tzv. sektách bývá již při prvních kontaktech nápadné, že v nich nevládne atmosféra

⁵² KARÁSKOVÁ, Ivana, Moje dítě mi uteklo k Parsifalovi, *Mladá fronta Dnes*, 1. března 2008, sešit C; str. C4

⁵³ *Poradna společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů*, dostupné z URL:

<http://www.sekty.cz/www/index.php?co=poradna>

svobodného myšlení a rozhodování. Vnějšímu pozorovateli mohou jejich členové připadat jakoby "programováni", bez schopnosti vlastního úsudku, který by překračoval předem dané mantinely, bez ochoty pohledět na cokoli, co se týká jeho skupiny, s nadhledem či s odstupem. Jejich rozhodování je sice deklarováno jako naprosto svobodné a oni sami se (alespoň někdy) svobodně cítí, jejich okolí však jejich slova považuje za fráze a jejich chování za strojené a křečovitě.

Příčinou nápadné absence svobody bývá nevídaně silná autorita. Výroky zakladatele, vůdce, mesiáše, vedoucích výborů nebo jiných orgánů jsou považovány za závazné a nezpochybnitelné a těmito lidem jsou přisuzovány božské atributy. Vedoucí nejsou autoritami pouze v určitých otázkách nebo do určité míry tak, aby byl ještě ponechán prostor pro individuální rozhodování, ale činí si naopak nárok předepisovat recepty na všechny oblasti života a nepřipustit alternativy.

Koncentrace moci v rukou vedení takové náboženské skupiny je také důvodem, proč její literatura bývá šířena z jednoho centra a proč nebývají obvyklé žádné spontánní lokální aktivity. Ze stejného důvodu tyto skupiny také svým členům silně nedoporučují sledování televize, poslech rozhlasu, četbu knih, novin či časopisů, které neprošly schválením těch, kteří stojí v hierarchii skupiny alespoň o stupínek výše. Přijímání informací nestandardními a nekontrolovanými kanály je chápáno jako nebezpečné nebo přinejmenším jako ztráta času.

Poslušnost autoritám nebývá ovšem přijímána jako omezení, ale spíše jako úleva. Tato poslušnost totiž odnímá břemeno rozhodování a odpovědnosti za nesprávná rozhodnutí. Odpovědnost za běžného člena nese silný vůdce, obklopený často světovou organizací. Složitý život plný nesnadných rozhodování se pak redukuje na jedinou a přehlednou otázku poslušnosti. Autorita je z náboženských důvodů nezpochybnitelná a cesta poslušnosti se může stát lákavým únikem od povinností dospělosti.

Jednoduchými "pravdami" a zpravidla jediným receptem na všechny otázky autorita snadno vyplní pocit prázdnoty, který může být zvláště v konzumní společnosti a zvláště v určitých životních periodách a situacích pociťován velmi palčivě. Snadnými řešeními nasýtí jeho duchovní hlad a uspokojí jeho (třeba dosud nepřiznanou) touhu po odpovědi na existenciální otázky. Umožní mu smysluplné využití času ve službě pro organizaci, dá jasný životní program, který se kryje s ideály organizace, a prosvětlí budoucnost.

Základní prvky víry mohou být v sektě fixovány v extatických či hypnotických stavech. Je pochopitelné, že "pravdy", které členové přijali tímto způsobem, jsou zvnějšku jen velmi těžko zpochybnitelné. Na straně člena sekty vždy stojí argument jejich vlastního prožitku či "svobodného a nezávislého" objevu. Není snadné v těchto případech vysvětlit, že do takových "pravd" může být člověk docela snadno vmanipulován. Podobně mohou sloužit i změněné stavy vědomí, způsobené např. meditací, společným zpěvem, hlubokým dýcháním, rytmičkou hudbou apod.

Druhou stranou této mince bývá podceňování rozumu. Zkušenosti, pocity a zážitky jsou před rozumem upřednostňovány. Bývá snižována hodnota poznání a nezřídka se opovrhuje vzděláním. Vyloučeno je jakékoli kritické posouzení autoritativní "pravdy". Pokud se v "pravdě" ukáží mezery, neosvědčí se či pokud se nesplní její předpoklady a předpovědi, vina za to neleží nikdy na straně "pravdy", ale na straně jejích příjemců, kteří ji údajně nesprávně pochopili.

Silná autorita na druhou stranu umožní členu sekty zažívat pocit moci a důležitosti. Bývá pro něho lákavé příslušet k organizaci, která dříve či později bude vládnout nad tímto světem a která si už nyní činí nárok na vlastnictví klíče k řešení všech jeho problémů.

Už jen z těchto důvodů nebývá potřeba, aby bezvýhradná poslušnost byla vynucována. Jen se předpokládá a stává se pak záležitostí cti a nejlepšího svědomí následovníků, aby přání svých autorit vyplňovali. Jemný, nenápadný a většinou nepsaný tlak ze strany skupiny zajistí poslušnost daleko snadněji než jakékoli kázeňské prostředky. Alternativou absolutní poslušnosti je totiž pouze opuštění skupiny.

Opustit takovou skupinu je ovšem většinou téměř nemožné, takže je možno mluvit o určitém typu silné závislosti. Jedním z nejdůležitějších důvodů této závislosti jsou emoce. Již při získání pro skupinu hrály city pravděpodobně rozhodující úlohu - adept byl obklopen lidmi, kteří ho oceňovali, dávali mu najevo svou lásku, přesvědčili ho o bezproblémovosti vztahů mezi sebou a vzbudili v něm touhu mezi ně patřit. Pokud toto tzv. bombardování láskou probíhalo v dostatečné intenzitě, nakonec rád přijal za své vše, co mu splnění této touhy umožnilo. Opustit po tomto procesu skupinu by pak znamenalo ztrátu této možná nejdůležitější oblasti jeho citového života.

Při náboru do sekty jsou ale využívány i jiné metody psychické manipulace. Vytvoří se např. taková atmosféra, aby adept nabyl dojmu, že se právě nyní jedná o jedinečnou příležitost, pro niž se vyplatí dát stranou i část svého pohodlí. V prostředí "bojové pohotovosti" bývá natolik zahlcen novými informacemi a setkáními s množstvím nových, zajímavých a "milujících" lidí, že je jeho pozornost a možnost kritického posuzování velmi oslabena. Bývá připraven o volný čas a dostatek spánku, takže má málo příležitostí a sil si svou novou situaci promyslet a zhodnotit ji. Velmi silný bývá tlak skupiny, do níž jsou vmíšeni pokročilí členové, s nimiž se mohou adeпти snáze identifikovat a které postupně přijímají za vzory svého chování. Je paradoxní, že tento nábor noví členové vnímají jako "svobodné rozhodnutí" a skupinou jsou pochopitelně v tomto vnímání utvrzováni.

Tam, kde byla zpočátku - při náboru do sekty - láska, ovšem časem přichází strach a vnitřní napětí. Nováček dříve či později pocítí, že láska, již byl v době "lábánků" v sektě obklopen, není bezpodmínečná. Bývá vázána na jeho výkon. Časem mu skupina začíná dávat najevo, že by pro ni měl pracovat.

Výsledky práce člena sekty bývají dávány do přímé souvislosti s jeho duchovní pokročilostí. Je za ně tedy plně odpovědný. Za jakýkoli neúspěch osobní či kolektivní se člen sekty cítí osobně vinen. Žije ve stálém vědomí drtivé nedostatečnosti. Pocit viny se stává účinným hnacím motorem a způsobuje často až neuvěřitelné výkony jednotlivých členů sekty.

Neúspěchy ani jiné problémy se neřeší. Pokud se problém stane zřejmým, "ordinuje se" pouze více četby posvátných textů, více poslechu motivačních kazet, více modliteb či meditace, větší objem práce pro sektu, větší oddanost apod. Největším zatížením vinou a totální životní prohrou by bylo sektu opustit. K tomu ovšem nalézají sílu jen lidé mimořádně silní nebo mimořádně zoufalí.

Na základě přístupu k informacím se v sektách vytváří hierarchie - dosáhnout vyššího stupně v žebříčku skupiny znamená vědět o skupině více, To vede k utajování informací před veřejností a před méně pokročilými členy a ke vzniku dvojího druhu literatury - pro vnější propagaci a pro vnitřní potřebu. Utajeny bývají ty informace, které by pro ně mohly být zatím nestravitelné (o okolnostech založení skupiny, osobnosti vůdce apod.) nebo pro něž se zatím nemohli dostatečně osvědčit či skupině zavázat (politické cíle, hospodaření apod.).

Nejsou to ovšem jen pozitivní city, jimiž je jedinec motivován a které podporují jeho příslušnost k tomuto typu náboženské společnosti. Sekty cílevědomě a trpělivě budují ve svých členech představu nebezpečného nepřitele (může jím být např. vláda, psychiatři, komunismus, "systém" tohoto světa apod.), který sektu neustále pronásleduje a před nímž je nutno mít strach.

Kreslí černobílý obraz, v němž se vše dobré nachází v jejich "světě", vše zlé, zkažené, povrchní, podléhající zkáze či finální atomové bitvě ve světě mimo tuto skupinu. Podobně před příchodem do skupiny bylo vše zlé nebo alespoň nesprávné (často včetně rodinného života, přátel, zaměstnání apod.), po příchodu se vše rázem ocitlo v jásavém světle. Překročit tedy tuto hranici mezi "my" a "oni" či dobrem a zlem a opustit takovouto skupinu je totéž jako vydat se do nepřátelského světa, jehož případná skutečná nebezpečnost byla černobílou propagandou mnohonásobně zveličena.

S černobílým obrazem světa souvisí i výlučnost, která je pro sekty tak charakteristická. Tyto společnosti vzbuzují ve svých členech pocit výjimečnosti a nadřazenosti, která může být dána buď zvláštním a jedinečným poznáním, jehož se jim údajně dostalo, nebo posláním, k němuž byli vyvoleni. Taková poznání či poslání jsou považována za důležitá až v kosmickém dosahu. Většinou sekta zahrnuje do svého výkladu světa i periodizaci dějin. V takovém případě se obvykle ocitáme právě v poslední nebo jinak vrcholné etapě. Není tedy třeba připomínat, že tyto pocity výlučnosti dodávají následovníkům takových skupin sebevědomí a posilují jejich postavení ve společnosti. Opustit skupinu tohoto typu znamená současně opustit i prostředí společenské seberealizace a zradit to, co v člověku utváří pozitivní obraz o něm samém.

Pocit výlučnosti musí být nasyčován poukazem na odlišnosti od víry či náboženské praxe jiných náboženských společností. Tyto odlišnosti je pro pocit výlučnosti třeba zdůraznit a lpět na údajně jediném správném výkladu světa nebo literárních pramenů, z nichž skupina čerpá (např. bible, koránu, véd nebo i jiné literatury). Tak je na jedné straně velmi posilován fundamentalismus a přímočarý přístup ke všem problémům, na druhé straně je zcela znemožněn dialog s jakýmkoli jiným příbuzným společenstvím. Opuštění takto výlučné skupiny je velmi nesnadné, neboť s sebou nese i ztrátu majitelství pravdy a výhody jednoduchých odpovědí na složité otázky. Ve vztahu k jiným skupinám pak s sebou nese i nutnost přiznání vlastních limitů.

Fundamentalismus vede nutně k tuhému legalistickému (zákonickému) způsobu života, který ovládá nejen duchovní praxi členů sekty, ale i detaily praktického života. V sektě je vše sešněrováno velkým počtem předpisů, určujících oblečení, účes, jídelní zvyky, denní režim, výběr partnera, sexuální život atd. Není podporováno svobodné sebevyjádření (např. umění), humor ani kreativita.

Doba členství v sektě přinese členu zpravidla velké množství myšlenkových stereotypů, jež není snadné ani po případném odchodu z této společnosti opustit. V některých skupinách jsou předepsány vzorce, podle nichž členové vedou rozhovor na jednotlivá témata, jinde je nutné osvojit si speciální pojmy formou slovníkových definic, v jiných je nutné mnohonásobně opakování manter. V mnoha se určité "základní pravdy" opakují tak dlouho, až není dost dobře možné je ani zpochybnit. Sekty také často vedou své členy k tomu, aby si "vyčistili" mysl od všeho, čím byla před příchodem do skupiny "zanesena", a zavrhlí tak do té doby používané "nesprávné" způsoby myšlení.

Tyto všechny charakteristiky činí ze sekty uzavřenou společnost. Projevuje malý zájem o život vnější společnosti, její členové se zřídka angažují v politických stranách, občanských sdruženích či sportovních klubech. Zcela výjimečná je i dlouhodobá a konkrétní sociální práce.

Uzavřena je i vůči vnějšímu posuzování a kritice (kritik nemá pro její členy žádnou autoritu a patří ostatně do vnějšího - nepřátelského - světa) a vůči svobodnému toku informací vůbec. Sekta nechápe sebe samu jako otevřenou každému bez ohledu na jeho motivy a postoje. Daleko více jí jde o vytržení člověka z jeho dosavadního působíště a bezohledné ovládnutí.⁵⁴

---

54 VOJTÍŠEK, Z., *Náboženství a sekty v České republice*, příloha časopisu Policista 8/1998. Dostupné z URL: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/prilohy/pril8.htm>

Za určité vodítko při zjišťování, zda se náš blízký dostal do sekty,⁵⁵ či zda se jedná o nějaké společenství nebo církve, která může být jen méně známá, lze považovat registr státem schválených církví a náboženských společností umístěný na webových stránkách ministerstva kultury ČR⁵⁶ (viz přílohy). Ale ani to, že je náboženská společnost registrována, neznamená, že se nemůže jednat o sektu. Typickým příkladem jsou Svědkové Jehovovi.

2.4 Jak poznáme, že jsou naši blízcí v sektě?

Pokud se váš blízký dostane do nějaké náboženské společnosti, ještě to ihned neznamená, že se dostal do sekty, která by byla nebezpečná pro něj či pro okolí (viz kapitola Definice pojmu sekta). Nejprve je zapotřebí zjistit co nejvíce informací o onom společenství a využívat co nejspolehlivější zdroje (to znamená nevěřit úplně všemu, co je na internetu, pouze to brát v potaz). Pokud máte nějaké vážnější pochybnosti, je dobré obrátit se na poradnu Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů (více informací naleznete na www.sekty.cz, kde jsou také mnohé další články a rady, z nichž některé jsou spíše určeny pracovníkům v pomáhajících profesích → určitý návod, jak v podobných situacích pomáhat). V případě hlubších pochybností o společenství, kam váš blízký dochází, podle mého názoru nelze doporučit osobní návštěvu tohoto společenství, a to hlavně proto, že je možná okamžitá manipulace s vaší osobou skrze vedoucího či členy sekty. Dobré, ba dokonce nejdůležitější, je promluvit si přímo s vaším blízkým. Jak toto společenství vnímá? Co mu přináší členství v něm? Má strach z případného odchodu? Je však nutné si dát pozor a nevyptávat se stále, neboť i pro dotyčného je to poměrně silný psychický tlak, možná silnější než pro vás, a proto by se vše mělo odehrávat v klidu, v přátelské atmosféře a ne v podobě každodenních výslechů. Zkrátka neptat se každý den, co je nového s jeho vírou a podobně. Ponechat mu prostor, ale zároveň mu ukázat, že jste tady a pro něj a nesnažit se mu jeho rozhodnutí rozmlouvat, mohlo by jej to utvrdit v názoru, že je zbytek světa zlý, když se mu snaží vzít příležitost na lepší život.⁵⁷

Zbystřit byste měli hlavně v případě, že na daném společenství naleznete větší počet výše zmíněných znaků (viz *Nejdůležitější znaky sekt*), například pokud vám váš blízký podává odpovědi, které se zdají být předem připravené, naučené a stále stejné, jako byste si pouštěli gramofonovou desku. Podivné také je, pokud dotyčný začne odvádět vysoké částky peněz ve prospěch svého společenství, a to až do takové míry, že to narušuje obvyklý chod domácnosti.

2.5 Co s našimi blízkými v sektě?

Pokud již víme, že se náš blízký dostal do sekty,⁵⁸ není od věci poradit se s odborníkem na dalším postupu, ať už se obrátíte na nějakého psychologa či ještě lépe přímo na poradnu výše zmíněného serveru www.sekty.cz. Podle jednoho ze členů porady - psychiatra Prokopa Remeše - je důležité snažit se udržet co možná nejlepší vztahy s členy rodiny či blízkými, kteří jsou v sektě. Sekty jsou podle něj jen krátkodobou záležitostí a přichylnost k sektě přirovnává k zamilovanosti, kdy nový člen je nejprve okouzlen, po nějaké době růžové brýle spadnou a on začíná vnímat dění

55 Ne každá sekta je nebezpečná, viz kapitola Definice pojmu sekta

56 *Círky a náboženské společnosti*, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/cirkve-a-nabozenske-spolecnosti/default.htm>

57 Srv. *Nejdůležitější znaky sekt*, VOJTÍŠEK, Z., *Náboženství a sekty v České republice*, příloha časopisu *Policista* 8/1998. Dostupné z URL: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/prilohy/pril8.htm>

58 Srv. kapitola Definice pojmu sekta

okolo sebe více kriticky, z velkého nasazení v sektě začíná být unavený a zklamaný z vedení, z lidí okolo sebe, což může vyústit až k odchodu ze sekty.⁵⁹ Ale na tom se také podílí velká řada faktorů, například co jej do sekty přitáhlo, možná to po odchodu bude hledat stále, ale jinde nebo jinak, může zůstat v sektě, protože má strach z trestu, když odejde, ať už ze strany sekty nebo přímo nějaké vyšší moci či také může mít strach z toho, jak jej přijme zpátky společnost a jeho blízcí. Právě proto je důležité udržet, pokud to alespoň trochu jde, dobré vztahy, aby se měl takový člověk kam a za kým vrátit.

Při psaní této kapitoly budu vycházet především ze článku *Změňte nejdřív sebe* od PhDr. Zdeňka Vojíška a také citace v této kapitole (pokud není uvedeno jinak) jsou z tohoto článku, který doporučuji k přečtení celý v jeho originální verzi.⁶⁰ Opět zdůrazňuji, že ne každá sekta je nebezpečná (viz kapitola Definice pojmu sekta).

„Je paradoxní a někdy i nepříjemné, že rodiče přicházejí na konzultaci s přáním, aby se změnila jejich děti, a odcházejí s návodem, co změnit na sobě a svém okolí. Nezbyvá jim ovšem než připomenout starou pravdu: často se říká, že nejtěžší je sektu opustit, ale ve skutečnosti je ještě těžší nalézt prostředí, kam z ní lze odejít.“

Přibližně polovinu lidí, kteří žádají radu od Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů tvoří rodiče, kteří se strachem ze „sekt“, které je jejich dítě členem, kladou 2 základní otázky: co je to za sektu a jak dostat dítě ven. Odpověď na první otázku je v porovnání s tou druhou poměrně jednoduchá, my se však nyní zaměříme právě na tu druhou.

V první řadě se rodiče musí smířit s tím, že rychlé a snadné řešení neexistuje, a že je třeba spíše změnit sebe a své okolí, nežli své děti. Rodiče musí u svých dospělých dětí přijmout jejich právo na vlastní život, který může být i diametrálně odlišný od rodičovských představ. Užitečné, ba dokonce nutné, je v klidu se zamyslet nad rodinným prostředím a vztahy mezi členy rodiny, to vše však bez jakýchkoliv hádek či obviňování. Tento krok může vnést do chaosu okolo odchodu člena rodiny do sekty alespoň nějaké zachytivé body, na kterých lze dále pracovat. Důvodů pro odchod dítěte do sekty je jistě mnoho – touha po vlastní svobodě, špatné vztahy v rodině, autoritativní (náboženská) výchova a mnohé další.

Rodič si musí stanovit cíle, kterých může dosáhnout. Nereálným cílem je udělat ze svého dvacetiletého syna opět toho dvanáctiletého chlapce. Může však dosáhnout toho, aby jeho dítě prožilo život podle své volby, aby spolu trávili alespoň část volného času, případně se podíleli na výchově dětí. Dalším cílem může být snaha, aby dítě v budoucnu sektu⁶¹ opustilo, obnovilo vztahy s okolním světem, a aby epizodu svého života prožitou v sektě vnímalo jako obohacující zkušenost. K oběma cílům vede jedna cesta.

Je nutné, aby si rodič zachoval chladnou hlavu a vyhnul se veškeré agresí – fyzické, slovní i citové. Ačkoli to rodič může vnímat jako možné či dokonce výchovné řešení, opak je pravdou. Čím větší je tlak ze strany rodičů, k tím větší dochází destrukci vztahu ve směru k dítěti i od něj. Pokud dítě žije ve stálém napětí, odkud vyrazí další útok, bude se ještě pevněji vázat na (zpočátku) přátelské prostředí sekty a bude tím jen potvrzen výklad černobílého světa, v němž jsou rodiče zlí a brání dítěti v cestě za pravdou.

59 Srv. KOUČKÁ, Pavla, Proč podléháme sektám?, *Psychologie dnes*, říjen 2007, č.10, 13. ročník, ISSN 1212-9607; str. 19

60 VOJTÍŠEK, Z., *Změňte nejdřív sebe*, Dingir 3 (2), 2000, str. 3-4. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/poradna/1.pdf>

61 Důvod k opuštění sekty bych viděl v nebezpečnosti sekty pro její členy či okolí, ne v rozdílném smýšlení (názoru na onu náboženskou společnost) či náboženském vyznání blízkých

Také debatovat s dítětem ohledně otázek jeho víry je bezvýsledné, neboť „rodiče nemůžou rozumět mojí víře, když o ní nic nevědí...“.

„Zvláště je třeba upozornit na to, že toto jednání je zbytečné, ať jsou argumenty jakkoli přesvědčivé, zaručeně pravdivé apod. I to, co ze strany rodičů vypadá jako naprosto jasný důkaz falešnosti doktríny, zvrhlosti vůdce atd., nemá pro dítě žádnou pravdivostní hodnotu, když ji samo nechce připustit. – Tato rodičovská situace, v níž nepomáhají žádné rozumové, ale ani citové argumenty, je do značné míry podobná případu, kdy se dítě vášnivě zamiluje do někoho, kdo je rodičům zcela nepřijatelný.“

A tak jediné, co má smysl, je budovat vztah mezi rodičem a dítětem. Nejen jej udržovat, ale i posilovat. Samozřejmostí je alespoň minimální kontakt – telefonáty nebo pomocí dopisů. Další možností je projevovat dítěti lásku pomocí dáreků, avšak nenechat se vyvést z míry odmítáním či lhovostí. Je snad jasné, že nic se nesmí přehánět a i zde platí pravidlo zlaté střední cesty.

„Osvědčuje se, když rodič vyjadřuje postoj, který beze slov sděluje bezpodmínečnou lásku: máme tě rádi, i když s tebou nesouhlasíme, zůstáváš naším dítětem, i když sis zvolil cestu, kterou nepovažujeme za nejlepší, máš naprostou svobodu, ale budeš vždy bez výčitek vítán, možná děláme chyby, ale nepřestáváme být rodiči a dětmi. Tento postoj ovšem nesmí mít rysy shovívavosti nebo trpělivosti, ale naopak by měl vyjadřovat respekt dospělých, na stejné úrovni stojících lidí.“

Problémem, který může narušit vztahy i bez toho, že by dítě bylo v sektě, jsou samozřejmě finanční záležitosti. Rodiče si musí uvědomit, že jejich dospělé děti mají plné právo nakládat s vlastními finančními prostředky, jak uznají za vhodné. Také dítě musí počítat s tím, že pokud kvůli sektě zanechalo školy či opustilo zaměstnání, nemůže očekávat finanční injekce od rodičů, naopak by samo mělo přispívat rodičům na chod domácnosti, v níž žije.

„Pravidelné masivní rodičovské podpory nejsou na místě. Ve finanční nouzi jsou lepší půjčky, které dávají rodičům možnost vést dítě k odpovědnému a uspořádanému jednání.“

Jak je vidět již z výše zmíněných doporučení, je důležité pracovat na vztazích a to nejen s dítětem v sektě. Rodič by měl do této snahy zapojit celou rodinu i přátele. Požádat je o rozvíjení vztahu s dotyčným a nabídnout mu tak i jiné možnosti trávení (volného) času. Ideální možnost mají pro tvorbu společných zážitků sourozenci a přátelé. I zde je však možnost odmítnutí vaší snahy.

„Vhodným nástrojem na straně rodiny i přátel se mohou stát společné příjemné vzpomínky (např. díky rodinnému albu), které samy naznačí, že mimo sektu nebylo a není všechno tak beznadějně a špatně, jak sekta nyní líčí.“

Rodič by také měl o náboženskou společnost, které je jejich dítě členem, projevovat svůj zájem, neodmítat ihned literaturu této skupiny a možná i přijít na nějakou akci. V každém případě své dítě vždy nechat mluvit, když se snaží objasnit své názory a přesvědčení. Neměl by se však takto zajímat jen ve snaze zavděčit se svému dítěti.

„Na druhou stranu by ovšem měl naučit ocenit na jednotlivých příslušnících sekty všechno, co s dobrým svědomím ocenit může (např. mravní zásady, obětavost, ochotu působit ve prospěch světa apod.) a zároveň nekonfrontačně vyjádřit pochybnost nad tím, co není možné hodnotit pozitivně. Postojem „Ano, ale...“ se mu pravděpodobně podaří rozmlžít ostré hranice mezi záležitostmi sekty a okolního světa a přivést své dítě alespoň částečně ke kritickému rozvažování a k pohledu, který není černobílý.“

Užitečné také jistě je kontaktovat lidi, kteří mají s onou sektou zkušenosti (jiní rodiče, bývalí členové) či studovat dostupné prameny a nabyté znalosti s rozmyslem užívat. Vhodný je také názor na situaci od nezaujatého člověka.

Poslední, ne však nejméně podstatnou radou je mít naději při pohledu do budoucnosti, zachovat si životní optimismus.

„Je velkou výhodou, když se mohou (rodiče, pozn. autora) vzájemně podporovat a povznést se nad finanční, společenské, a dokonce snad i zdravotní důsledky, které dítěti jeho angažmá v sektě může způsobit. Sektu je možné vidět i jako prostředí, které pomůže dítěti dospět a které mu může poskytnout zkušenosti, využitelné v jeho dalším životě. Nezanedbatelný je také fakt, že rodičovský optimismus dítěte pravděpodobně vytuší a že sám tento optimismus uvolní napětí a napomůže pozitivnímu vývoji vztahů.“

2.6 Právní obrana

Je jasné, že finanční záležitosti dokáží pokazit vztahy i bez toho, že by do toho jakkoliv vstupovala sekta. Problémem může být, pokud jeden z partnerů začne nakládat se společným movitým i nemovitým majetkem bez vědomí toho druhého a získané peníze odevzdá náboženskému hnutí, jehož je členem. Představme si následující situaci - váš manžel, který je členem náboženské společnosti, začne rozprodávat váš společný majetek, což může ohrozit nejen vás, ale i vaše děti. Navíc je třeba agresivní a vás, která nejste v sektě, bere jako podřadnou bytost a také s vámi tak jedná. V takovéto situaci patrně nemůže být o dobrých vztazích vůbec řeč. V těchto výjimečných případech by mohl přijít na řadu zákon (ale opět připomínám již výše zmíněná slova MUDr. et Mgr. Prokopa Remeše a PhDr. Zdeňka Vojtíška o snaze o co nejlepší vztahy).

Jedná se o druhou hlavu, oddíl první 40/1964 Sb., konkrétně §10.⁶²

- (1) *Jestliže fyzická osoba pro duševní poruchu, která není jen přechodná, není vůbec schopna činit právní úkony, soud ji způsobilosti k právním úkonům zbaví.*
- (2) *Jestliže fyzická osoba pro duševní poruchu, která není jen přechodná, anebo pro nadměrné požívání alkoholických nápojů nebo omamných prostředků či jedů je schopna činit jen některé právní úkony, soud její způsobilost k právním úkonům omezí a rozsah omezení v rozhodnutí určí.*
- (3) *Soud zbavení nebo omezení způsobilosti změní nebo zruší, změní-li se nebo odpadnou-li důvody, které k nim vedly.⁶³*

Použití tohoto paragrafu rozhodně nelze doporučit jako první možnost řešení problému s naším blízkým v sektě, protože tato naše snaha s nejvyšší pravděpodobností jen zvýší jeho podezřívavost a černobílé vnímání světa a vůdce sekty by to také mohl použít k důkazu, že celý svět je zlý a jde proti nim, jediným spravedlivým.

⁶² *Aspi*, software, soubor zákonů a právních předpisů ČR, Aspi Wolters Kluwer

⁶³ To, že tento zákon lze v takovém případě využít mi potvrdil JUDr. Jan Červenka. Šlo by prý spíše o omezení právní způsobilosti, než o úplné zbavení.

3. Co na to mladí?

3.1 Metodika průzkumu

Zajímalo mne, jak slovo sekta vnímá společnost, jak jej jsou schopni interpretovat moji vrstevníci. Vytvořil jsem tedy krátký dotazník o pouhých dvou otázkách, které však stačí k základnímu zmapování oblasti zájmu. Dotazník vypadal následovně:

Jak na tebe působí slovo SEKTA? (zakroužkuj)

Kladně

Něco mezi

Záporně

Nijak

Co tě napadne, když se řekne slovo SEKTA? (stačí pár slov až vět, v případě nedostatku místa použij druhou stranu)

Jako vzorovou skupinu jsem si vybral studenty všech čtyř ročníků čtyřleté části Gymnázia Roudnice nad Labem (se všeobecným zaměřením), kdy v hodinách základů společenských věd byli kantoři tak vstřícní, že nechali studenty vyplnit mé dotazníky. Aby se výsledky lépe zpracovávaly, nechal jsem si vyplnit přesně 100 anketních lístků. Věk respondentů odpovídá přibližně 15-19 roků. Musím ještě konstatovat, že četnost respondentů nebyla ve výše zmíněném věkovém spektru rozložena rovnoměrně.

3.2 Výsledky průzkumu

Výsledek průzkumu mezi studenty je zanesen v následujícím grafu. 1 % je rovno jednomu názoru, jedné odpovědi. Připomínám, že jde o otázku: *Jak na tebe působí slovo SEKTA?*

Graf č.1 – Výsledky průzkumu mínění studentů o sektách

3.3 Zajímavé odpovědi

Dovolím si nyní citovat některé odpovědi studentů na otázku číslo dvě. Vybral jsem je a seřadil podle toho, jakou informaci nám zprostředkovávají. Všechny 100 odpovědí na druhou otázku je vypsáno v přílohách.

1) Když se studenti snažili definovat slovo sekta, podle toho, jak na ně působí, bylo častou odpovědí, že je to skupina lidí, kteří mají něco společného, například názory či aktivity.

Náboženská skupina lidí, kteří se odpojili od hlavní větve náboženství, jdou vlastním směrem, ve který věří. Mohou si přidat nějaké věci ve které věří, utváří si „vlastní náboženství“.

Skupina lidí scházejících se na různých místech, bojující za svou pravdu, i když společnost tu jejich pravdu nepovažuje za správnou.

Skupina lidí jež zastávají takové názory, které ostatním nejsou příliš vlastní, odlišují se a je těžké proniknout do jejich myšlení. Jde z nich někdy strach.

Seskupení lidí, kteří žijí na místě většinou někde mimo společnost a dodržují vlastní pravidla a vyznávají stejné náboženství.

Skupina lidí, která preferuje nějaký styl života, náboženskou víru, politickou stranu.

Skupiny lidí vyznávající různé styly života.

Skupina lidí, která uctívá něco, co by !normálního! člověka nenapadlo.

Nějaké sdružení, nějaký spolek. Ve kterém mají lidé společné zájmy, aktivity atd.

Skupina lidí se stejným, radikálním názorem (politickým nebo náboženským).

Skupina, která je nečím spojena → chování, jednání... Nic dobrého asi ;-)

Skupina lidí se společnými zájmy, které se vymykají původním náboženským směrům.

Skupina lidí, kteří mají stejné názory. Ty názory „normální“ lidí nechápou.

Je to sdružení lidí, kteří mají nějaký názor, ale já s tímto hnutím nesouhlasím a rozhodně nechci do nějakého takového v budoucnu vstoupit.

Skupina osob vyznávajících stejnou víru, která však není považována za oficiální náboženství (např. Ku-klux-klan nebo Chrám slunce...).

Skupina lidí pravidelně se scházející. Spojitost s náboženstvím, společná víra, názory na ni. Možná společné vyznávání různých rituálů.

Skupina lidí se stejnými zájmy, spíše v záporném smyslu. Lidé, kteří až moc horlivě prosazují zájmy dané sekty. Představím si Svědky Jehovovy či nějaké vyznavače třeba ďábla, ale vím, že sekty jsou i dobré.

Nějaké seskupení lidí, kteří mají stejné názory na svět, politiku atd....

Nějaké společenství, ve kterém lidé sdílí stejný názor na určitou problematiku a společně věří a vyznávají určité věci – většinou to souvisí s nějakým náboženstvím.

2) Další část studentů vnímá sektu jako spolek lidí, kteří potřebují svého vůdce, kterého následují a poslouchají.

Skupina lidí, kteří jsou ovlivněni názory jednoho člověka, týkající se většinou náboženství.

Parta bláznů, kteří věří člověku, který je dokáže zmanipulovat a věří nesmyslným věcem.

Ovládání lidí, rituály, vůdce, odchýlení od ostatních lidí.

Blázni, kteří chtějí najít podobně smýšlející blázny, vytvořit s nimi spolek, téměř rodinu. Ale když umí zakladatel oblbovat, tak proč ne. Musí být dobrý řečník a „okecávateľ.“

Skupina lidí, kde je velitel, který udává pravidla žití a členové sekty ho (slepě...) poslouchají... Myslí za ně vlastně ten velitel, oni jsou jen loutky.

Společenství lidí žijících společně. Ne však všechny sekty jsou bezpečné a někdy mohou být i negativně „zhypnotyzováni“ svým vůdcem.

3) Některé odpovědi vypovídaly o tom, jak podle studentů působí sekty na společnost. Výsledek není neočekávatelný → sekty mají podle studentů záporný vliv na okolní svět.

Může vést bohužel až k extrémismu či terorismu, kde může docházet k omezení lidských práv a svobod.

Nějaké sdružení, kolektiv lidí, kteří podle mého názoru získávají další členy jen pod záminkou, aby z nich něco dostali, důvodem je velmi často sex, donucení k sexu.⁶⁴

Skupina lidí, která se snaží určitými prostředky nějak ovlivnit své okolí či je přivést mezi sebe. Žijí odlišně než ostatní.

Spolek lidí, kteří nutí lidi do činností spojených s náboženstvím.

Sdružení lidí, kteří v něco věří a snaží se jejich myšlení vnutit ostatním, ať už mírně nebo násilně.

Některé jsou třeba dobré, avšak o těch kterých jsem slyšela si myslím, že působí spíše negativně.

Bomba v metru pod sedačkou.

Skupina fanaticky (až moc) vyznává nějakou víru, kult... Je to zlý.

Skupina lidí s úmysly, které nejsou nějak příhodné pro společnost.

Banda cvoků, kteří se snaží zmanipulovat ostatní, aby věřili v něco, co je většinou nesmysl. Nebo to

---

64 Tento názor by poměrně dobře seděl na náboženskou skupinu Děti Boží, neboli Rodina (viz kapitola 5.4)

není takový nesmysl, ale dělají pro to hrozná věc. Ti, co se přidají, většinou končí tragicky.

Seskupení lidí s nekalými úmysly, lidé kteří se skupinově scházejí a záporně se od ostatních liší.

Skupina lidí, která se snaží parazitovat na ostatních a má velmi důmyslné, dokonalé metody nebo skupina cvoků, která hlásá „Přidejte se k nám, bude vám líp, ... bla, bla, bla.“

4) Kromě špatného vlivu na okolní společnost někteří studenti také vnímají vliv na členy takové náboženské společnosti. A kupodivu nejen záporný, ale i kladný.

Měla jsem možnost být nějaký čas v přítomnosti určité sekty a čas strávený s ní mi připadal dobře strávený.

Společnost lidí se specifickou vírou. Některé jsou špatné a jen lidi využívají k získání financí. Jiné mohou lidem doopravdy pomoci najít sebe sama.

Vyhraněná náboženská skupina. Často striktní až fanatické dodržování pravidel, zásad. Manipulace. Uzavřená skupina lidí.

Sdružení několika lidí, většinou špatně se chovajících, ponižovaných, nábožensky laděných, zfanatizovaných jedinců, kteří se snaží odlišit od společnosti.

Zotročování.

Lidi, kteří jsou zfanatizovaní → „vymývají lidem mozky.“

Vzhledem k tomu, že během mých dětských let se velice rozmnožily sekty zneužívající své lidi, vzpomenu si právě na tyto příběhy. Na druhou stranu věřím, že některé neschválené církve to myslí dobře a nerad bych všechny házel do jednoho pytle.

Skupina zmanipulovaných lidí.

5) Samozřejmě že slovo sekta také vyvolává představy tajemných rituálů, černých kápí a mlčenlivých mužů.

Něco tajemného.

Temno, černé oblečení.

Tajemnost, okultismus, určitá skupina lidí s určitými zásadami, které sjednocují tytéž myšlenky a názory. Mohou to být lidé, kteří hledají pocit naplnění v nějaké zvláštní činnosti, útěk ze světa.

Skupina lidí, magie, temno, „rituály“, pravidla.

Organizace, někdy i nelegální, zabývající se nestandardními věcmi.

6) Je také jasné, že v tomto poměrně velkém vzorku se najdou jedinci, které daná problematika prostě a jednoduše nezajímá a kteří zřejmě doufají, že s ní v budoucnu nepřijdou do styku.

Nic mě nenapadá!

Nic, jde to mimo, vůbec mě to nezajímá.

Nezajímá mě, nechci se stát členem žádné sekty.

Na závěr ještě uveřejním několik odpovědí, které mě osobně zaujaly. Jak je z některých vidět, fantazie studentům rozhodně nechybí, otázkou je, jak moc toto téma brali vážně (to ovšem platí pro všechny odpovědi). Je také zajímavé, že slovo sekta ve studentech evokuje Svědky Jehovovy.

Je to člověk, který snídá brambůrky a nemá rád maso s čokoládou. Vstává okolo 5:22 ráno a celý den seká sádlo.

Sekta je skupina lidí, kteří jsou vážně nemocní a měli by vyhledat odbornou pomoc.

Lidi co ukusujou křečkům (i jiným zvířátkům) hlavy. Pijou pak jejich krev a nakonec z toho hoděj šavli. Nosej černej hábit a přivazují se k obrácenému kříži.

Fanatici.

Nic moc. Představím si hlavně Svědky Jehovovy, proto na mě toto slovo nepůsobí kladně. Představím si uzavřenou společnost.

Představím si nějaké vylízance, kteří vyznávají nějakého satana nebo něco podobného a obětují při tom třeba zvířata.

Banda teplých kre..nů hulících vodnici.

3.4 Co z toho vyplývá?

Otázka, co nám z tohoto malého průzkumu vyplývá, je nasnadě. V první řadě se mnoho studentů zaměřilo na to, co si pod pojmem sekta představí spíše ze sociologického hlediska a tedy sektu definují jako skupinu, společnost, společenství lidí. Dále se zaměřují na to, čím jsou lidé uvnitř této skupiny spojeni, uvádějí například společné chování, jednání, zájmy, názory (na svět, politiku) či víru. Celkem mě potěšilo, že někteří studenti si všímají potřeby vůdce ve vedení takovéto skupiny. Vůdce podle nich musí být dobrý manipulátor a musí umět přesvědčit své stoupence o jím proklamované pravdě.

Slovo sekta je také zřejmě v myslích mnoha lidí pevně spojeno s rituály a oběťmi.

Co se týče vlivu sekt na společnost, velmi mě překvapily (v dobrém slova smyslu) odpovědi některých studentů, že sekty nemusí být vždy špatné, ale že mohou člověku i pomoci najít sama sebe. Dokonce jedna odpověď naznačuje, že studenti sami mohou mít v tomto věku již své vlastní

zkušenosti s náboženskými hnutími. Naproti tomu někteří si při přečtení slova sekta představí spoustu zfanatizovaných lidí, kteří jsou nebezpeční pro společnost.

To konečně souvisí i s emocionálním nábojem tohoto slova. Jak je vidět z grafu uvedeného výše, na velkou část respondentů působí slovo sekta záporně, negativně. Na některé působí toto slovo dobrodružně, tajemně, na jiné jako hrozba, něco, před čím je potřeba se chránit, něco zlého. O čemž svědčí i některé odpovědi, například když si někdo při přečtení slova sekta představí bombu pod sedačkou, o něčem to svědčí.

Je jasné, že výsledky získané tímto malým průzkumem nejsou zcela směrodatné. Některé studenty to zřejmě nebavilo či nezajímalo, jiní si z toho dělali legraci. Jinak by také tento průzkum zřejmě dopadl při anketě mezi odlišnou věkovou skupinou než mezi „teenagery“ či na jiné škole než na gymnáziu. Přesto považují výsledky průzkumu za zajímavé a přínosné.

Dovolím si ještě uvést část kapitoly s názvem Prodávání spásy z knihy O sektách od Kay M. Porterfieldové. Právě níže uvedená část kapitoly se týká problému, na který poukazuje můj průzkum, a sice zkreslených představ při vyslovení slova sekta.

„Pro většinu z nás je nepochopitelné nejen to, že někteří lidé mají větší dispozice k tomu, stát se obětmi sekt než druzí, ale vůbec skutečnost, že existují lidé, kteří jsou ochotni žít dobrovolně v otroctví. Proč se zbavit přátel, rodiny a svobody a slepě poslouchat nějakého vůdce, který nás nutí lhát, krást a případně i zabít? Jelikož sekty si většinou chrání tajemství svých náborových metod, vzniká kolem nich mnoho mýtů. Přečtěte si následující prohlášení a napište si vedle na kousek papíru své odpovědi. Pak uvidíte, co víte o přesvědčovacích metodách sekt.

1. Sekty používají pro získání nových členů fyzické násilí.
2. Verbíři sekty užívají metody brainwashingu, tj. metody vymývání mozků.
3. Lidé, kteří vstupují do sekty, chtějí v podstatě to, co pak získají.
4. Většina lidí se nenechá takovými hloupostmi přelstít, takže se vlastně není čeho bát.

Co myslíte? Srovnejte své odpovědi s následujícími:

1. Sekty používají pro získání nových členů fyzické násilí – mýtus. Lidé do těchto společenství vstupují z vlastní vůle. Nejsou ani unášeni ani fyzicky týráni. Členové sekt dobře vědí, že nové členy získají hlavně přátelským chováním. Také vědí, že poskytnou-li lidem na počátku iluzi vlastního rozhodnutí, ti, kteří se pro sektu rozhodnou, budou poslušní. Teprve po vstupu do sekty se kolem nich začnou stahovat nařízení a kontrolní mašinérie, které jim zakazují klást otázky a případně odejít.

2. Verbíři sekt užívají metody brainwashingu – mýtus. Členové sekty vytvářejí zmatek a iluzi. Zajišťují si důvěru potenciálních členů a skrývají skutečné záměry sekty. Mnoho z jejich metod připomíná praktiky obchodníků a managerů. Tyto metody je lepší nazvat přemlouváním než brainwashingem neboli vymýváním mozků. Brainwashing užívá fyzický nátlak, aby své oběti vyčistil mozek od vlastních myšlenek, a na jejich místo mu pak vnutí myšlenky nové. Oběti brainwashingu nemají možnost bojovat proti tomu, co se s nimi děje. I přesto, že přemlouvání verbířů sekt není upřímné, oběť má vždy možnost odmítnout.

3. Lidé, kteří vstupují do sekt v podstatě dostávají, co chtějí – mýtus. I když verbíři jsou v podstatě upřímní v tom, co vyprávějí o práci a cílech sekty, noví členové nevědí, do čeho vstupují.

Říci, že členové sekty mají, co chtěli, je stejné jako říci, že bitá žena touží po bití – to je způsob, kterým se obviní oběť a problém se ignoruje. Místo, aby lidé oběti sekt litovali, mají z nich legraci, jsou přesvědčeni, že jsou slabí, hloupí nebo citově strádají. Opak je pravdou. Vůdci sekt chtějí členy, kteří budou pro společenství přínosem.

4. Většina lidí se nenechá jen tak přelstít, takže se nemusí obávat, že by jim něco podobného hrozilo – mýtus. *Do podobné situace se může dostat každý. Všichni potřebujeme mít ze sebe dobrý pocit. Potřebujeme zájem okolí a potřebujeme někam patřit. Verbíři sekt vědí, jak nám tento pocit zprostředkovat. Také vědí, že ve složitých situacích se reakce většiny lidí dá dobře odhadnout. Psychologové nazývají tyto reakce automatické vzory chování. Sekty jsou specialisty na vytváření a odhadování situací, v nichž lidé udělají vážné rozhodnutí, aniž by se na chvíli zastavili a zamysleli se nad tím, co činí. Do těchto metod patří i vytváření tzv. jiných stavů vědomí a setkání s lidskou přirozeností, v nichž člověk pod tlakem skupiny jedná mimo svůj racionální vzorec.*⁶⁵

---

65 PORTERFIELDOVÁ, K. M., *O sektách*, Nakladatelství Lidové noviny, Praha, 1997, ISBN 80-7106-233-2; str. 59-61

4. Výpovědi očitých svědků

4.1 Anketa – stručné uvedení do děje

V první řadě musím uvést na pravou míru název této části mé práce. Někteří si možná při přečtení pomyslí, že zde budou popisy kriminálních činů způsobených lidmi z nebezpečných náboženských hnutí, ale musím je zklamat – není tomu tak. Slovo svědek zde nabývá významu osoby, která svědčí, vypovídá o minulosti, přítomnosti či přemýšlí o budoucnosti. Následující svědci jsou svědci svého vlastního prožívání víry. Jde tedy o popis jejich (duchovního) života jejich očima.

Původně jsem se snažil kontaktovat různá náboženská hnutí, ale nesetkal jsem se právě s kladnými ohlasy. Spíše jsem se nesetkal s téměř žádnými ohlasy. Je také pravdou, že původně jsem pro svůj průzkum žádal o dva různé věřící (myslím, že dokonce o muže a ženu, ideálně ne příbuzné) z toho konkrétního náboženství či náboženského hnutí. Slevil jsem tedy ze svých požadavků a místo sekt (domnívám se, že v tomto případě ve všech významech uváděných pány Profantem a Štampachem) jsem požádal o pomoc své kamarády či známé z křesťanských církví, kteří třeba opět požádali své přátele a známé.

Je jasné, že na tomto průzkumu si již neukážeme (třeba i idealizovaný) pohled na (duchovní) život z hlediska např. Svědků Jehovových, ale můžeme si ukázat, že se v přístupech k víře a jejímu prožívání liší nejen jednotlivé církve či sbory, ale také jednotlivci. To je velmi důležité si uvědomit. I v případě, že budeme součástí jedné církve a jednoho sboru, stále můžeme a také s nejvyšší pravděpodobností budeme svou víru prožívat jinak než ostatní.

4.2 Otázky kladené věřícím

Lidem, které jsem požádal o jejich svědectví, jsem rozeslal přes internet dokument následujícího znění:

Dobrý den,

co vlastně chci? Potřeboval bych sestavit určitá svědectví či výpovědi od věřících lidí, na kterých mohu ilustrovat rozdílnost vnímání a prožívání víry v rámci jednoho náboženství, případně i jedné církve (denominace). Prosil bych o odpovědi na níže uvedené otázky – ať již souvislým textem, ve kterém bude na tyto otázky odpovězeno, nebo jednotlivými odpověďmi na dané otázky - v tomto případě stačí odpověď označit číslem otázky.

Zde jsou otázky:

Podrobnosti o dotazovaném: - věk; pohlaví a dosažené vzdělání, denominace (CB, ČCE...), případně můžete uvést město

- 1) V co věříte?
- 2) Jak dlouho jste věřící?
- 3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?
- 4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?
- 5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?
- 6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?
- 7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?
- 8) Jak Vaše setkání probíhají?
- 9) Jak jsou tato setkání častá?
- 10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?
- 11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?
- 12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?
- 13) Uveďte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními?

Ještě jednou moc a moc děkuji!

4.3 Svědectví

Tato svědectví nebyla po jazykové stránce nijak upravována, aby byla zachována větší autentičnost.

27 let, žena, střední odborné, Římskokatolická, Pelhřimov.

1) V co věříte?

V existenci Boha (Římskokatolická církev)

2) Jak dlouho jste věřící?

10 let.

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Potřeba nalezení síly k životu. --- nevěřila.

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Naučila jsem se respektu a pokoře vůči ostatním a jejich názorům a činnostem.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Desatero Božích přikázání.

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Ano --- katechizmus --- pravidelné duchovní zamýšlení --- Ano považuji.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Scházelo se přibližně 5-7 lidí.

8) Jak Vaše setkání probíhají?

V téměř rodinném prostředí.

9) Jak jsou tato setkání častá?

Byla jednou týdně minimálně 3 hodiny.

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Přátelské.

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ano snažím se.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Protože to považuji za správné --- seznamování s moudrostí obsaženou ve víře.

13) Uveďte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními?

Jistota potrestání všech špatností (Boží spravedlnost) --- není nic o čem bych tak moc pochybovala --- nemluví o pochybnostech s ostatními.

18 let, muž, základní, CB Písek

1) V co věříte?

V Boha.

2) Jak dlouho jste věřící?

Jsem k víře veden od narození...takže asi 18 let?!

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Rodiče...

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

K okolí se snažím chovat jinak než ostatní, snažím se vždy ochotně pomoci, poradit... neubližovat jiným, mít všechny rád... V rodině se snažím být vděčný za vše, co mi rodiče poskytují.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

„Okolní svět“ – tj. lidé, kteří nevěří v Boha a odvádějí mě jistým způsobem od Boha...

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Nn, nemám, je přínosné, prohlubuje víru...

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Neděli 70 – 80.

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Jako v každém sboru CB, Zpěv kancionálovek a chval, modlitby, čtení z Bible, kázání, slovíčko dětem, slovo na cestu, požehnání, ohlášky...

9) Jak jsou tato setkání častá?

No.. různě, několikrát do týdne.

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Mysli, k že když jsou upřímní věřící, tak výborné, celkem dost rodinné...

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Jj, snažím, když se mě někdo ptá na víru, tak se mu snažím poskytnout ty nejlepší informace, také jsem vzal na shromáždění několikrát své přátele, když v poslední době méně, což je určitě chyba.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

No.. protože nechci, aby byli zatraceni, chci se s nimi radovat v Božím jméně...

13) Uved'te, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními?

No... nevím, jak na tuhle otázku odpovědět, jsem ve „fázi“ duchovního růstu (klíčení :) ...

Muž, narozen 1966, CB (tyto údaje byly doplněny autorem práce)

1) V co věříte?

V Boha - Otce, Syna - Ježíše a Ducha svatého, tedy trojjediného Boha

2) Jak dlouho jste věřící?

25 let

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Rodina, společenství křesťanů, četba a studium různých systémů z kterých křesťanství dává největší smysl

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

To by museli říci druzí, ale snad tak, že se k nim hezky chovám a že jsem schopen se jim omluvit

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Zkušenosti, četba, studium, společenství

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

ANo mám - studoval jsem dvě teologické školy a za přínosné to považuji

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Cca 50

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Zpěv, modlitby, kázání, školka pro děti, někdy svědectví

9) Jak jsou tato setkání častá?

jednou za týden v neděli a pak generační setkávání a malé skupiny po domech

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

většinou hezké, ale někdy si dokáží vjet do vlasů. Proti tomu co se ale děje ve světě, mají vztahy mnohem lepší.

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ano snažím.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Skrze různé přednášky, rozhovory. Nicméně vnímám jako důležité, nedělat z hovorů o víře multilevel marketing. Proč? Protože je to Ježíšův odkaz - získávat další křesťany a protože jsem viděl mnoho příkladů lidí, kteří se stali křesťané a kterým tento krok v dobrém ovlivnil život.

13) Uved'te, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? *Jsem naprosto přesvědčen, že Ježíš žil, byl ukřižován a vstal mrtvých. Nepochybuji, ale spíše mnohému nerozumím - Bůh je pro mne v mnoha ohledech tajemstvím. O tom s ostatními hovořím, nemám v tom problém.*

50 let, muž, učňovské vzdělání, CB Písek

1) V co věříte?

V trojjediného Boha.

2) Jak dlouho jste věřící?

40 let

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Výuka náboženství... Ne, ničemu jinému jsem před tím nevěřil.

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

K okolí... chci být světlem ostatním. V rodině... vedu své děti k Bohu, snažím se žít podle zásad...

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Smrt Ježíše za mé hříchy – jistota spasení a odpuštění.

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Nemám... Přínosné ho považuji pro lidi, kteří pracují v církvi.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

70

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Úvodní modlitba, kázání, modlitební chvíle, zpěv písní, požehnání, závěr ....

9) Jak jsou tato setkání častá?

Několikrát do týdne

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Přátelské, mírumilovné

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ano, jistě.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Aby byli zachráněni a spaseni a šířili dále víru, osobním svědectvím

13) Uveďte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? *Jistota vykoupení z mých hříchů smrtí Pána Ježíše na kříži. Pochybuji sám o sobě. Mluvit můžu s kazatelem a ostatními bratry.*

18 let, muž, základní vzdělání, člen ČCE (sympatizuji a spolupracuji rád s jinými křesťanskými církvemi)

1) V co věříte?

Věřím v existenci jediného živého Boha, stvořitele všeho.

2) Jak dlouho jste věřící?

Jsem věřící od malička, v dospívání se můj vztah k Bohu prohloubil.

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Ne

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Naše rodina je věřící... ve svém okolí se snažím o Bohu mluvit, když na to přijde.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Cítím, že je to Bůh skrze situace, skutky, svědectví...

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Žádné oficiální teologické vzdělání nemám. Myslím, že takové vzdělání přínosné je.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Na nedělní shromáždění chodí cca 50 lidí.

8) Jak Vaše setkání probíhají?

V neděli jsou dopoledne bohoslužby a večer biblická hodina. Ve středu večer je společná modlitební hodina.

9) Jak jsou tato setkání častá?

Všechna alespoň jednou týdně.

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

V našem sboru (i v ostatních sborech, které navštěvuji) jsou vztahy přátelské a srdečné.

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ano snažím.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Je to pověření od Pána Ježíše a prospívá to růstu Božího království a také pro záchranu lidských dušiček.. Většinou je to zvěstováním Evangelia a Písma, také pomáhají osobní svědectví a skutky z vlastního života. Přímluvné modlitby za nevěřící jsou velmi důležité, takže i modlitbou.

13) Uvedte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? *Nic mě zrovna nenapadá, o čem bych byl zcela přesvědčen. Myslím, že bych mohl snad zařadit pravdivost Písma, existenci Boha a podobně. Pochybnosti svěřuji Bohu a On ukazuje smysl každé situace a věci. Myslím, že každý problém nebo pochybnosti je dobré řešit ve svém společenství a vzájemně se povzbuzovat.*

Žena, 20 let, středoškolské vzdělání s maturitou, ČCE

1) V co věříte?

Věřím tomu, že svět byl stvořen Bohem, že Ježíš Kristus byl Syn Boží a svou smrtí se za nás obětoval, že vírou v něho a v jeho oběť můžeme být spaseni. Jednoduše – věřím tomu, co psáno v Bibli.

2) Jak dlouho jste věřící?

Jak se to vezme, v Boha jsem věřila cca od deseti let, ale tomu, co jsem psala v odstavci 1, věřím tak 3 nebo 4 roky.

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

K víře mě přivedla nejdřív moje kamarádka, když mi v deseti letech dala modlitební knížečku. Předtím jsem ale byla moc malá na to, abych přemýšlela a původu lidí ☺ A touhu po bližším poznání ve mně vyvolala paradoxně kniha Šifra mistra Leonarda, protože jsem chtěla vědět, jak danou věc vnímají křesťané, tak jsem navštívila biblickou hodinu a už jsem tam zůstala.

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Před rodinou jsem to dlouho tajila, protože jsem znala jejich názory na náboženství. Přiznala jsem se k tomu až v 17 letech. Ostuda, co? A když se to pak provalilo i jinde, spousta lidí se mi posmívala, dokonce jsem slyšela i názor, že jsem středověký člověk. Ale teď už je mi vcelku fuk, co si jiní myslí, já si o nich myslím svoje taky ☺ Jinak se tedy vztahy nijak nezměnily, musím se přiznat, že rozhodně teď lidi nemám víc ráda...

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Pěkná otázka... Dost mě samozřejmě ovlivňuje situace. Dost často se stává, že mám hlavu přeplněnou starostmi a otázkami budoucnosti, takže na víru tam není moc místa... Ale dost mě ovlivňuje i můj přítel, protože má obrovské znalosti, děsně mu to pálí a tak mi pomohl dostat se na vyšší úroveň, jestli se to tak dá říct...

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Žádné kurzy, nic nemám... Byla jsem na několika málo setkáních, je to fajn, když člověk vidí, že není sám, ale vždycky musím překonávat strašnou nechuť se toho zúčastnit... Asi to je mojí sociální fobii ☺

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Na pravidelných nedělních bohoslužbách tak 15 až 20 lidí.

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Klasická bohoslužba – zpěvy, chvály, modlitby, kázání....

9) Jak jsou tato setkání častá?

Každou neděli od devíti hodin ☺

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Skvělé! Vždycky když přijdu do kostela, pokaždé mě překvapí, jak jsou tam na sebe lidé milí... Nikde jinde jsem se nesečkala s tak upřímnou radostí, že se ti lidé navzájem vidí...

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ne... Několik málo pokusů skončilo fiaskem...

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Ti lidé se mi akorát vysmívají... Tak co s tím...?

13) Uveďte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními?

Jo, o svých pochybnostech mluvím se svým přítelem a bratrem, i když ten má poslední dobou trochu jiné zájmy.... Věc, o které jsem naprosto přesvědčena? Že konec se blíží. Jsem přesvědčena, že naši generaci stihne to, o čem vypráví Jan ve Zjevení. A ze všeho nejvíc pochybuji, že moje víra stačí na to, abych obstála. Bojím se toho, že skončím v pekle....

Taky děkuji ☺Hezký den ☺

21, muž, SŠ, ČCE, Louny

1) V co věříte?

V zmrtvýchvstání Ježíše Krista a milost Boží (detailni popis viz. Apostolicum)

2) Jak dlouho jste věřící?

8 let

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Zázračné uzdravení maminky. Věřil, že Bůh přece nemůže existovat!

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Tak kdyby se porovnal život před a po uvěření, tak je to velký rozdíl, ale samozřejmě hodně toho i zůstalo. Jsem pořád Milanem, ne:-) Největší rozdíl je v tom, že víc přemýšlím nad tím, co dělám.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Něčí příklad.

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Mám za sebou kurz pro pracovníky s mládeží a studuji ETF-UK. Určitě to je pro mě přínosné, stále se měním, názor se vyvíjí a jsem za to rád.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

V Lounech 20-30. V Praze 40-70.

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Nejlepší je osobní zážitek, takže přijedte a zažijete.

9) Jak jsou tato setkání častá?

Jednou týdně bohoslužba a jednou týdně mládež.

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Zatím jsem lepší vztahy mezi lidmi nenašel, tak také proto i sem patřím.

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Získávat nevím jestli je správné slovo, ale za evangelium se určitě nestydím. Takže když někdo něco dělá špatně, tak mu to řeknu a stejně jsem rád, když mi to někdo říká. Pro víru se člověk nedá získat, musí se rozhodnout vždy sám!

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Když s někým mluvím o víře, tak je to určitě dialog, kde i já se dozvídám něco nového.

13) Uvedte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? Jsem si naprosto jistý, že chci být věřící a pochybování to patří k tomu. Asi by náš život nebyl zajímavý, kdybychom všechny informace dostávali připravené a nemuseli o nich pochybovat. Jsem schopen se bavit úplně o všem, co se týká mé víry a taky se bavím.

40; pohlaví: Muž, dosažené vzdělání: VŠ, denominace: ČCE

1) V co věříte?

Věřím v Pána Boha zjeveného nám v Bibli, zvláště v Novém zákoně

2) Jak dlouho jste věřící?

Věřící jsem od dětství, ale osobní rozhodnutí přišlo asi v 16 letech.

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

K víře jsem byl veden od rodičů, ale v dospívání jsem se musel rozhodnout sám.

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Snažím se, abych žil v souladu s tím, co vyznávám, tedy např. zachováváním desatera a dalších křesťanských hodnot.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Víra ve věčný život, v to, že život smrtí těla nekončí.

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Absolvoval jsem teologickou fakultu a určitě to bylo pro mne přínosné.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Při nedělních bohoslužbách 20-30, při biblické hodině přibližně 10 lidí

8) Jak Vaše setkání probíhají?

V neděli jako klasická evangelická bohoslužba, při biblické hodině netradičně se zpěvem při kytarě a pohoštění

9) Jak jsou tato setkání častá?

Jedenkrát týdně

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

Věřící mají dobré vztahy, i během týdne se navštěvují

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Spíše pasivně, příležitostně, když jsem s někým déle a mám možnost podělit se s ním o svou víru

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Je to obsaženo i v Písmu, že máme být svědky o Kristu a nenechat světlo skryté pod nádobou. Někdy stačí lidem předat i vhodný letáček, např. z BTM.

13) Uved'te, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? Např., že naše planeta, příroda a hlavně lidé nejsou výsledkem nějaké náhody- evoluce, ale, že jsou promyšleným stvořením Božím. Pochybnosti také někdy přicházejí, ale netýkají se zásadních věcí.

Žena, 23 let, Bc. a dělám další Bc. sociálního směru, ECM Třeboň, kazatelská stanice České Budějovice :-D

1) V co věříte?

*Věřím v Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,*

I Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,

Jenž se počal Duchem svatým, narodil se z Marie Panny,

Trpěl pod Pontiem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest,

Sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa,

sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění,

Těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

2) Jak dlouho jste věřící?

Cca 5 let

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

K víře mě přivedl František Krampota. Měl u nás na škole přednášku na téma Sex, AIDS, vztahy. Já na něj tak koukala a říkala jsem si, že ten chlap má něco, co já nemám. Něco z něj prostě svítilo, tak jsem po tom šla. To byl prvopočátek všeho. K samotnému obrácení už mě přivedli v církvi po dlouhých a dlouhých hovorech :-D (Taková lahůdka: Stalo se to o bohoslužbě na Velký Pátek :-D jak stylové :-D). A jestli jsem před tím něčemu věřila??? Nevěřila, neměla jsem tu potřebu, vlastně jsem si neuvědomovala, že mi něco chybí ☺

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Beru lidi takové, jací jsou, s jejich chybami i prohřešky. Za jejich jednáním kolikrát vidím Satana a lidskou slabost mu odolávat. To mě nutí jim odpouštět, protože já nejsem o nic lepší. Je to prostě naše lidská přirozenost. Uznávám, že v rodině je to kolikrát těžší (jsem jediná věřící), ale zase když umřel táta, tak jsem mámu držela já a mě držel Bůh (na přímluvu mých věřících přátel).

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Vědomí, že v tom nejsem sama. Ať se děje cokoliv, Bůh je se mnou. Stačí se jen ztišit a cítím ho u sebe.

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Dosažené vzdělání zatím ne, ale pracuju na tom. Momentálně studuji na teologické fakultě Sociální a charitativní práce a teologie je jedním z našich povinných předmětů. Vzhledem k tomu, že ve třídě je nás 40 a z toho pouze cca 10 křesťanů, považuji teologii za hodně přínosnou. Soc. pracovník se setkává s mnoha lidmi a co jim může nabídnout, pokud vyčerpá veškeré své možnosti??? Zbývá už jen víra. Proto si myslím, že každý soc. pracovník by o teologii měl něco vědět.

Mimo to navštěvuji Sborovou biblickou školu Učedník, kterou děláme právě o středních skupinkách. Je to vlastně soustavné, strukturované studium Bible, při němž se učedníci utvrzují ve svých názorech, historických kontextech i Božích záměrech. Po dostudování prvního ročníku Učedníka se skládají zkoušky, učedníci dostanou certifikát a pokud chtějí, mohou se aktivně zapojit do služeb v církvi (vedení nedělních shromáždění, skupinek, nedělní besídky, nebo i kázání o

biblických hodinách...). Pastor má jistotu, že tito lidé nebudou kázat bludy, protože je to právě on, kdo učedníky provází celým kurzem.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?
přímo v ČB je jen kazatelská stanice ECM čítající cca 10 lidí převážně důchodového věku (Třeboňský sbor může navštěvovat tak kolem 60 lidí – ale nevím to přesně)

8) Jak Vaše setkání probíhají?

většinou se zahajuje modlitbou, pak se hraje nějaká píseň (případně chvály – ale staroušci jsou dost proti – kytaru nemůžou vystát), kazatel přednese, co nám chce sdělit, modlitby, případně další píseň (v ČB je to ale fakt otrěs), požehnání a konec ... všichni se tu znají, takže se volně povídá, jelikož ale v ČB nemáme vlastní prostory, jsme limitováni husitskou církví, v jejímž kostele máme pronajatu místnost

9) Jak jsou tato setkání častá?

scházíme se pravidelně každou neděli a dle domluvy (zpravidla také jednou týdně) se scházejí 2 středeční skupinky přímo v bytech členů – staroušci (cca 6 lidí) a Učedník (cca 6 lidí)

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

vztahy jsou poměrně vstřícné ... samozřejmě, že já osobně si se starouškama nemám moc co říct, ale i přesto je mám ráda a jsem vděčná za to, že je smím znát a snad se i poučit z jejich chyb a životů

staroušci mezi sebou se občas pohádají, ale to už patří k jejich věku; mezi současným a minulým „kazatelem“ (ani nevím jaká je to funkce, jestli laický kazatel?? Protože kazatel jako takový je v Třeboni) je patrná rivalita – ale to připisují také věku

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

aktivně asi ne, ale co není může být – někdo to tu musí postavit na nohy

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

jsem pověštná tím, že mám písemný projev lepší než ústní, takže pokud bych mohla jen psát, bylo by to fajn, ale tím moc lidí nepřivedete, lidi potřebují vzít za ruku a pevně vést, alespoň ze začátku – je jeden moc pěkný citát, mám ho poznamenaný v Bibli a zní: „My jsme Bible, kterou lidé čtou. My jsme Kristus, kterého v nás vidí.“ Pokud náš život neukazuje na Krista, je veškerá práce marná.

13) Uved'te, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? *Jistě vím, komu jsem uvěřila. Tomu, jenž je počátek i konec, jenž je od počátku až na věky, jenž nás stvořil ke svému obrazu a miluje nás spasitelskou láskou. Tomu, jenž nás ochraňuje, ale dopouští na nás i zkoušky, které si Satan žádá – v žádné nás však neopouští... Tomu, jenž přijde soudit tento svět.*

A o čem pochybují?? O tom, že má víra je tak pevná, aby dokázala čelit všem nástrahám.

O svých pochybnostech samozřejmě s ostatními mluvím. Víc hlav přece jen víc ví. Což neznamená, že nad vším není Kristus.

I já díky! Je fajn si nad tím takhle popřemýšlet. Doufám, že ten můj výtvar k něčemu bude. Pán Vám žehnej!

Věk: 21

Pohlaví: Muž

Dosažené vzdělání: Vyučen

Denominace: Církev křesťanská společenství (KS)

1) V co věříte?

Věřím v Ježíše Krista

2) Jak dlouho jste věřící?

15 let

3) Co Vás k víře dovedlo? Věřil/a jste předtím něčemu jinému?

Rodiče

4) Jak se Vaše víra projevuje na vztahu k okolí i k Vaší rodině?

Někdy jsem pro okolí trnem v oku, nebo mně mají za vola. Ale někteří mně někdy i obdivují, že jedním nějak moc čestně.

5) Co Vás ve Vaší víře nejvíce ovlivňuje?

Vyslyšené modlitby, čtení Bible a zážitky s Pánem

6) Máte ve Vaší víře nějaké „dosažené vzdělání“ - školy, kurzy? Jaké? Jak probíhaly? Považujete takovéto vzdělání za přínosné?

Jednou u nás probíhalo „biblické gymnázium“. Týkalo se to studování života známých osob z Bible. A považuji to za přínosné.

7) Kolik se (alespoň přibližně) schází na Vašich setkáních/shromážděních členů?

Cca 20

8) Jak Vaše setkání probíhají?

Úvod, pak svědectví, pak chvály, pak kázání a pak modlitby za potřebné a pak závěr a rozchod.

9) Jak jsou tato setkání častá?

Každou neděli

10) Jaké mají mezi sebou věřící vztahy?

V pohodě.

11) Snažíte se Vy sám/a aktivně získávat další věřící?

Ani moc ne.

12) Pokud ano - proč a jak? Pokud ne – proč?

Páč dneska lidé o víru nestojí. Jsou velmi zaměřeni na materiální stránku života. Mají za hlavní formu a ne obsah. Teda takto vnímám já ve svém okolí.

13) Uveďte, prosím, jednu věc týkající se Vaší víry, o které jste naprosto přesvědčeni a jste si jí jisti a jednu věc, o které naopak (často) pochybujete. Můžete o svých pochybnostech mluvit s ostatními? *Jsem přesvědčen, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých a někdy pochybuji o tom, jestli vše co se děje je boží vůle. A můžu o tom mluvit s kýmkoliv z lidí z naší Církve.*

5. Situace u nás

5.1 Jak jsme na tom v ČR?

V tomto oddíle se blíže podíváme na situaci nových náboženských hnutí na našem území. Už jsme si ukázali, že ne každé náboženské hnutí musí být nebezpečné, což dokazují i následující kapitoly. Pokud není uvedeno jinak, jsou informace uvedené kurzívou převzaty (citovány) z internetové podoby přílohy časopisu Policista číslo 8. a ročník 1998 z článku *Náboženství a sekty v České republice* od PhDr. Zdeňka Vojtíška.⁶⁶ Samozřejmě nechci, aby tato část mé práce byla jen pouhým kopírováním výše uvedeného zdroje. Proto zde budu citovat i jiné prameny, ale také přispěji svou vlastní hřívnou, například v podobě odpovědí na mé otázky od Jana Dietricha Dvorského (více viz Imanuelité). Je také nutné brát v potaz, že článek od PhDr. Zdeňka Vojtíška vznikl již před více než 10 lety a některé skutečnosti tedy již nemusí platit či se změnily.

Ještě zmíním, že náboženská hnutí (sekty) s čísly 5.2 až 5.10 bych řadil mezi křesťanské či pseudokřesťanské sekty, neboť vycházejí či mají některá východiska své víry podobná křesťanství.

Náboženská hnutí označená čísly 5.11 až 5.16 vycházejí z hinduismu či k němu mají blízko.

Náboženské hnutí v kapitole 5.17 vychází z islámu.

A konečně náboženská hnutí v kapitolách 5.18 a 5.19 nevycházejí v pravém smyslu slova z žádného náboženství (New Age), ale to neznamená, že nepřebírají a neupravují některé prvky ze světových náboženství (satanismus).

5.2 IMANUELITÉ

Zakladatel: Čech Jan Dietrich Dvorský (* 1966).

Učení a praxe: Na základě četby knihy Oskara Bernhardta (*Abd-ru-shina*, viz *Hnutí Grálu*) *Ve světle pravdy* si Jan Dvorský na začátku roku 1991 podle svých slov uvědomil, že je Syn člověka, Parsifal Imanuel, znovu inkarnovaný (vtělený) Abd-ru-shin, tedy mesiáš, jenž má ustavit Tisíciletou říši. Se svou družkou Labutí pannou (Lucií Dvorskou) (shoda jmen je náhodná) vydal knihu "Syn člověka" s podtitulem "Mesiášovo živé Slovo k všenápravě světa". Tato kniha vykládá Abd-ru-shinovo náboženství pro moderní dobu, ostře komentuje všechny události společenského života a velmi přesvědčivým způsobem podává recept na každý problém.

Legitimitu svého přesvědčení, že je Synem člověka, odvozuje Dvorský jednak z údajné fyzické podoby s Abd-ru-shinem, dále pak z data svého narození apod., ale hlavně ze svého objevu o převrácenectví, jímž se údajně doplňuje mozaika Abd-ru-shinova učení. Podle Dvorského je v současnosti každý člověk převrácencem, neboť se jeho mužská duše převtělila (reinkarovala) do ženského těla nebo ženská duše do mužského těla. Jedinými dvěma nepřevrácenci jsou právě on a jeho družka Lucie. Ti mají spolu s "povoláními", kteří mají možnost se ještě náležitě očistit, vybudovat Tisíciletou říši dříve, než katastrofy zdecimují zbylé lidstvo.

⁶⁶ VOJTÍŠEK, Z., *Náboženství a sekty v České republice*, příloha časopisu Policista 8/1998. Dostupné z URL: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/prilohy/pril8.htm>

Na základě četby této běžně distribuované knihy vznikla již roku 1993 kolem Dvorského-Parsifala Imanuela - na Hořovicku skupina "pomocníků Syna člověka". Žili v několika komunitách blízko sebe velmi izolovaně. Přerušili styk s rodinami, jejich děti nechodily do školy, v komunitě dostali nová jména, knihy, noviny, časopisy i jiné sdělovací prostředky byly "převrácenecké", a tedy škodlivé. Pracovali především na novém vydání knihy Syn člověka a později na její distribuci, a to většinou velmi pozdě do noci. Kromě toho podstupovali očišťovací kúry a půsty, takže ztráceli desítky kilogramů své váhy. Jedna žena v komunitě bez asistence lékaře potratila.

Fyzicky zubožení a psychicky zlomení byli po čase pomocníci jeden za druhým vylučováni, neboť jejich aura podle jasnovidce neodpovídala nárokům Tisícileté říše. Vyloučení pak vyhledávali smrt, protože jedině ta by podle jejich víry mohla přivodit brzkou novou inkarnaci, a tím i možnost přece jen v "příštím životě" vstoupit do Tisícileté říše. Většina jich po vyloučení prošla zdravotnickými zařízeními a psychiatrickými léčebnami.

Nakonec byli vyloučeni téměř všichni a Dvorský s rodinou (4 děti) se skryl před policií, která po něm a po jeho družce vyhlásila pátrání pro podezření z ohrožení mravní výchovy dětí. Za stejný trestný čin bylo několik jeho následovníků - rodičů - odsouzeno k podmíněným trestům. Od roku 1995 komunita neexistuje.

Nebezpečnost: *Jedná se jistě o jednu z nejnebezpečnějších sekt u nás. Došlo v ní k trestným činům a mnohokrát k ohrožení zdraví i života. Síť pomocníků Syna člověka lze jistě znovu oživit. Je pravděpodobné, že většina z nich by i dnes udělala na příkaz Mesiáše cokoliv.*

Kontakt není v současné době možný.

Tato informace týkající se kontaktu dnes již tak docela neplatí. Jan Dietrich Dvorský provozuje své webové stránky www.immanuel.eu, kde v levém dolním rohu jsou jeho e-mailové adresy, pomocí kterých jsem s ním komunikoval i já. V současné době se prý živí prodejem knih, CD a placek. Navíc jej někteří sponzorují: „Jsou lidi, který mě sponzorují, takže někdo si koupí CDčko za stovku, někdo mně za něj pošle třeba 500 000 korun.“⁶⁷ Podle pořadu 168 hodin má stále své přívržence, někteří z Česka za ním jezdí. „My máme svědomí čistý, tak my jsme nikdy nic zlého neudělali.“⁶⁸

---

67 Pořad České televize 168 hodin, program ČT1, reportáž o J. D. Dvorském, dostupné z URL: <http://www.youtube.com/watch?v=4GNtIIM5X0E>

68 Pořad České televize 168 hodin, program ČT1, reportáž o J. D. Dvorském, dostupné z URL: <http://www.youtube.com/watch?v=4GNtIIM5X0E>

Dovolím si otisknout celou moji konverzaci s Janem Dietrichem Dvorským. Jak jsem již napsal, probíhala pomocí e-mailu. Nejprve jsem mu napsal, jenže ouha, změnil jsem heslo a ihned jej zapomněl, a tak jsem se již nedostal do schránky, proto jsem mu musel napsat z jiné. Podotýkám, že jsem se nepodepisoval pravým jménem, ale používal pseudonym J. Fricoo. Jednotlivé e-mailové zprávy jsou řazeny dle data od nejstarší. Po jazykové stránce nebyl text psaný J. D. Dvorský upravován, aby bylo dosaženo větší autenticity.

Datum: 25.1. 2009 20:17

Dobrý večer,

děkuji za Vaši velmi rychlou odpověď, Přiznám se, že jsem s takovou rychlostí nepočítal a otázky ještě nemám připraveny, poslal bych je zítra. Jinak se omlouvám, ale přestala mi fungovat e-mailová adresa, ze které jsem posílal předchozí e-mail, proto posílám ze své.

Děkuji

J. Fricoo

Datum: 25.1. 2009 20:35

Samozřejmě, žádný spěch, nic nám neuteče! Napište mi, prosím, o sobě a o svých aktivitách, abych věděl, s kým vlastně mám tu čest! JDD

Datum: 26.1. 2009 23:23

Dobrý večer,

jsem J. Fricoo a studuji v Čechách střední školu. Rozhodl jsem se, že napíši SOČku (středoškolskou odbornou činnost) z oblasti religionistiky. V poslední době je, nejen díky masmédiím, slovo sekta skloňováno ve všech možných, a občas i nemožných, případech. Ať již jde o nejrůznější hnutí vycházející z jakéhokoliv učení, či třeba o konkrétní případy – například Kuřimská kauza. Také Vaše jméno je používáno celkem často, a to nejen laiky a nejen v bulvárních médiích. Chci Vám tedy nabídnout možnost sdělit svůj pohled, či přesněji názor, na věc formou odpovědi na mé otázky (případně můžete nějaké navrhnout a dodat sám). Uvedení Vašich odpovědí v rámci mé práce není vázané na zodpovězení všech mých otázek. Má práce bude mít jak tištěnou podobu, tak zřejmě i internetovou, a na vytvořených webových stránkách (zatím nejsou). Mohu Vám slíbit, že v rámci zachování autenticity textu nebudu Vaše odpovědi nijak upravovat (samozřejmě s výjimkou formátování, stylu písma a podobných věcí, však slovní stránka a hlavně obsahová nebude měněna).

Otázky jsou označeny čísly – stačí napsat číslo otázky a Vaši odpověď.

- 1) Vaše občanské jméno je Jan Dietrich Dvorský, za koho se však považujete Vy?
- 2) Jak a kdy jste přijal jméno Parsifal Immanuel a proč? Co na to Vaše žena, děti, rodina, blízcí a kamarádi?
- 3) Jaký vztah má Vaše víra ke křesťanství a křesťanskému pojetí Boha?
- 4) Můžete stručně shrnout Vaše učení?
- 5) V čem spočívá Vaše práce? Můžete načrtnout Váš denní rozvrh?
- 6) Jak dlouhou dobu jste působil v ČR? Co Vás donutilo k odchodu? Kterou zemi jste si vybral?
- 7) Četl jste knihu Sekta od Ing. Petra Konečného? Můžete se k tomu vyjádřit?
- 8) Co byste vzkázal Čechům?
- 9) Jak to vidíte do budoucnosti? Mohl byste nám sdělit například nějaké Vaše proroctví?

Děkuji a přeji hezký den

J. Fricoo

Datum: 27.1. 2009 01:13

Zdravím! Dobře tedy, jdu do toho.

1) Jsem Jan D. Dvorský (můj děda se jmenoval Dietrich, obohatil jsem si příjmení i jeho jménem) a nepovažuji se za Parsifala Imanuele, protože jím jsem. Jako Vy se nepovažujete za studenta, protože jím (zatím) jste.

2) Parsifal Immanuel je pravé jméno Syna Člověka, nového Mesiáše, který je již po mnohá staletí zvěstován a očekáván (a nesprávně ztotožňován se Synem Božím). Ačkoli jsem o to vůbec nikdy nestál, jednoho dne, myslím na jaře roku 1991, mi to došlo, poté, co se mi u nohou zjevil anděl (právě jsem se koupal ve vaně) a bezeslovně mně to oznámil. Byl jsem z toho v šoku a moje žena ještě víc. Hrozně dlouho jsme na to nechtěli přistoupit, protože jsme si skutečně ani trochu nepřipadali hodni takové významné záležitosti. Těžce jsme si na to zvykali, ale museli jsme, protože člověk... nakonec... nesmí zakopat svou hřivnu. A co na to příbuzní a známí? Totéž, co vy všichni! "Je to blázen! Jak by zrovna on, tenhle kluk, co pije fernet..., co kouřil a fetoval..., kradl v samošce a běžně lhal... mohl být mesiáš? A dejte pokoj, stejně nic takového neexistuje!"

3) Pravda Syna Člověka (totožná s dílem Abd-ru-shina, s nímž tvoří nedílnou jednotu) stojí nad všemi světovými náboženstvími a proudy..., slučuje je..., ukazuje, co je v nich to pravé, živé... a odstraňuje to, co je nepravé a škodlivé. Ani jedno náboženství na světě dnes není čisté, neprotkané spoustou zcestných omylů. A bez Pravdy Syna Člověka není s to se člověk z toho sám

vymotat. SČ však nikoho nenutí, to musí učinit každý zcela sám a dobrovolně. Proto taky není SČ žádný manipulátor... a proto nepřipadá v úvahu, že by někdy budoval nějakou církev či sektu!

4) Zrušit, co je špatné a posílit, co je dobré. A dnes je v š e na světě pokřivené! Zcela vše je zasažené lidskou špínou - někdy více, někdy méně, ale zkrátka bez výjimky vše. A to i lidská schopnost posuzovat, co je dobré a co špatné!!!

5) Mám rodinu se spoustou dětí..., zde je hodně práce. Dále píšu beletrii a skládám hudbu. Náboženského atd. nedělám nic. Není třeba. Světový Soud pracuje samočinně. Mně stačí čekat. Copak nevíte už z Bible, že Syn Člověka přitáhl k Poslednímu soudu s armádami "ozbrojených" andělů, kteří Soud vykonají za něj? To by nebylo v silách jediné bytosti, změnit svět.

6) Jako Syn Člověka (začátečník; taky jsem se musel vyučit - jako každý ve všem!) jsem v ČR působil krátce, snad dva roky. Potom jsem s rodinou odešel do ciziny, protože chceme děti učit doma a to se v té době ve zpátečnických Čechách nesmělo. Odešli jsme jen kvůli tomu! (Nikoli kvůli tomu, že bychom někomu něco dlužili či odcizili, jak je nám podsouváno!) Dodnes je na to v téhle fízálácké a zamindrákované republičce (která naštěstí ve světě vůbec nic neznamena a znamenat nebude) pohlíženo skrz prsty - ostatně jako na cokoli jiné, nové, ušlechtilé, netradiční (např. homeopatie, porody doma atd.) Nakonec jsme si vybrali Belgii, protože v ní je domácí výuka běžná. V USA a Austrálii taky, jenže to je pro nás přece jen trochu z ruky...

7) Petr Konečný je zlý muž, který mě patologicky nenávidí. Svě chyby a osobní nezdary hází na mě. Je ochotný odpřisáhnout jakoukoli lež a špínu, jen aby mně co nejvíc ublížil. Nic z toho, co napsal - ač je to neuvěřitelné - není pravda. Všechno je schválně do detailu pokroucené a přemrštěné. Konečný spolu s "odborníkem" na sekty, velkým evangelíkem dr. Zdeňkem Vojtíškem, vytvořili můj příšerný "mediální obraz", který se dostal do encyklopedií, laických i odborných prací doma i v zahraničí, do tisku, do knih... A přitom je to všechno lež!!! (Dr.Vojtíška hodlám v nejbližší době žalovat a tvrdě hnát k zodpovědnosti za to, jak mi strašlivě ublížil!) Nikdy jsem nikoho neobral o peníze, nenabádal jsem k sebevraždě, nenutil jsem nikoho k dietam, nepřevracel jsem denní rytmus atd., atd. To všechno jsou smyšlenky, anebo nápady a výroky jiných lidí!

Jenže lidé nechtějí slyšet pravou pravdu. Kdo se postaví na stranu "šílence, co se prohlásil mesiášem"? Z principu nikdo! I kdyby byl Konečný 1000x zlý a 1000x zcela nesympatický až odporný chlap (a Vojtíšek zrovna tak), vždycky budou davy stát při něm proti "náboženskému magorovi", "sektákovi", "vymývači mozků", "zlodějovi prachů a majetků"!

8) Že bud' v záměru, anebo lehkovážností morálně zabili Syna Člověka (ten samý zločin jako pravá vražda!) a že - ať někdo chce nebo nechce - to nepřinese drtivě většině lidu českého nic dobrého..., stejně jako lidu izraelskému nepřineslo nic dobrého zabití Krista. A v tom můžete najít i jedno velké a smutné proroctví.

Datum: 27.1. 2009 21:27

Dobrý večer,

velmi Vám děkuji za odpovědi. Až bude hotova webová stránka, pošlu Vám odkaz. Každopádně Vaše odpovědi vzbudily další otázky, pokud se mi je podaří sesumírovat, ještě se Vám ozvu, pokud to nevádí.

Ještě jednou děkuji a přeji hezký den

J. Fricoo

Datum: 12.2. 2009 13:16

Dobrý den,

tak posílám přislíbené zbylé otázky. Opět platí, že když nebudete chtít, nemusíte odpovídat, prostě ji přeskočte. Přeji hezký den

- 1) Judaismu a křesťanství mají Desatero přikázání, islám má svých pět pilířů, máte také nějaká oficiální přikázání, či doporučení, jak mají lidé žít?
- 2) Co je podle Vašeho učení po smrti? Mohou lidé nějak dosáhnout spásy?
- 3) Jak můžete dokázat, že jste skutečně Synem Člověka, Parsifalem Imanuelem?
- 4) Jak blízko má Vaše učení ke křesťanství? Napsal jste, že Vaše učení je nad všemi náboženstvími a proudy, ale myslím, že některé obraty a symboly jsou typické právě pro křesťanství. V Bibli Ježíš Kristus řekl, že je Synem Člověka a navíc i Syn Boží. Jak tedy rozumět tomu, že se prohlašujete za Syna Člověka Vy?
- 5) Napsal jste, že jako každý začátečník jste se musel vyučit svému řemeslu, můžete popsat jak?
- 6) Když jste ještě působil v ČR, měl jste okolo sebe skupinu sympatizantů?
- 7) Můžete se vyjádřit k tomu, že podle Petra Konečného jste všem (včetně jeho) podsouvali myšlenku na sebevraždu?
- 8) Proč si myslíte, že se Vás pan Konečný snaží poškodit?
- 9) Uvedl jste, že plánujete žalobu na pana Zdeňka Vojtíška. Můžete prozradit, v jaké jste fázi? A proč ji přesně chcete podat?
- 10) Jaký máte obecný názor na lidi zabývající se religionistikou?
- 11) V médiích je slovo sekta používáno poměrně často, co o tom soudíte?
- 12) Jednou z největších kauz poslední doby byla kuřimská kauza. Co si o ní myslíte? Jak by měli být viníci potrestáni?
- 13) Znal jste Kláru Mauerovou, Kateřinu Mauerovou, Barboru Škrlovou, Josefa Škrlu, Jana Škrlu, Jana Turka či Hannu Bašovou? Nebo alespoň někoho z nich? Jaké jste měli vztahy, proč myslíte, že to udělali, pokud si myslíte, že to udělali?
- 14) Kdo nebo co myslíte, že za celou tuto kauzu může?
- 15) Je pravda, že lidé z Vaší blízkosti v době, kdy jste působil v ČR, drželi hladovku na Hradě? Bylo to na Váš pokyn?
- 16) Co jsou tzv. letní Vánoce, a na který den připadají?

Datum: 12.2. 2009 14:42

Dobrý den. Takže:

1) Lidé by měli žít podle Desatera. To se mělo kdysi původně dostat do celého světa, ale vinou lidí byl tento "Boží plán" zmařen... Desatero je nadčasové, nadnáboženské, nadnárodnostní, nadrasové. Nutné je ovšem znát *p r a v ý* výklad Desatera (ten podává Vyslanec Boží Abd-ru-shin), protože současný výklad je značně okleštěný a takříkajíc pohodlný..

2) Duch, vlastní pravé "já" člověka, samozřejmě žije i po pozemské smrti. Jak musí duše usilovat vzhůru pilnou prací na sobě na tomto světě, tam to samé musí činit i na onom světě. Na toto téma by se dalo mluvit velice dlouho...

3) Na Ježíše taky stále volali: "Dokaž, že jsi Syn Boží!" A stejně ho ukřižovali. Kdo chce, ten mě pozná. Kdo ne, toho nepřesvědčí *v ů b e c n i c !* Ale: podívejte se, jaký je humbuk kolem mé osoby - a přitom já osobně nic moc nedělám..., pouze zapisuju své myšlenky a dávám je tiše do knížek či na internet... Už jen ten křik davů by měl hledajícího člověka přimět k pozornosti. Čím větší zvíře, tím víc se slétá hmyzu! Navíc: opravdoví jasnovidci jsou schopni nade mnou vidět Kříž Pravdy a Holubici Ducha Svatého. To nad nikým jiným vidět nelze..., ani to nejde napodobit či uměle vyvolat.

4) Nevycházím z křesťanství, ale z Krista. To jsou dvě diametrálně odlišné věci. (Dnešní křesťané by Krista pronásledovali - tak jako pronásledují a neuznávají mě!) Kristus sám o sobě nikdy neřekl, že je Syn Člověka. Tím je jiná osobnost, Imanuel - Boží Vůle. Bible není žádný "zaručený historický dokument"..., je tam spousta výmyslů a zcestných informací. Proto je nutné znát Abd-ru-shinovo dílo, kde se toto vše uvádí na pravou míru.

Ano, Pravda Boží samozřejmě stojí nade vším lidským rozumováním a filozofováním, to je snad jasné. A dnešní náboženství nejsou nic jiného než konglomeráty dumání a filozofování s příměsí někdejších dávných moudrostí, avšak nyní už často pořádně překroucených a zneužitých.

5) Zkrátka jsem dříve ještě spoustu věcí nechápal správně a neuměl jsem si je dobře, objektivně a do hloubky vyložit. Mládí a určitá horkokrevná zbrkllost jdou často ruku v ruce.

6) Jistě. Stále mám skupinu sympatizantů. A ještě větší skupinu nesympatizantů! :-)

7) Nikdy! Opakuji nikdy! A pokud to půjde, budu Konečného a "odborníka na sekty" Zdeňka Vojtíška za tuto záležitost - jak už jsem jednou psal - žalovat! A za ostatní zlovolné lži, které o mě rozšířili a které se uhnízily ve veřejném mínění, taky!

Jednou..., z nadsázkou..., na téma "sebevražda"... dumal jeden náš známý jasnovidec. A to, co řekl on, nakonec mí zavilí nepřátelé přiřkli mně, a to ještě značně překrouceně a co nejvíc hnusně.

Kdybyste viděl dopisy, které mi Konečný a jeho syn tu a tam posílají, asi byste pochopil, kdo je tu syčák a blázen... Nikdy nikdo mi nepsal tak vulgární a mstivé dopisy jako oni dva. Neštítí se vyhrožovat smrtí, nadávat mi do čů..., nazývat mou ženu a mé dcery kur...; už nechci o Konečném psát, je mi to odporné.

8) Protože se kdysi chtěl stát naším nejbližším kolegou a pomocníkem, ale byl pro své zlé povahové vlastnosti vyloučen. Je to všechno jen pomsta z ješitnosti. Jeho ženu jsme měli doceela rádi..., taky se s ním nakonec rozešla (aniž jsme o tom věděli)..., a to nám on zkrátka nemůže zapomenout. Peníze, které jsme (všichni, ne jen naše rodina) dostali od Konečných, jsme dostali od ní, nikoli od něj!

Co se furt ptáte na Konečníka? Vy jste nějaký jeho advokát? Nebo kámoš? Už mě to nebaví!

9) Na Vojtíška dojde, až si vyřídíme naše právní záležitosti. Zatím si shromažďuju údaje, kde, jak a čím nám uškodil - a je toho nesmírně mnoho!

Ale když morální vražda Syna Člověka, tak pořádná. Ne? :-)

10) Jsou mi ukradení, pokud neplácají hlouposti a výmysly. Jenže to plácají z nich všichni - já jsem toho důkazem. Ale i tak mi jsou celkem fuk. Nakonec... dělají mi poměrně velkou reklamu, protože kdo není idiot, ten vidí, jací jsou religionisti nesympaťáci, a začnou se o jimi kritizované jedince o to víc zajímat. :-)

11) Mně je to jedno. Je to slovíčko, které má nádech něčeho nepřijatelného..., strašidelného..., diskreditujícího..., nebezpečného... Proto ho užívají s takovou chutí.

12) Všechny mé názory na Kuřimskou kauzu jsou na mých inter. stránkách. Proto se nemíním opakovat. Byl a je to proces velmi nespravedlivý.

13) Neznal jsem a neznám vůbec nikoho z nich.

14) Novináři. Zejména Ilona Svobodová a Zuzana Kaiserová. Mladá fronta Dnes a Blesk. A psychologové a psychiatři: Jeroným Klimeš, Cyril Höschel, Slavomír Hubálek, Prokop Remeš... Ti se chovali jako zběsilí, když se ukázalo, že se - snad - jedná i o grál...

Chtěli původně dostat mě, který jim už mnoho let piju krev, ale když jim to nevyšlo, vybouřili se alepoň na kuřimské kauze.

15) Nešlo o, myslím, o hladovku, ale o protest: aby pustili naši kamarádku z psychiatrie, kam ji proti její vůli zavřeli. Ano, já a moje žena jsme to vymysleli. Ale už si na to přesně nepamatuju..., je to dávno.

16) Letní Vánoce? To asi myslíte tu nadsázku, že když se slaví narození Syna Božího, mohlo by se slavit i narození Syna Člověka? Narodil jsem se 27. července - takže to jsou ony "Letní Vánoce"! :-)

Tak Vás zdravím. JDD

Datum: 13.2. 2009 12:30

Zdravím! Ještě pár dodatků k mým odpovědím:

Svým dílem navazuju na Ježíše, protože jenom on je Syn Boží. On a Syn Člověka. Dva Nejvyšší..., z nejvyšších sfér. Ostatní (Mohamed, Buddha, Lao-ce atd.) byli "jen" povolání proroci, lidští duchové (velmi kvalitní a dobří, avšak přece jen stále lidští)..., kteří měli svůj národ připravit na Pravdu Kristovu a Imanuelovu (čili Pravdu Boží, která je jen jedna). Dnešní guláš a babylon neměl být, ten vznikl lidskou svévolí a zlobou, která přesáhla všechny meze. Ale hněv Boží (Poslední soud, jenž probíhá) už všechno očišťuje...

K žalobě na Vojtíška: Až budeme (já a moje žena) očištěni, budou se muset přepsat slovníky, encyklopedie, Wikipedie, zprávy z Ministerstva vnitra, odborné publikace, disertační práce studentů

sociologie a religionistiky (a nejenom v Čechách), maturitní otázky ohledně "nebezpečí sekt" atd., atd. To vše má na triku hlavně dr. Vojtíšek a doufám, že ho soud přinutí, ať vše, co napáchal, vyhledá, zruší a opraví + zveřejní příslušnou omluvu. Finanční kompenzaci budu samozřejmě žádat taky.
JDD

Datum: 14.2. 2009 14:13

Dobrý den,

děkuji za odpovědi i doplnění. Ne, nejsem obhájcem pana Konečného ani nikoho jiného. Osobu pana Konečného používám jako modelovou, protože moc jiných informací o Vašem působení v Čechách nemám. Proto jsem také napsal Vám a nabídl Vám možnost určité obhajoby, či spíše Vašeho pohledu na věc.

S pozdravem

J. Fricoo

Datum: 14.2. 2009 14:35

Díky. A pročítáte si taky moje internetové stránky + všemožné články, které o mně vycházejí? Kupodivu nejobektivnější jsou v bulváru Aha!, kde novinář David Zápál není můj nepřítel a nezkrsluje informace o mně. Na webu si zadáte Aha! a do vyhledávače si tam pak dáte Parsifal. Objeví se Vám všechny články a rozhovory. A taky v MfDnes je poslední článek o nás docela přijatelný. Opět: Dáte si MfDnes a do vyhledávače Parsifal.
S pozdravem JDD

Datum: 14.2. 2009 15:10

Ještě mi, prosím, napište, co to máte za hezké cizokrajné jméno, jak se správně vyslovuje a jak jste k němu přišel! :-) Díky! Kdybyste měl i nějakou svoji fotku, byl bych rád za přeposlání..., udělal bych si mlhavější představu o tom, s kým si to vlastně dopisuju.

Pročetl či prohlédl jsem si samozřejmě některé z těch článků, na které mě J. D. Dvorský upozornil. Podíval jsem se i na portál Mf Dnes, kde jsem narazil na, alespoň pro mě, zajímavou skutečnost, že J. D. Dvorský neodpověděl na všechny otázky, které mu redaktorka kladla. Napsal jsem tedy redktorce následující zprávu (přikládám i její odpověď).

From: webmaster@idnes.cz [mailto:webmaster@idnes.cz]

Sent: Saturday, February 14, 2009 10:44 PM

To: MF DNES dopisy

Subject: Vzkaz z internetu pro: Ivana Karásková

Dobrý den, zpracovávám SOČ (www.soc.cz) zabývající se problémem náboženských sekt. Velmi mě tedy zaujaly také Vaše články o J. D. Dvorském, se kterým jsem taktéž v e-mailovém kontaktu. V rozhovoru s ním píšete, že neodpověděl na všech 13 otázek. Bylo by možné, napsat mi ony otázky, na které neodpověděl? Velmi by mě to zajímalo. Samozřejmě pochopím, pokud to není možné. Děkuji a přeji hezký den J. Fricoo

jfricoo@centrum.cz

Odpověď paní redaktorky:

Pane Fricoo, reaguji na Váš dotaz. Otázky, na které pan Dvorský neodpověděl, bohužel nearchivuji, ale domnívám se, že vývoj kauzy natolik pokročil, že to přestává být důležité. Dvorští teď bez problémů komunikují, vystoupili z ilegality. Když jsem je 20. ledna navštívila v belgickém Ostende, už bez okolků odpověděli na všechny otázky. Texty z této návštěvy vyšly v MF DNES 22. 1. a 24. 1.

Přeji hodně zdaru v práci.

I. Karásková

Nedá mi to, abych se k této kapitole vůbec nevyjádřil a nezaujal žádný postoj. Je jasné, že postava J. D. Dvorského je do značné míry kontroverzní, což ukázal a ukazuje například na svých internetových stránkách. Nejprve si dovoluji vložit alespoň část jeho názorů na jednu z nejdiskutovanějších kauz nedávné minulosti – Kuřimskou kauzu.

„A toto je pravý hlas volajícího na poušti:

Osobní prohlášení ke Kuřimské kauze

Nikoho z aktérů Kuřimské kauzy osobně neznám, avšak celý případ už rok a půl pozorně sleduju, protože jsem byl veškerými sdělovacími prostředky do něj svévolně vtažen.

Celou tu dobu na svých internetových stránkách, jako jediný v Čechách, intenzivně upozorňuju, že chlapani mučení nebyli..., že o žádnou sektu nikdy nešlo... Celá kauza je zhysterizovaná a překroucená za jediným účelem: dát všem případným „sektákům“ v celé republice lekci! Stůj co stůj, pravda nepravda! A toto je velice vhodná příležitost, jde v ní přece i o děti! Novináři, zejména

z MfDnes a Týdne, rozpoutali tak štvavou kampaň, že brzy zfanatizovali celý národ, který nyní svorně volá, aniž o případu cokoli ví: „Zavřete je, až zčernají! Popravte je! Předejte je nám a my jim ukážeme!“

Nejde o sektu a nikdo chlapce nemučil. Matka, paní Mauerová, to znovu a znovu opakuje, ale nikdo jí nechce naslouchat a věřit. Veškerá „příznání“ byla z aktérů kauzy vynucena psychickým násilím (Jednomu z obviněných to ve vzteku přiznal jeden z vyšetřovatelů!). Bylo jim řečeno, že když se nebudou žalobě vzpírat, bude to pro ně polehčující okolnost...! Všechno to o řezání, topení, pálení, svazování, zavírání do komory s výkaly apod. je snůška lží, křivých svědectví a škodolibě zveličených skutků, běžných skoro ve všech rodinách, zvláště v takových těch „sportovních“, kde děti rády plní různé „bobříky“ – zda udrží ruku na ohněm, zda se vysvobodí z pout, zda vydrží co nejdéle pod vodou... Možné je, že taky paní Mauerové po rozvodu párkrát „ujely nervy“ (Za to si už však vytrpěla až dost!)

Šikovný inkvizitor to vše může snadno překroutit v „příšerné týrání dětí“ ...

Státní žalobkyně navrhla sestřím Mauerovým 10 let a nemocné Barboře Škrlové 7 let. Víc než mnohým vrahům! Žalobkyně poukazuje na „systematické týrání dětí za účelem vytvoření zotročených jedinců v náboženské sektě“. Rozumní lidé mají smůlu..., obhájci mají smůlu..., protože vyšší příkaz pro tento předem rozhodnutý soud zní: Zničit, zrušit, rozdupat v zárodku a exemplárně vyděsit, protože žádné grálisticko mesiášské podhoubí zde nestrpíme!

Je to nejnespravedlivější soudní proces od dob komunistického teroru. Jestli tyto nebohé ženy půjdou do vězení, živé nevyjdou! I vězně už se podařilo žurnalistům, novinovým psychologům a psychiatrům naladit do té nejvraždyčtivější nálady!

Téměř každý v Čechách si zde přiložil své nenávistné polínko do ohně. Kdo mohl, ten na všechny zúčastněné plívl, kdo mohl, ten se od nich distancoval. Skvělá kolektivní práce. Skvělý zločin proti lidskosti.

Zde nejde o žádnou legráčku, ale o smrtelně vážnou věc. A je mi jedno, co si kdo o mně myslí..., protože já vím, že mám pravdu.

JDD, 24. října 2008⁶⁹

„Kuřimští protagonisté jsou zničeni..., ale to hlavní se novinářům nepovedlo: dostat mne a moji ženu. Proto zuří, až kvílají a dál v tisku hecují veřejnost: „A co je ten Grál vlastně zač?! Co je to za líheň?! Jak nebezpečné vlastně jsou ony odnože Hnutí Grálu? Měla by po tom dál jít policie!“

Doufali, že během procesů dojde nějakým způsobem i na nás... Nedočkali se. Zbyla jen pachut' ze zlé, kruté práce... Duch cítí, že šlo o velkou nespravedlnost, rozum bude chtít co nejvíc umlčovat svědomí.

Takže nyní novináře a jejich nohsledy pudí strach a pomstychtivost. Zlo se bojí Pravdy tak, až se z toho zmítá v panice, hystericky se směje a slintá si na bradu!

---

69 DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 49, Imanuel.eu, 24. října 2008, dostupné z URL: http://www.imaanuel.eu/dl_49.html

Zdravím všechny štváče a vzkazuju jim, že je čeká peklo v životě i po životě! Co jste komu způsobili, to se vám tisíckrát vrátí!

A přijde den... a všechno se otočí o sto osmdesát stupňů!

Ne, samotné Hnutí Grálu není pro Temno nebezpečné..., to už všichni poznali; šamšula Palouček, kašpar Zatloukal a jiní šéfové Hnutí už jasně všem novinářům a jejich nohsledům dokázali, že mají páteře i mozek z vosku... a že jsou loajální ke všem pokryteckým svinstvům, které stát páchá na lidech a jejich duších.

*Nebezpečné jsou pro Temno právě ty „odnože“! **Neregistrované**, svobodné, krácející po vlastních cestách a čekající, až nastane jejich čas...!*⁷⁰

Osobně dost dobře nerozumím tomu, proč se J. D. Dvorský tak vehementně zastává hlavních aktérů kauzy, obzvláště když je osobně nezná. Nevím, jak objektivně tedy může posuzovat, k čemu v této kauze docházelo, nehledě na to, že byl mimo Českou republiku. Jak mohl vědět, že vyšetřovatelé si doznání vynutili psychickým nátlakem? Považuji za vyloučené, že by viděl zmíněné týrané děti či způsob jejich výchovy a mohl tedy posoudit, jak to celé bylo. Popravdě řečeno, termín „sportovní rodina“ se mi zdá v předchozím kontextu jeho věty, řečeno mírně, vskutku podivuhodný a zajímalo by mě, jak souvisí ono plnění bobříků s předchozím výčtem příkladů týrání. Ani já netuším, jak to celé bylo, ale podle informací, které nám podávala média opravdu o týrání šlo. Zajímalo by mě, kde J. D. Dvorský získal poznání o celém případě. Souhlasím i s tím, že ne všechna média musela ukazovat skutečnost a mohla i zveličovat či převracet předkládané informace.

Některé poznámky z jeho webových stránek mohou vyznívat vskutku narcisticky, jako například tato: „*Hodně pisatelů rozčiluje, že píšu „stále jen o sobě“... Ale o kom jiném mám psát, když nikoho zajímavějšího na světě neznám?!*“⁷¹

Co se týče toho, že Jan Dietrich Dvorský prý navazuje na Ježíše Krista, napadly mě dva verše z Bible, přestože on ji neuznává (viz výše): „*V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.*“ (Sk 4,12) U druhého jsem si nejprve nemohl vzpomenout na jeho přesné umístění v rámci knih tvořících Nový Zákon, proto jsem zadal do vyhledávače Google heslo: „falešní mesiášové“ a bylo to.⁷² A tady je ten verš, respektive verše: „*Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat 'já jsem Mesiáš' a svedou mnohé.*“ (Mt 24:4-5) Když jsem již měl nalistovanou onu stranu, všiml jsem si dalších veršů: „*Tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš nebo tam', nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Hle, řekl jsem vám to předem.*“ (Mt 24:23-25)

To, že Ježíš Kristus sám sebe označil za Syna člověka je podle mého názoru zřejmé, a to například v Matoušově evangeliu, 26 kapitola, verše 20-25.

70 DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 50, Imanuel.eu, 1. listopadu 2008, dostupné z URL: http://www.imaanuel.eu/dl_50.html

71 DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 44, Imanuel.eu, 30. září 2008, dostupné z URL: http://www.imaanuel.eu/dl_44.html

72 Srv. *Falešní Kristové: Jak je možné rozpoznat falešného Krista?*, Bibleinfo.com, dostupné z URL: <http://www.bibleinfo.cz/questions/739.html>

J. D. Dvorský zřejmě nemá právě valné mínění o křesťanech, jak naznačuje část z jeho textu: „*K velkému rozhovoru s dětským psychologem Václavem Mertinem v Padlé frontě kdes... Ten chlapík si myslí, kdovíjak není hodný a chápatý, ale je to zakuklená potvora. Už ten jeho úchylácký a pokrytecký ksicht (vypadá jako křesťan nebo bláto)!*“⁷³

Jak je vidět z mých otázek pro J. D. Dvorského, čerpal jsem mnoho informací z knihy Petra Konečného – *Sekta s podtitulem Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*. Názor Jana Dietricha Dvorského na Petra Konečného již známe, nyní si dovoluji citovat několik vybraných úseků z výše uvedené knihy *Sekta*.

„*Neoslavujte nás, ale Boha, my jsme jen prostředníky.*’ ...oslavování všeho co D. činili, mluvili a mysleli bylo povinné. Vrcholu dosáhl Dvorský, když vynadal jisté člene sekty slovy „nemáte se co modlit k Bohu, modlete se ke mně, já jsem Bůh na Zemi.““⁷⁴

„*Pamatujte si, že štěstí postavené na neštěstí někoho jiného, nemůže skončit dobře...’ ...odhadem obelhali D+D. tisíce lidí, okradli jich stovky, desítky podněcovali k sebevraždě. Několik lidí se dočasně zbláznilo strachem, a to i ti, kteří se s nimi osobně nesetkali. Stačilo jim přečíst si jejich knihu.*“⁷⁵

„*Mé zákazy nejsou rozkazy, ale doporučení, která máte nosit ve svých srdcích jako dary ze světlých výšin...’ ...pokud někdo (doporučením) nerozuměl, či poprosil o jejich vysvětlení či dokonce (ó hrůzo!) je okamžitě neuposlechl, následoval trest, vyhrožování, podmíněčný vyhozov, zarach (domácí vězení) apod. Jaký posun (vývoj) zaznamenali D. svědčí jedna z jejich posledních pouček: „Když vám řeknu, že máte skočit z jedenáctého patra, tak skočíte, protože vám zaručuji, že pod vámi naroste dvoumetrová vrstva peří, která zbrzdí váš pád.“ Pokud byste náhodou váhali, byl by to projev nedůvěry a tudíž slabost a tudíž vyhazov!!! Věřte tomu, že by skočili všichni, kteří tam pobýli delší dobu. Lidé, kteří uvěřili slovům v jejich knize, by se divili, jak vypadala jejich ‘tichá doporučení’...“⁷⁶*

„*Mnohé skupiny a sekty se s ostatními nestýkají, ale u nich to vede vždy k nenávisti, nesnášenlivosti, pocitům nadřazenosti...’ ...nenávist a nesnášenlivost, pohrdání, štítivost a odpor. Takto jednali D+D (a později i ostatní věrní kultisté) s temnem, tj, s těmi, kteří nejdou za „Pravdou“ či s ní nesouhlasí. Stav elitářství, nadřazenosti byl neustále zdůrazňovaný. Hierarchie elity byla tvořena takto: nejvýše Dvorský, Božská „Dokonalost“ na Zemi. Pod ním o půl stupně Labutí Panna (téměř božská dokonalost), obrovská propast a jejich děti – nepřevrácenci (lidská dokonalost), obrovská propast a členové sekty (podmínečně snesitelná nedokonalost) v různých hierarchiích dle procentické důvěry v „Syna Člověka“ a zabarvení aury. Obrovská propast a Temno (nesnesitelná nedokonalost), tj. zbytek světa až na případné nepřevrácence potulující se po světě a hledající podvědomě a zoufale D. Z toho vyplývá, že i členové kultu měli pro D+D jen cenu momentální užitečnosti. Stav elitářské nadřazenosti a nesnášenlivosti byl systematicky v členech pěstován pod pláštíkem tzv. nestýkání se se zlem. Běda, pokud někdo projevil soucit, soustrast či milosrdenství třeba jen s jejich zbídačelým psem či ke své partnerce. Ihned sankce...“⁷⁷*

„*Kdo vydělá tolik peněz slušnou cestou jako já...’ ...postupně se peníze staly hlavním cílem*

73 DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 48, Imanuel.eu, 17 října 2008, dostupné z URL: http://www.imaanuel.eu/dl_48.html

74 KONEČNÝ, P., *Sekta – Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání; str. 34

75 KONEČNÝ, P., *Sekta – Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání; str. 34

76 KONEČNÝ, P., *Sekta – Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání; str. 35

77 KONEČNÝ, P., *Sekta – Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání; str. 36

D., respektive můstkem k pohodlnému a rozhazovačnému životu. Peníze přímo milovali. Dvorský se přiznal, že si je občas rozkládal po koberci a rozvaloval se na nich s báječným pocitem naplnění. Rozhazovali peníze plnými hrstmi, kupovali si kdejakou zbytečnost, museli mít všelijaké lahůdky. Jejich „slušná“ cesta spočívala v tom, že jim lidé ve své důvěře posílali peníze, ti kteří byli přijati, jim odevzdali všechnu majetek, a to bezpodmínečně. Tyto peníze se dávaly „na konto Pravdy“, tzn. na vybudování TŘ (Tisícileté říše, pozn. autora této práce)... Ovšem jak šel čas a představy o přicházejících davech lidí s plnými peněženkami dostávaly trhliny, budování TŘ se odložilo a konto Pravdy se stalo jejich osobním kontem. Zradili mnohou důvěru a obelhali, podvedli či okradli mnoho naivních lidí (odhadem ukradli přímo 3 mil. Kč a další dva nepřímou).“⁷⁸

To bylo tedy jen na ukázkou několik výňatků z knihy Sekta od bývalého člena Imanuelitů Petra Konečného. S panem Konečným jsem se pokoušel spojit e-mailem, ale nepodařilo se mi to. Jeho názory zde přidávám, abychom získali více pohledů na působení Imanuelitů u nás, když již máme názory od J. D. Dvorského uvedeny výše.

---

78 KONEČNÝ, P., Sekta – *Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání; str. 38

5.3 Hnutí Grálu

Zakladatel: Němec Oskar Ernst Bernhardt (1875 - 1941), známější pod jménem Abd-ru-shin.

Učení: Díky Abd-ru-shinově přednáškové činnosti v letech 1923 - 1937 vzniklo jeho ústřední dílo *Ve světle pravdy* (s podtitulem *Poselství Grálu*). V současných vydáních je to soubor 168 přednášek. V roce 1929 Abd-ru-shin oznámil svůj božský původ a prohlásil se za mesiáše, Syna člověka, který bude soudit lidstvo a který nastolí tisíciletou říši.

Základem jeho obrazu světa jsou různé úrovně hmotnosti. V té nejnižší - hrubohmotnosti - se nyní jako lidé nacházíme a svým poznáním a dobrou morálkou máme v průběhu nových životů vystoupat až do duchovní úrovně. Tam - na hranici duchovní a božské úrovně, stojí hrad Grálu, který dává celému učení své jméno. V něm je také legendární miska, do níž prý byla zachycena krev umírajícího Krista - grál. Cestu z hrubohmotnosti zpět do praduchovní úrovně, odkud pocházíme, nám přišel odhalit právě Abd-ru-shin. Bůh je v tomto náboženství především garant neměnných zákonů. Nejdůležitější jsou tři zákony: zákon tíže říká, že čím "hmotnější" (tj. přízemnější) jsou naše myšlenky a činy, tím hlouběji v úrovních hmotnosti klesáme. Podle zákona přitažlivosti stejnorodého záleží opět náš úděl na tom, jakými myšlenkami se obíráme a jaké činy konáme, protože myšlenky a činy přitahují podobné "forms, bloudící kolem". Zákon zvrátneho působení pak podle Abd-ru-shina znamená, že žádná myšlenka ani čin nemohou zůstat bez následků a že samozřejmě také všechna naše štěstí či neštěstí jsou jen přirozenými následky našich myšlenek či činů. Tímto řetězem příčin a následků jsme připoutáni i ke svým "minulým životům". Vědomým respektováním těchto zákonů a stálým úsilím může podle Abd-ru-shina vést naše duchovní cesta vzhůru.

I když se navzdory Abd-ru-shinově silnému očekávání blízkého konce světa ani půlstoletí po jeho smrti nic nestalo, uvěřilo jeho náboženství tisíce lidí na všech kontinentech. Jsou to lidé s vyvinutým smyslem pro mravnost, pořádní a až trochu zákoničtí a upjatí. Scházejí se k pokojnému poslechu vážné hudby, přednesu Abd-ru-shinových přednášek či četbě z děl jeho pokračovatelů.

Abd-ru-shinova kniha je ovšem volně přístupná i mimo tyto skupiny jeho přívrženců. Některým čtenářům se může otázkou, zda Oskar Bernhardt byl opravdu Mesiášem, za něhož se pokládal, stát velmi palčivou. Pokud byl Synem člověka, proč neustanovil slíbenou Tisíciletou říši? Tuto otázku je pak možné z hlediska poselství Grálu vysvětlit tak, že Synem člověka je ještě někdo jiný, do něhož se zemřelý Abd-ru-shin naposledy převtělil. Takto uvažoval roku 1991 nad knihou *Ve světle Pravdy* Jan Dietrich Dvorský. Došel k přesvědčení, že převtěleným Abd-ru-shinem je právě on. Kolem něho vznikla skupina Imanuelitů, kterou lze řadit mezi nejnebezpečnější sekty naší historie.

Nebezpečí: Kromě možnosti rozvinutí Abd-ru-shinova odkazu ve směru Jana Dvorského dnes pravděpodobně žádná nehrozí.

Počet členů: odhadován na několik desítek tisíc po celém světě, u nás více než jeden tisíc.

Kontakt: Nadace Hnutí Grálu, Pekárenská 10, Brno, správce nadace ing. Artur Zatloukal.

Internetová stránka: www.hnutigralu.cz. Na těchto stránkách je také kontakt na Nadaci Hnutí Grálu, a to jak na pobočku v Brně, tak i v Praze.⁷⁹

⁷⁹ Srv. Hnutí grálu, Právnícké osoby, Nadace Hnutí Grálu v České republice, dostupné z URL:

5.4 RODINA

Zakladatel: David Brandt Berg (1919 – 1994).

Učení a praxe: Vychází z křesťanství. S mladými radikálními hippies Berg (který do této doby působil jako křesťanský misionář) roku 1968 veřejně vyhlásil revoluci a válku "systému", jímž myslel stávající establishment a především jeho vzdělávací, církevní a rodinné struktury. Tato skupina se nazývala Boží děti.

Revoluce proti systému probíhala i v sexuální oblasti. Časem se vyvinula svérázná nábožensky podložená sexuální nauka, v níž jsou všechna slova z bible o lásce interpretována tak, jako by hovořila o sexu. Komunity začaly praktikovat např. sharing (sdílení se), tj. sex na základě rozpisu, který určil vedoucí komunity. Odmítnutí partnera na rozpisu či jakékoli výhrady ze strany manželů či manželek byly považovány za sobecké a nekřesťanské.

Sex se postupně stal i součástí misijního působení Bergových komunit. Jako metodu k získávání mužských následovníků zavedl Berg tzv. flirty-fishing (laškovně rybaření, FFing), při němž se ženské příslušnice komunit vydávaly do barů a nočních podniků, aby prostitutí "zvěstovaly Ježíšovu lásku". Podle Bergova učení je takové nesobecké nabídnutí vlastního těla k prostituci stejnou "obětí", jako byla smrt Ježíšova těla na kříži. Pokud některá upřímně věřící, ale učení Davida Berga naprosto zmanipulovaná žena tuto prostituci přece jen odmítla, měla těžké výčitky svědomí a pocity viny. V podobných stavech se nacházeli i jejich manželé, kteří byli natolik "sobečtí", že nedokázali své ženy k takové sexuální "oběti" nabídnout.

David Berg se časem ze strachu před příbuznými svých následovníků i před policií uchýlil do ilegality. V 80. letech se Děti Boží⁸⁰ pokusily navázat styky s tradičními církvemi, ovlivnit je a zároveň si odlehčit břemeno izolace a neutuchající kritiky ze strany příslušníků "systému". Zvolily proto jiné jméno - Rodina lásky - a od 90. let se nazývají prostě Rodina. Navenek příslušníci těchto komunit vystupují jako odhodlaní a žádnou tradicí nezátížení křesťanští misionáři, kteří s kytarami a širokými úsměvy nabízejí snadno přijatelnou formu křesťanství.

Nebezpečí Bergových sexuálních doktrín se týká v těchto izolovaných a utajených komunitách nejvíce dětí. Žijí v provizorních podmínkách, často nenavštěvují žádnou veřejnou školu, jsou frustrováni nepřírozenými vztahy mezi dospělými v komunitě a podrobena sexuálním experimentům podle Davida Berga. Ten tvrdil, že sexuální zážitky mohou mít děti od 5 - 6 let a doporučoval rodičům, aby už takto staré děti postupně uváděli do sexuální praxe. Výjimkou v komunitách nejsou pornokazety, vzácně se nečlenům podaří zachytit i dětskou pornografii. - Ačkoli v rámci "světové revoluce" Berg aspiroval na ovlivnění světové politiky (dobré vztahy navázal např. s M. Kaddáfím), nebezpečí z této strany dnes již pravděpodobně nehrozí.

Počet členů byl odhadován v době největšího rozšíření na 10 000 členů žijících v komunitách. U nás je členů pravděpodobně ne více než 10. Počet příznivců mimo komunity není znám.

Kontakt: Komunita v ČR je v Týnci nad Sázavou, Benešovská 11/22. Vede ji Joe Powdrill.

<http://www.hnutigralu.cz/index.php?realm=3&sec=2>

80 Další informace o tomto náboženském hnutí nabízí například NOVOTNÝ, T., *Mormoni a Děti boží*, Votobia, Praha, 1998, ISBN 80-7220-039-9

5.5 Hnutí víry

Zakladatel: Američan **Kenneth E. Hagin (* 1917)** a další osobnosti křesťanského charismatického proudu.

Učení a praxe: Hnutí víry navazuje na charismatické křesťanství, hlásá však, že v možnostech člověka je mnohem víc, než jak běžně žije, a že tento nevyužitý lidský potenciál chce Bůh naplnit, aby člověk ve všech směrech prosperoval. Za jediný limitující faktor se považuje naše víra. Máme jen to, čemu věříme, co si představujeme, o čem hovoříme jako o hotové věci a co na Bohu požadujeme. Věřící má být podle tohoto učení tedy naprosto zdravý (má zemřít až sešlostí věkem), bohatý a všestranně úspěšný. Všechny problémy lze řešit velkou vírou, která se projeví absolutním nasazením a zbavením se všeho, co by tuto víru omezovalo.

Důsledkem tohoto učení je to, že tito lidé např. odhazují brýle (a také ovšem bez nich třeba i usedají za volant) ve víře, že jejich oční vada je vlastně již uzdravena a že toto uzdravení je nutné právě odložením brýlí prokázat. Jindy zase odevzdávají své náboženské skupině neúměrně vysoké částky s tím, že když takto prokáží svou velkou vírou a obětavost, otevřou si tím cestu k budoucímu bohatství. Největší pozornost si ovšem toho hnutí vyžádalo svými masovými shromážděními, na nichž lidé měli být duchovně i tělesně uzdraveni. Po roce 1989 byla řada těchto shromáždění na stadionech i v jiných prostorách na celém našem území. V bouřlivé atmosféře si pak nemocní většinou chodili pro uzdravující dotek na pódium. Pro některé byl tento moment takovým zážitkem, že bezvládně padli do připravených rukou pomocníků, někteří pocítili na několik minut či hodin úlevu ze své bolesti, někteří se cítili a dodnes cítí být uzdraveni ze své - většinou psychosomatické - choroby, někteří odcházeli s velkým zklamáním a hořkostí.

Hnutí netvoří pevnou strukturu, má pouze několik center, která slouží jako školy a ohniska nadšení, z nichž se pak učení a nový zápal šíří dál hlavně pomocí publikací, audio- a videokazet či cestujících misionářů. Nevytváří vždy organizace církevního typu, nýbrž také jen volná sdružení, nadace, školicí centra apod. Nejdůležitější skupinou přílušeující k tomuto hnutí je u nás mezinárodní organizace Slovo života (dříve Voda života), která má i svou školu pro intenzivní studium při zaměstnání v Brně. Dále ke hnutí patří R. O. F. C. (Reach out for Christ, angl. "kampaň pro Krista"), samostatný sbor Nový život v Ústí nad Labem, misii Holy Ghost End Time Ministries i pražské biblické školy Dómata a Victory Christian Center. Učení hnutí víry zastává i Pánova cesta v Olomouci.

Nebezpečí vyplývají ze skálopevného přesvědčení příslušníků tohoto hnutí, že funguje "zákon víry". Tomu, komu se v životě ne příliš daří, přibývá břemeno viny za to, že neobstál před Bohem, protože jeho víra dostatečně nefungovala. Psychické potíže v důsledku tohoto učení nejsou výjimečné.

Počet členů organizací, které patří do hnutí víry, dosahuje ve světě pravděpodobně až několika milionů. U nás přesahuje tisíc.

Kontakt: Křesťanská společnost Slovo života, Růžínovská 1159 / 4, Praha 4.

Jak se člověk dozví při otevření webový stránek: www.slovozivota.cz, registrovaných církví Slovo života je v současnosti v ČR již osm.⁸¹

81 Slovo života – církev on – air, Církev v ČR, Kontakty na registrované církve Slovo života v ČR, dostupné z URL: http://www.slovozivota.cz/cirkve_v_cr

5.6 MOONOVO HNUTÍ

Zakladatel: R. 1954 založeno Korejcem Sun Myung Moonem (* 1920) jako Společenství Ducha svatého pro sjednocení světového křesťanství.⁸²

Učení a praxe: Podle Moona Bůh touží po naplnění ideálu pravé rodiny. V cestě za tímto ideálem byl ovšem zklamán nejprve hříchem Evy a Adama a pak i Ježíšem, jehož prý lidé ukřižovali dříve, než se mohl oženit a pravou rodinu vytvořit. A tak musel Bůh - podle Moona - hledat Mesiáše další dva tisíce let, než našel Moona a jeho manželku Hak Ja Han.

K tomuto učení přicházejí ovšem noví členové zpravidla z řad vysokoškoláků oklikou. Seznámí se s mladými, usměvavými a idealistickými lidmi a bývají obklopeni lichotkami a pozorností do té míry, že jsou nejen ochotni více věřit tomu, co je jim předkládáno jako fakta, ale dříve či později začnou i toužit do takové krásné skupiny patřit. Teprve postupně se nový adept dozví o mesiáši Moonovi a přijme ho a jeho manželku za své Pravé rodiče (zatímco jeho opravdoví rodiče jsou pouze "biologičtí" a patří k "satanskému systému"). Pak bude vyzván, aby se připojil k mesiášovu úsilí vytvořit nový ideální svět. Jako vstupní rituál slouží svatba s partnerem, jenž byl vybrán podle fotografie "nadpřirozeným způsobem" samotným mesiášem. Partneri zpravidla pocházejí z jiného národa a seznamují se bezprostředně před svatebním obřadem nebo až při něm. Zatím poslední takový obřad se konal letos v New Yorku (předpokládám, že je míněn rok 1998, pozn. autora této práce).

Páry žijí ještě nějakou dobu odloučeně. Během ní se zkouší jejich odhodlanost sloužit Moonovi na celém světě při získávání peněz pod nejrůznějšími záminkami nebo prodejem předraženého zboží, popř. při práci v některé z továren, které k Moonovu impériu patří, nábore dalších členů či organizační práci.

Organizační činnost moonistům pomáhá jednak napravit velmi špatnou pověst a jednak vyvolat dojem užitečné a mnohými významnými lidmi podporované neziskové společnosti. Proto vytvářejí desítky zdánlivě nezávislých organizací (výrobní podniky, vědecká, politická, podnikatelská i náboženská fóra, kulturní soubory nebo i média), které nemusejí na první pohled mít s jejich vírou nic společného, a pod krásnými hesly o ideálech míru, sjednocení, rodiny, pokroku či vědy pořádají množství konferencí, festivalů či jiných akcí. K účasti na nich jsou finančně a prestižně motivovány politické, umělecké či vědecké špičky. U nás z těchto organizací patří k neaktivnějším Federace rodin za mír ve světě, Federace žen za mír ve světě či Akademie profesorů za světový mír.

Nebezpečí: Moonisté jsou typičtí propracovanými způsoby mentální manipulace se svými členy. Kromě toho má Moon světové mocenské ambice, ale v poslední době se nezdá, že by byl schopen jich dosáhnout. Stále má ovšem možnost díky vlivným médiím (např. noviny The Washington Post) světovou politiku ovlivňovat. Pozoruhodný je také vliv jeho bohatství (na své akce je schopen zvát např. nejvýznamější světové politiky) a spojení s korejskou rozvědkou.

Počet členů: odhaduje se na 200 000, u nás několik málo set.

Kontakt: Žerotínova 42, Praha 3, čelné osobnosti: Anton Uhnák a PhDr. Juraj Lajda.

---

⁸² Zajímavé informace najdete také zde: KORÍNEK, M., *Sun Myung Moon*, Reflex, 04/2000, dostupné z URL: <http://www.reflex.cz/Clanek758.html>

5.7 MORMONISMUS

Zakladatel: Američan Joseph Smith (1805 - 1844), mormonská církev ustanovena roku 1830, dnes pod názvem Církev Ježíše Krista Svatých Posledních dnů.⁸³

Učení a praxe: Učení vychází ze Smithova údajného nálezu zlatých desek popsaných egyptskými hieroglyfy. Se svým společníkem Oliverem Cowderym Smith tyto zlaté desky překládal, a to tak, že je četl pomocí zázračných kamenů, takže pod egyptskými hieroglyfy viděl písmo v angličtině. Jeho společník za plentou zapisoval to, co mu Joseph Smith diktoval. Po skončení překladu prý anděl zlaté desky odnesl do nebe. Tento překlad tvoří základní knihu mormonismu - knihu Mormon.

Úspěch knihy Mormon byl zajištěn pravděpodobně z velké míry tím, že dodával čtenářům vědomí důležitosti Ameriky (Kristus se podle knihy Mormon zjevil v Americe, Indiáni jsou potomci izraelských kmenů, staroegyptské spisy hovoří o Americe, vše důležité v náboženské historii se vlastně událo v Americe apod.), zakotvil do nebeského dění vymoženosti americké demokracie (např. o budoucnosti planety Země se v nebi rozhodovalo hlasováním) a vysvětloval specifika americké sociální scény (ti, kdo ve zmíněném nebeském hlasování zůstali neutrální, se stali černochy). Jiným možným vysvětlením nebývalého úspěchu této nové víry je zvýšení sebevědomí členů (např. nárokem na jedinou pravou církev, ale třeba i tím, že všichni mužští členové jsou kněžími), spolkaření, nejrůznější společenské a sportovní aktivity, citlivost k sociálně slabým lidem apod. Jistou roli mohlo sehrát i zabudování prvků lidové pověry a magie do systému nové víry, např. dodnes nošené tzv. garmenty, tedy zvláštní spodní prádlo, které má majitele uchránit před zlem a nemocemi.

Tyto garmenty obdrží každý mormon, který dosáhl zasvěcení v chrámě. V chrámě probíhají obřady křtu a zasvěcení (i pro mrtvé - proto mormoni platí za největší znalce rodokmenů, zkoumají archivy a matriky a vedou největší genealogický archiv na světě). V chrámech uzavírají mormonští manželé také věčný sňatek, který je nutný pro vstup do třetího - nejvyššího - nebe. Manželská věrnost a rodinný život je v Církvi Ježíše Krista Svatých Posledních dnů velmi ceněna. Kontroverzní doktrínu mnohoženství mormoni opustili již před sto lety.

Současná mormonská misie je stále velmi úspěšná, především v zemích tzv. třetího světa. Členům vyhovuje, že se nacházejí mezi slušnými lidmi a jsou za svou církev upřímně vděční, protože jim poskytne velmi dobré sociální zázemí i pocit dobré mravní úrovně. Naplní veškerý jejich volný čas a poskytuje jim i sociální záchrannou síť. V České republice působí přes sto misionářů, kteří - podobně jako Svědkové Jehovovi - chodí od města k městu a dům od domu. Tito misionáři jsou mladí cizinci (velkou většinou Američané), kteří po studiu na vysoké škole přijíždějí do ciziny na 24 (chlapci) či 18 (dívky) měsíců.

Nebezpečí: mimo extrémní a fundamentalistické mormonské skupiny v USA (které výjimečně praktikují tzv. smíření krve, tedy rituální vraždu) není žádné známo.

Počet členů: 10 mil., u nás více než jeden tisíc.

Kontakt: Milady Horákové 85, Praha 7.

Internetové stránky: www.mormon.org. Dole v rolovací nabídce zvolíte češtinu a je to... Druhou možností jsou stránky www.lds.org, kde nahoře uprostřed kliknete na languages a česky.

---

⁸³ Další informace o náboženském hnutí mormonů nabízí NOVOTNÝ, T., *Mormoni a Děti boží*, Votobia, Praha, 1998, ISBN 80-7220-039-9

5.8 SVĚDKOVÉ JEHOVOVI

Zakladatel: *Američan Charles Taze Russell (1852 - 1916), vycházel z prostředí, kde bylo silné očekávání konce světa a druhého příchodu Ježíše Krista na Zem, kde toto očekávání bylo živeno přesnými daty tohoto příchodu. Russellova studijní skupinka Badatelů bible se rychle rozrůstala díky vydávání časopisu Siónská strážná věž (od r. 1879). Kolem něj začaly vznikat studijní kroužky, známé jako Mezinárodní badatelé bible. Roku 1931 byl přijat název Svědkové Jehovovi.*

Učení a praxe: *Blízké protestantskému křesťanství, křesťanské církve a některé základní křesťanské doktríny jsou ovšem přísně odmítány. Charakteristický je fundamentalismus při výkladu bible, doplněný některými věroučnými zvláštnostmi, na nichž (dokud nejsou odvolány) svědkové silně lpějí, horlivost v získávání nových členů a přesně vypočítané, ale nikdy nesplněné sliby a hrozby konce světa (poslední přesně vypočítaný měl být roku 1975).*

Pro svědky je typická naprostá oddanost jejich vůdcům, kteří autoritativně rozhodují o věcech víry i každodenního života. Hlavním nástrojem vedení (tzv. vedoucího sboru) jsou publikace (čtrnáctideník Strážná věž a množství knih - např. Poznání, které vede k věčnému životu, Rozmluvy z Písem a další), které mají pro svědky platnost Božích příkazů. Tyto publikace jsou chápány jako do poslední čárky závazné. Ostatně již zakladatel Russell prohlašoval své spisy za důležitější než samu bibli. Jakákoli pochybnost nad instrukcemi v těchto publikacích či třeba jen četba neschválené literatury jsou běžně trestány vyloučením. Je třeba vzít v úvahu, že odříznutí od této údajně jediné organizace Boha Jehovy je tím nejkrutějším trestem, znamenajícím pro provinilce osobní katastrofu a velmi často i těžké psychické a sociální problémy.

Jen při vědomí této absolutní oddanosti autoritě pochopíme, proč jsou Svědkové na pokyn Strážné věže ochotni obětovat dokonce i svůj život či život svých dětí, jak je tomu v případě zákazu transfúze krve. Přitom právě autorita Strážné věže je již nesčetněkrát zklamala - v nesplněných předpovědích konce světa, v tichém opuštění některých zákazů stejně důležitých, jako je tranfúze krve (např. bývalý zákaz očkování či transplantace, naposledy vyprchání zákazu nástupu na civilní službu "do ztracena"), i v nenápadném odvolání některých dříve důležitých doktrín (naposledy o tzv. generaci roku 1914). Tato zklamání, odvolání a oklamání však vedoucí sbor prostřednictvím Strážné věže nikdy nepřiznal, nýbrž je vždy podává tak, aby vina za "nesprávné pochopení" dopadla na samotné řadové svědky.

Nebezpečí *vyplývají ze zcela nekritického postoje svědků k autoritativnímu vedení. Není možné předpokládat, že by toto vedení plošně přimělo svědky k nějakému tragickému činu, různé zákazy a příkazy však mohou podstatně ovlivnit je i životy jejich dětí (zákaz transfúze, odmítání slavit narozeniny, Vánoce, ztížený kontakt s těmi, kdo nejsou svědky, apod.).*

Počet členů: *5,8 mil., u nás 16 000.*

Kontakt: *Náboženská společnost Svědkové Jehovovi, Bryksova 939, Praha 9, čelné osobnosti: MUDr. Ondřej Kadlec, Eduard Sobička, Jan Glückselig. Tiskový mluvčí: ing. Vítězslav Kohút.*

Internetové stránky: www.watchtower.org, kde dole kliknete na ikonku 376 languages a poté zvolíte česky. Další zajímavou stránkou je Nezávislé informační fórum o Společnosti Strážná Věž a svědcích Jehovových s adresou www.straznavez.cz.

„Náboženská společnost Svědkové Jehovovi je u nás registrována od roku 1993. Předtím zde Svědkové rovněž působili, napřed jako registrovaná společnost od roku 1930 do komunistického převratu, po zákazu tajně, sledování a pronásledování Státní bezpečností i policií, souzení a odsuzování, zesměšňování sdělovacími prostředky. Legální působení jim umožňují pouze demokratické státy; totalitní režimy se je snaží zničit. Dodnes jsou v řadě zemí terčem úředních útoků, a v době Hitlerovy Třetí říše jich spousta zahynula v koncentračních táborech. Nicméně i soud v demokratické Kanadě roku 1947 rozhodl, že Svědkové Jehovovi nejsou náboženskou organizací.

Pronásledování jim však svým způsobem vyhovuje: očividně tak pro svou víru trpí, a to jim v jejich očích dodává pocitu opravdovosti a hlavně odlišnosti od církví či sekt ostatních.“⁸⁴

„Věřte, že jejich zájem o vás, jejich vstřícnost, úsměvy, to všechno jsou jenom naučené etudy z jeviště teokratické školy. A je dobré tomu, co průkopník říká, příliš nevěřit – což ostatně platí o příslušnících všech sekt. Svědkové Jehovovi totiž mají podobně jako třeba mormoni lhaní přímo v programu, pokud je v zájmu jejich církve. „V případě, kdy se jednalo o zachování sebe sama, Jehova schvaloval lhaní nepřátelům; a tak takové lhaní nemá být odsuzováno, pokud je adresováno lidem vně organizace,“ napsal roku 1955 tehdejší vicepresident společnosti Frederick W. Franz. To ostatně Svědkové Jehovovi dali najevo i způsobem, jakým si u nás v roce 1993 vymohli registraci. Když se jich ministerstvo kultury zeptalo, zda jejich učení stále ještě obsahuje zákaz transfúze krve a vojenské služby, prohlásili představitelé sekty, že oni nic takového neučí. Když byli zaregistrováni a prohlášení se ukázalo jako lež, vysvětlili, že jde o učení Boží. Oni jsou pouze těmi, kdo je šíří.“⁸⁵

---

84 ŠKVAŘIL, R., *Had leze z díry*, TALPRESS v koedici s nakladatelstvím TALISMAN, Praha, 1995, 1. vydání, ISBN 80-85609-93-2; str. 56

85 ŠKVAŘIL, R., *Had leze z díry*, TALPRESS v koedici s nakladatelstvím TALISMAN, Praha, 1995, 1. vydání, ISBN 80-85609-93-2; str. 63-64

5.9 ANTROPOSOFIE

Zakladatel: Němec Rudolf Steiner (1861 – 1925).

Učení a praxe: Antropozofie usiluje o objektivní poznání duchovního světa, o duchovní vědu, která by vedla k poznání světa i jeho skrytých zákonitostí. K takovému poznání je třeba se dobře připravit a metodicky správně vyškolit, aby bylo skutečně objektivní. Poznání neviditelných světů je možno dosáhnout "meditativní stezkou". Po ní lze dospět ke kronice Akáša, k paměti světa, z níž čerpal své znalosti a závěry údajně právě on.

Lidským údělem je evoluce Já prostřednictvím nových a nových inkarnací, kdy Já vždy sestoupí z duchovní oblasti do tří nižších těl. Nese si s sebou svou karmu, tedy všechny pozitivní i negativní zážitky minulého života. Stejně jako člověk se i celý hmotný svět vyvíjí z duchovna. Podle Steinera má i hmotný svět své vědomí a celá příroda je oživena bytostmi. Tyto bytosti - včetně člověka - ovšem kolísají mezi zhmotňováním a zduchovňováním, a tak člověk v luciferské události (pádu v ráji) propadl tak hluboko do hmoty, že už téměř nebyl schopen inkarnovat do fyzického těla duši. Až ze Slunce zasáhl impulz Krista a událostí Golgoty zachránily člověka pro jeho další vývoj.

Steinerovo dílo je ohromné (myšleno patrně rozsahem, pozn. autora této práce) a ani pro současné antropozofy není snadné se v něm vyznat. Životnější než nábožensko-filozofické spekulace se zdají být pokusy o zakotvení tohoto světového obrazu v praktických činnostech. Steinerovi se podařilo ovlivnit celou řadu oborů lidské činnosti, i když jistě ne do té míry, jak si představoval. Nejznámější praktickou aplikací antropozofie je waldorfské školství. Jeho důraz na individualitu žáka, harmonii jeho zrání, umění či vnímavost k přírodě je dodnes velmi inspirativní, i když motivace těchto důrazů mají zřetelnou souvislost s antropozofickým obrazem světa.

Steiner se pokoušel dát impulzy i umění, architektuře, medicíně i farmakologii. Ezoterní chápání přírody a jejích bytostí se stalo základem pokusu o zkvalitnění zemědělství v tzv. biologicko-dynamickém hospodářství. Spolu se svou manželkou vytvořil Steiner nový umělecký žánr, tzv. eurytmii, pohybové umění na pomezí tance, gymnastiky a pantomimy, v níž se gesty a pohyby vyjadřují kosmické duchovní zákonitosti. Eurytmie je chápána nejen jako umění, ale i jako výchovný prostředek a léčebná metoda. Antropozofové často pečují o postižené děti (mentální postižení vysvětlují jako odpočinek duše po minulém životě génia). Při této péči si cení arteterapie a rozvíjejí ji.

Steiner ani jeho následovníci nepovažují antropozofii za náboženství, nýbrž chtějí být v náboženském smyslu nezávislí. V praxi ovšem antropozofie účinkuje jako náboženský světový názor, byť může být žitý bez obřadů. Obřadnému prožívání "Kristova impulzu" se antropozofové ovšem nebrání a někteří z nich vytvářejí náboženské společenství Obec křesťanů.

Nebezpečnost: tento směr není považován za nebezpečný.

Počet členů a sympatizantů: pravděpodobně několik set tisíc, u nás několik set.

Internetová stránka: www.obec-krestanu.cz

5.10 SCIENTOLOGIE A DIANETIKA

Zakladatel: Americký spisovatel sci-fi a brakové literatury Lafayette Ronald Hubbard

Učení a praxe: Ačkoli se Hubbardovi nepodařilo získat žádné ucelené vzdělání, využil četby několika děl z oboru psychologie a psychiatrie a v roce 1950 publikoval svou nejznámější knihu "Dianetika - moderní věda o duševním zdraví". Od vydání této knihy si Hubbard sliboval revoluci v přístupu k otázkám lidské duše. Odborná veřejnost Hubbardovy teorie odmítla a způsobila tak Hubbardovu fanatickou nenávist zejména vůči psychologům a psychiatrům.

Odmítnutí odborníků však Hubbardovi nezabránilo v zakládání tzv. Dianetických center, působících "psychoterapeuticky" na základě jeho teorií. I když se zpočátku jednalo o světskou záležitost, v roce 1955 se Hubbardovi následovníci stali Scientologickou církví. Důvodem byla pravděpodobně neutuchající odborná kritika, problémy s výrobou a aplikací Hubbardových "léčiv" a snaha dosáhnout daňových výhod. Za náboženskou doktrínu slouží učení o tom, že člověk je ve skutečnosti duchovní bytost mimozemského původu, která sestoupila do hmoty a při průchodu minulými životy na sebe nabalila velké množství problémů a zapomněla tak na svůj božský původ. Tyto problémy mají být odstraněny právě scientologickými technologiemi.

Navzdory množství skandálů, úmrtí za podivných okolností, soudních sporů a ostré kritice ze strany příbuzných i bývalých členů se scientologie rychle šířila především v USA, ale i v Evropě a na celém světě. Její náboženský charakter je všude zpochybňován. Svou náboženskou tvář totiž scientologie nastaví pouze tehdy, je-li to pro ni výhodné, většinou se prezentuje jako věda.

Návštěvníci přicházejí většinou na tzv. Oxfordský test osobnosti a často věnují scientologům velkou důvěru. Lichocením i strachem jsou pak nenápadně manipulováni ke koupi stále dražších a dražších scientologických kurzů, jimiž se dostanou do celoživotního řetězce "terapeutických" procesů (tzv. Auditingů).

Nebezpečí: Na auditingy je často vypěstován návyk především vyhledáváním stále nových problémů a pseudoprotblémů a strachem ze zhoršení psychického stavu, jenž by údajně nastal při jejich přerušení. Auditovaní se též dostávají do sociální izolace, protože rozebíráním negativních zážitků si zpravidla "uvědomili", jak negativní vliv na ně mělo jejich dosavadní nejbližší okolí. Za společensky velmi nebezpečné je považováno působení scientologů pomocí firem, které nabízejí podnikům Hubbardovy administrativní technologie. Pokud podnik reaguje přívětivě na úvodní komunikační kurzy nebo kurzy organizace práce, bývají jeho významným členům nabídnuty auditingy. Scientologům se tak může podařit získat intimní osobní údaje o ekonomicky významných lidech. Nezřídka se jim pak podaří získat v takovém podniku dominantní postavení.

Počet členů: scientology udáván na několik miliónů, seriózní odhady mluví nejvýše o stovkách tisíc skutečných scientologů, u nás několik stovek.

Kontakt: Dianetické centrum, Hornokřčská 60, Praha 4. Tiskový mluvčí: Vlastimil Špalek, zmocněnec pro scientologii v ČR: Jiří Voráček.

Internetové stránky: www.scientologie.cz ; www.dianetika.cz

Zajímavé informace také mohou poskytnout stránky Víta Profanta, který byl členem Scientologické církve a je mu blízká její filozofie: www.vit.p.sweb.cz. Další náhled na toto společenství může poskytnout například rozhovor s mluvčím scientologů pro ČR Jiřím Voráčkem:

www.lidovky.cz/odpovedi.asp?t=VORACEK.

Názor na Scientologickou církev od profesora Urbano Alonso Galana naleznete na těchto stránkách: www.scientologie.nazory.cz. I když je podivné, že u této práce není uveden překladatel...

5.11 HNUTÍ HARÉ KRŠNA

Zakladatel: *Indický učitel Abhaj Čaran De, známý jako Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda (1896 – 1977).*

Učení a praxe: *Jeden ze směrů hinduismu, který uctívá indického boha Višnu v jednom z jeho vtělení (tzv. avatárů) - v Kršnovi, jehož vidí jako nejvyšší osobnost božství. Nejlepší metodou, jak se stát oddaným Kršny, je zpěv mahámantry "Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré. Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré". Oddaný je veden k probuzení svého božského vědomí a k poznání, že je věčnou duší, pokrytou pouhými dočasnými tělesnými oděvy. Toto poznání mu pomůže rozvinout lásku ke Kršnovi a může ho podle jeho víry vysvobodit z koloběhu životů.*

Prabhupádův následovník a Kršnúv oddaný je veden k jednoduchému, až asketickému životu. V chrámech a na farmách vstává již kolem čtvrté hodiny ranní, sprchuje se studenou vodou, vykonává pravidelné ranní obřady buzení, mytí a krmení božstev, účastní se společného uctívání Kršny. Práce přes den je často velmi tvrdá, strava kromě svátků jednoduchá.

Tento prostý způsob života má být doplněn hlubokým duchovním poznáním a přiblížením se Kršnovi především prostřednictvím zpěvu mahámantry. Prabhupáda doporučoval říkat či zpívat mahámantru za pomoci růžence o 108 kuličkách, a to šestnáctkrát denně (tj. celkem 1 728x). Tím má dojít v mysli oddaného k odstranění všech následků života v hmotném světě. Dále se oddaný řídí čtyřmi zásadami, které přikazují vegetariánství, zakazují drogy, hazardní hry, sex mimo manželství a mimo záměr zplodit potomka. Ne všichni stoupenci však žijí v chrámě. Kromě nich proto existují ještě další "kategorie" příznivců těsněji či volněji spojených s tímto hnutím.

Prostředky pro svou činnost získává hnutí především z darů příznivců, dále z podomního či pouličního prodeje Prabhupádových knih a z výnosů svých vegetariánských restaurací (Góvinda). Oddaní Kršny dávají své životní zaměření najevo i svým vystupováním na veřejnosti. Můžeme je potkat v typických oděvech dótí (muži) a sárí (ženy), se znamením žluté hlínky na čele mezi očima a ženy se zahalenou a muže s vyholenou hlavou. Splývavá roucha žen mají oddané chránit před tělesnými vášněmi. Na ulici někdy rozdávají prasádam, jídlo obětované Kršnovi, o němž věří, že je v něm Kršna přítomen.

Nebezpečí: *Vysoký počet opakování mahámantry a jednostranné zaměření na náboženské uctívání se někdy považuje za ohrožení psychické rovnováhy oddaných. Izolovaný život v komunitách se zdá být problematický především pro děti oddaných, které většinou nenavštěvují běžnou školu. Ve světě jsou při komunitách zřízeny tzv. gurukuly jako soukromá školská zařízení. U nás gurukula nebyla povolena a děti po odchodu rodičů z komunity do škol nastoupily.*

Počet členů *se odhaduje na několik desítek tisíc, u nás asi dvě stě.*

Kontakt: *Centrum pro vědecká studia, Jílová 290, Praha 5, nebo Kršnúv dvůr v Chotýšanech na Benešovsku.*

Internetová stránka: www.harekršna.cz

5.12 JÓGA V DENNÍM ŽIVOTĚ

Zakladatel: *indický učitel Paramhansa svámí Mahéšvaránanda (*1946).*

Učení a praxe: *Jóga v denním životě je systém pro fyzické, mentální, sociální i duchovní zdraví sestavený na základě indického náboženství se zřetelem k možnostem a zájmům západního člověka. Mahéšvaránandovo poselství vychází z učení véd, upanišad a především Pataňdžalího systému jógy. Jóga v Pataňdžalího pojetí je filozofický systém, jehož pomocí má člověk dosáhnout poznání nejhlubší skutečnosti a osvobození od koloběhu znovuzrození. V Pataňdžalího systému je možno na této dlouhé a namáhavé cestě rozeznat osm stupňů - dva etické (do nichž patří např. neubližování živým tvorům, pravdivost, tělesná a duchovní čistota apod.), dále tělesná cvičení (ásana), která jsou předpokladem správného fungování mysli, ovládání dechu (pránájáma), schopnost odpoutání mysli od rušivých vlivů, schopnost koncentrace na jediný předmět, dále meditace, jejíž jednotlivé druhy a stupně tvoří celý systém, a konečně jako osmý a nejvyšší stupeň pohroužení (samádhi), při němž jogín dospívá k blaženosti poznání jednoty s božstvím.*

Cest ke spojení s božstvím (slovo jóga souvisí s českým slovem jho s významem spojení, spřažení) je však v indické tradici celá řada - v historii se kombinovaly a překrývaly, ale zhruba lze mluvit o hathajóze (cestě tělesných a dechových cvičení), rádžajóze (cestě meditačního soustředění) a mantrajóze (která tohoto soustředění dosahuje opakováním manter - slabik, slov či vět, o nichž se věří, že jejich vibrace uvolňují v člověku energii), dále o bhaktijóze (cestě lásky a oddanosti božství) či karmajóze (která dává důraz na projevení této lásky konkrétními činy). Mimo indické prostředí se jógou zpravidla myslí pouze hathajóga, tělesná a dechová cvičení, jimž se nepřikládá žádný duchovní obsah.

I Mahéšvaránandův systém Jóga v denním životě má hathajógu na svém počátku. Někteří zájemci přicházejí do kontaktu s tímto systémem bez tušení, že od tělesných a dechových cvičení budou postupně vedeni k duchovním cílům. Po úvodních cvičeních bývají pozváni na satsangy (sezení s Mistrem), při nichž poslouchají východní moudrost, zpívají bhadžany (indické oslavné písně) a zvykají si na prašad (posvěcené, obětované vegetariánské jídlo). Okolní skupina oddaných je může jemně manipulovat k úctě k Mahéšvaránandovi (poklona před jeho fotografií) a časem i k přijetí osobní mantry od tohoto gurua. Tak se zájemce stane jeho žákem a změní svůj způsob života: prochází očišťovacími i jinými obřady, přijme duchovní jméno, slaví indické svátky, vybuduje domácí oltář, změní způsob oděvu, denně džapuje (přeříkává mantru) několik kol mály ("ružence") apod.

Nebezpečí: *Okolím je někdy negativně pocíťována změna způsobu života Mahéšvaránandova žáka. Jiné nebezpečí není známo.*

Počet členů: *odhaduje se na několik desítek tisíc, u nás asi tři tisíce, ale ne všichni systém Jógy v denním životě v současnosti skutečně praktikují.*

Kontakt: *Ášram (duchovní centrum) v zámku ve Střílkách na Kroměřížsku, Zámecká 202.*

Internetová stránka: www.joga.cz

5.13 SAHAJA JOGA

Zakladatelka: *Sri Mataji Nirmala Devi (* 1923), působí jako duchovní učitel od roku 1970.*

Učení a praxe: *Začátkem května roku 1970 se podle Sri Mataji Nirmala Devi stala největší událost celého duchovního dění vesmíru – zakladatelka údajně otevřela sahasrára čakru a zpřístupnila ji všem lidem. Duchovní růst a osvícení od té doby není omezeno na úzkou vrstvu jogínů, ale je dokořán otevřeno každému – nastala doba snadného osvícení prostřednictvím sahaja jógy (sahaja = spontánní, přirozený, jóga = spojení, tj. s božstvím).*

Duchovní osvícení (seberealizace) má následovníkům Sri Mataji dát sílu k obnovení energetické rovnováhy v čakrách, a tím k upevnění zdraví, odstranění nemocí, vyřešení životních problémů a ke zhojení citových problémů. Cílem je, aby člověk prožíval radost, pokoj a pocit bezpečí. Seberealizace je však pouhým počátkem - následovník musí dále pracovat očišťovacími obřady a meditacemi s očima upřenýma na fotografii Velké Matky, neboť ona údajně vydává silné vibrace, které umožní duchovní pokrok. Sahaja jogíni mohou žít v komunitě nebo samostatně, ale každopádně se scházejí k pravidelným meditacím a obřadům. Příjezd Velké Matky je pro ně svátkem – Matka přednáší a po přednášce následuje hinduistický obřad mytí nohou omastkem, medem, mlékem, jogurtem apod. Takto vzniklý nápoj je považován za posvátný a později obřadně vypit.

Následovníci projevují Velké Matce božskou úctu. Sri Mataji je považována za matku celosvětové rodiny sahaja jogínů. Jako taková jim poskytuje normy jednání, výchovy dětí, pomáhá vybrat partnera (často z jiného národa) a oddává manželské dvojice. Dává důraz na duchovní růst prostřednictvím oddanosti, meditací a recitace manter dvakrát denně po hodině. Sahaja jóga má mít přednost před vším ostatním. Sri Mataji také učí, že její následovníci mají být nezávislí na jakékoli hmotě. To se týká i vztahu rodičů k dětem. Pokud žijí v komunitě, mají mít děti kolektivní výchovu bez zvláštní role rodičů. Bývají také posílány do vzdálených škol založených a spravovaných touto náboženskou společností.

Nebezpečí *v této skupině se mohou týkat především promyšleného způsobu, jak vyvolat ve členech závislost na Matce a skupině jejích následovníků. Hlásané pravidlo "čím více dáš, tím více dostaneš" může jogína dostat do pocitů viny. Tuto situaci může řešit ještě větší oddaností, která je ještě více náročná na čas a ještě více oslabí sociální vazby následovníka s lidmi mimo tuto náboženskou společnost. Zásady výchovy dětí, které Sri Mataji hlásá, jsou také poněkud problematické (pokud rodiče žijí v komunitě, o výchovu se většinou stará někdo jiný apod.).*

Počet členů: *asi 20 000 oddaných v 56 zemích (z toho asi polovina v Indii), asi 100 000 sympatizantů, u nás více než sto.*

Kontakt: *V České republice působí Společnost Sahadža jóga, Lublaňská 1, Praha 2 a Nadace pro seberealizaci a harmonii člověka, V jámě 1, Praha 1.*

Internetová stránka: www.sahadzajoga.info

5.14 OSHO

Zakladatel: indický profesor filozofie Mohan Chandra Rajneesh (1931 - 1990), roku 1971 přijal titul Bhagwan Sri Rajneesh, který vykládal jako "Požehnaný, který došel poznání, že je božský".

Učení a praxe: Vychází z hinduismu. Stát se v této tradici sannjásinem (tím, kdo všechno odhodil) znamená dlouhou cestu náboženského úsilí a askeze, která vrcholí osvícením. Stav sannjásina je čtvrtým a nejvyšším stupněm života - na tomto stupni se člověk v bezdomoví připravuje na nové zrození či dokonce na vysvobození z koloběhu životů. Bhagwan Sri Rajneesh ovšem hlásal, že osvícení a postupu do stavu sannjásina je možno dosáhnout velmi snadno. Stačí jen opustit vězení svého myšlení, přijmout božského učitele za nejvyšší autoritu, prožívat skupinové stavy změněného vědomí a považovat je za duchovní cestu vzhůru. Tato rychlá duchovní cesta lákala za Rajneeshem množství mladých příslušníků středních vrstev západních zemí (především Američanů a Němců), jež silně přitahovala Rajneeshova inteligence a humor a jeho originální spojení meditačních technik s prvky psychoterapie.

Rajneesh učil, že svou božskou přirozenost si člověk může uvědomit pouze tehdy, je-li zbaven potlačovaných emocí a pudů. Uvolnění hněvu a dalších emocí a (často současně) sexuální uspokojení se stalo psychoterapeutickou metodou, která ovšem desítky sannjásinů psychicky poškodila a tisíce pravděpodobně na další život poznamenala. Rajneeshův ašram (duchovní centrum) představoval i dobrý obchodní podnik, v němž sannjásinové vyráběli nespočet růženců (málá) s Rajneeshovým obrazem a dalších předmětů, fanaticky kupovaných Rajneeshovými obdivovateli.

V roce 1981 Rajneeshovy žáci koupili a pronajali rozsáhlé území v americkém státě Oregonu. Tam uprostřed málo obydlené farmářské krajiny začali sannjásinové budovat ašram jako zárodek nového, božského společenského zřízení. Pracovali s obdivuhodným úsilím sedm dní v týdnu a často i více než 12 hodin denně za odměnu vidět na okamžik svého guru Rajneeshe. Směli ho spatřit, když jejich špalírem pomalu projížděl v autě Rolls-Royce. Na vrcholu své moci Rajneesh vlastnil 93 těchto automobilů a každý den oblékal nová roucha, posázená diamanty.

Po skandálech a soudních procesech se hnutí nakonec rozpadlo, Rajneesh byl vyhoštěn z USA a znovu v Indii začal poslední etapu svého života. Pod jménem Osho vymyslel několik nových typů meditace, např. tzv. dynamickou meditaci. Pod tímto jménem je také díky množství knih znám veřejnosti.

Nebezpečí je dnes minimální. Současní následovníci Osha si jeho skutečný život značně idealizují. Hnutí po Oshově smrti nemá žádného vůdce.

Počet příznivců hnutí ve světě se odhaduje na několik desítek tisíc, u nás na několik málo stovek.

Kontakt: Oshova meditační centra jsou v Čechách v Lažanech na Karlovarsku ("Shangri-La", dříve "Gít", Lažany 49, 364 51 Štědrá) a na Moravě v Lažánkách u Veverské Bitýšky ("Osho Suguma Meditation Center", Lažánky 133, 664 76), meditace a kurzy se konají i na jiných místech.

Internetová stránka: www.osho.tady.info

5.15 SRI CHINMOY

Zakladatel: *Chinmoy Kumar Ghose (* 1931). Žák Sri Aurobinda, který ve svém učení "integrální jógy" hlásal spojení umění, sportu a duchovních technik, jež dovede člověka k sebeuvědomění jako k poslednímu stadiu lidské evoluce. V roce 1964 přesídlil do New Yorku.*

Učení a praxe: *Vychází z hinduismu, dává důraz na to, že prostřednictvím lásky, oddanosti a bezpodmínečného odevzdání může žák zažít věčnou jednotu s Nejvyšším (Supreme). I když Sri Chinmoy není tímto božským Supreme, je s ním údajně natolik sjednocený, že Supreme skrze něj promlouvá a že oddanost Supreme je vlastně oddaností Sri Chinmoyovi.*

Jako dědictví Sri Aurobinda s sebou Sri Chinmoy nese spojení náboženského života s uměním a sportem. Zvláštní schopnosti ve sféře umění a sportu jsou údajně známkou duchovní pokročilosti, neboť je to meditace, co zvyšuje tvořivost. Sri Chinmoy sám sebe představuje jako vynikajícího sportovce i umělce. Mezi svými žáky je též obdivován pro své kresby ptáčků, jichž vytvořil údajně již na 5 milionů. Sri Chinmoy měl také složit tisíce písní a básní, které se hojně objevují ve zpěvnících, brožurách a interních časopisech. Podle svých slov při těchto uměleckých činnostech Sri Chinmoy nezapojuje svou mysl, nýbrž zdroj tvořivosti nachází v meditaci.

Sri Chinmoy je aktivní i v oblasti světového míru (vyhlašování hlavních měst míru, mírových regionů, míst a měst jako mírových květů apod.). V New Yorku se Sri Chinmoy se svou meditační skupinou pokouší dosáhnout oficiálního postavení při Organizaci spojených národů. I v této jeho mírové činnosti spatřují jeho následovníci jeho božské kvality. Sri Chinmoyovy mírové akce budí díky své nepřehlédnutelné reklamě dojem světové důležitosti a jedinečnosti.

Sri Chinmoyovi následovníci bývají často mladí lidé, inteligentní a vysokoškolsky vzdělaní. Mívají umělecké sklony a jsou povzbuzováni k vlastní tvořivosti. Oslovují je myšlenky světové harmonie a míru. Scházejí se v bílých oděvech k pravidelným meditacím a meditují i sami každý den ráno a večer nejméně čtvrt hodiny ve svém soukromém meditačním zátiší s fotografií Sri Chinmoye, květinami, svíčkami apod. Kromě toho se snaží alespoň hodinu denně strávit četbou Sri Chinmoyových spisů.

Nebezpečí: *Oddanost a fascinace touto duchovní osobností se již v několika případech stala katalyzátorem psychické poruchy nebo naprostého oddělení následovníka od jeho nejbližších. Kvůli radikálně odlišnému životnímu stylu a přehlížení sexuální stránky člověka nebývají bez problémů ta manželství, kde se jeden z partnerů stane Sri Chinmoyovým následovníkem.*

Počet příslušníků *hnutí může ve světě dosahovat několika desítek tisíc, u nás i s příznivci asi dvou až tří set.*

Kontakt: *Sri Chinmoy centra, největší u nás jsou v Praze a ve Zlíně. Koordinátorem pro ČR je Miloš Škorpil, kontakt s veřejností nejčastěji obstarává Alena Poláková, Lomnického 6, Praha 4.*

Internetové stránky:

www.srichinmoycentre.org/cz ; www.srichinmoy.cz ; www.srichinmoyraces.org/cs

5.16 TRANSCENDENTÁLNÍ MEDITACE

Zakladatel: *Indický fyzik Mahesh Prasad Warma (* 1911), známý jako Maharishi Mahesh Yogi.*

Učení a praxe: *Maharishi Mahesh Yogi si stanovil za cíl rozšířit po celém světě transcendentální meditaci, jógickou techniku, zjednodušenou pro západní svět. Učil, že lidská duše přirozeně hledá štěstí, ale pravý mír je možné dosáhnout jen tehdy, když mysl přesáhne (transcenduje) tři běžně prožívané stavy vědomí - spánek, snění a bdělost - a dosáhne čtvrtého stavu blaženosti a čistého vědomí, v němž se uvolní jeho tvořivá inteligence.*

Na počátku 70. let Maharishi přestal transcendentální meditaci propagovat jako náboženskou techniku, ale začal se více orientovat na vědeckou terminologii. Vhodnou propagací a vytvořením organizací se zákrytnými názvy se mu podařilo získat např. přístup do veřejných škol a dalších vzdělávacích institucí ve Spojených státech. Tam byla transcendentální meditace praktikována jako vědecká metoda až do roku 1977, kdy byla soudem prohlášena za náboženské hnutí.

Toto precedentní rozhodnutí soudu se opíralo o obřad puja, který je běžně a denně praktikován v indických chrámech a při němž hinduistický kněz přináší oběť za věřícího, který přinesl do chrámu dary. V transcendentální meditaci slouží tento obřad jako iniciace nového Maharishiho následovníka, který se zúčastnil několika úvodních "vědeckých" přednášek a který tyto kurzy a zasvěcení zaplatil. Po obřadu před oltářem, na němž je obraz Maharishiho mistra Guru Déva, přijme učedník svou osobní mantru, tj. krátké slovo vzaté z indické posvátné literatury. Transcendentální meditace je pak soustředěné opakování této mantry v mysli dvakrát denně 15 - 20 minut. Pro pokročilejší praktikanty Maharishi připravil tzv. siddhi projekt. Jeho součástí je i levitace, jíž má být dosaženo během meditace. Zatím ovšem siddhové dosáhli pouze prvního stadia "levitace", které spočívá ve skákání v tureckém sedu.

Maharishiho "vědecké" metody mají být uplatněny jako tzv. Maharishiho efekt, podle něhož má být díky praktikování transcendentální meditace jedním procentem obyvatelstva dosaženo snížení kriminality, agresivity, dopravních nehod a jiných negativních jevů o 20 - 30 %. Na světové úrovni politiky má Maharishi ambice hrát hlavní roli se svou světovou vládou. Ta má být určující politickou silou v tomto "věku osvícení", který prý nastal roku 1975. Maharishiho teorie jsou podporovány Maharishiho vědskou univerzitou, která produkuje desítky pseudovědeckých studií. Ty mohou na některé osoby přes množství nepodložených slov a nesplnitelných nadějí působit věrohodně. Společnost Maharishiho vědské univerzity působí i u nás (v Liberci). V roce 1995 byla zaregistrována Strana přírodního zákona založená na Maharishiho učení.

Nebezpečí: *není známo.*

Počet členů: *na světě několik desítek tisíc, u nás několik desítek.*

Kontakt: *Společnost Maharishiho vědské univerzity sídlí na adrese Ruprechtická 9 / 143, 460 14 Liberec 14.*

Internetová stránka: www.tmcentrum.cz

5.17 VÍRA BAHÁ'Í

Zakladatel: *Bahá'ulláh (1817 – 1892).*

Učení a praxe: *Baháismus vychází z islámu a především z jeho odnože - bábismu, hnutí založeného na učení a spisech obchodníka Alího Muhammada Širázího (+1850). Bahá'ulláh se stal jeho nástupcem.*

Základem baháismu je víra v jednotu všech náboženství. Ta si prý neodporují, ale pouze různě odpovídají na potřeby jednotlivých dějinných epoch. Do každé takové epochy poslal Bůh jeden svůj Projev (manifestaci) - bezhříšného a neomylného proroka, který poskytuje lidem boží zjevení na té úrovni poznání a kultury, na níž se právě nacházejí. Takovými božskými manifestacemi byli Abraham, Mojžíš, Kršna, Buddha, Zarathuštra, Ježíš a Mohamed. Za současnou boží manifestaci je ve víře bahá'í považován Bahá'ulláh.

Bahá'ulláhovo učení je obsaženo v mnoha jeho spisech a každé jeho slovo je považováno za svaté. Největší význam má ovšem Nejposvátnější kniha, která napodobuje sloh koránu a je považována za neomylné a svaté dílo. Někteří ovšem pochybují, zda je tento spis baháistům celý přístupný (má být údajně utajen proto, že mnoho Bahá'ulláhových zákonů dnes nemůže obstát při proklamované modernosti a pokrokovosti víry bahá'í). Obsahuje předpisy o modlitbě (tříkrát denně tváří k Bahá'ulláhovu hrobu) a půstu, očišťovací rituály a náboženské zákazy, manželské a dědické zákony, morální standardy i praktická napomenutí a rady. Všechny předpisy nesou stopy islámské inspirace a pokoušejí se modernizovat islám mnohdy v Bábově duchu. Z bábismu převzal baháismus i kalendář, posvátnou číslicí se stala ovšem vedle devatenáctky i devítka.

Mottem baháistické víry je jednota - jednota náboženství i vědy, jednota národů, idea jednotné světové teokracie a jednotného jazyka. Prosazují rovnost sociální a majetkovou, rovnost mezi pohlavími, rasami apod. Tato jednota je ovšem vnímána jako faktické podřízení se tomu, co je pro tuto naši epochu určující, tedy baháistické víře, učení Bahá'ulláha a jeho zákonům, baháistické světové vládě apod.

Kvůli roli, která je připisována Bahá'ulláhovi, jsou baháisté v islámských zemích pronásledováni. Sám Bahá'ulláh zemřel ve vyhnanství v Palestině. Jeho syn 'Abdu'l - Bahá Bahá'ulláhovo učení zformoval do uceleného systému a spolu s baháistickými emigranty uvedl baháismus do celého světa. Svým nástupcem určil svého vnuka Shoghiho Effendiho Rabbaniho, který se zasloužil především o rozšíření baháismu do anglicky mluvících zemí. Po něm je v čele baháismu devítičlenná rada, která vede Světový dům spravedlnosti.

Baháisté oceňují na svém náboženství většinou důraz na ideje míru, emancipace, jednoty, rovnosti a spravedlnosti. Bývá mezi nimi dostatek vzdělaných lidí se světovým rozhledem, jimž je blízká myšlenka stálé evoluce. Věří, že úkolem člověka je na sobě pracovat, aby se z tohoto světa, v němž žije jako dítě v prenatálním stavu, zrodil do vyššího, plnohodnotného a duchovního světa.

Nebezpečí: *není známo.*

Počet členů: *odhadován ve světě na 5 - 6 milionů, u nás několik desítek.*

Kontakt: *Bahá'í společenství, Belgická 36, Praha 2.*

Internetová stránka: www.bahai.cz

5.18 Hnutí Nového věku

Zakladatele toto hnutí nemá. V posledních asi dvaceti letech stále více lidí v západní kultuře zaznamenává změnu, která se týká jejich životního pocitu či ducha doby. Ti, již se k této změně upínají s nadějí a již ji svými aktivitami přivolávají a urychlují, tvoří mohutné a různorodé hnutí, označované jako hnutí Nového věku (New Age, angl. nový věk). Nejedná se o organizaci, ale spíše o životní styl lidí různého zaměření a různých názorů, kteří vědomě či nevědomě současnou změnu ducha doby uskutečňují.

Učení a praxe jsou velmi různorodé. Vždy se ale jedná o potřebu změny a doufání v cosi nového. To je spojeno s hledáním alternativ snad ke všemu, co může být považováno za tradiční. Populární se tak stává alternativní medicína, alternativní pedagogika či psychologie, je možné mluvit o alternativě ve vědomí historických kořenů (např. popularita Keltů či Slovanů), alternativním náboženstvím (např. obliba východních náboženství či náboženství předpísemných národů), alternativním uměním (new age music), stravovacích návycích apod. V hledání alternativ je často nalézáno to, co bylo alternativou již v minulosti. Pokud bylo např. bylinkářství vždy alternativou vědecké medicíny posledních staletí, není divu, že je součástí alternativní přírodní medicíny i dnes. Podobně bychom mohli pokračovat i v jiných oblastech.

Hnutí se většinou nechápe jako náboženské, protože stírá rozdíl mezi sekulární a náboženskou oblastí života. Náboženství prolíná všemi oblastmi společenského života. Náboženství (typická je např. víra v minulý životy a převtělování) se stává běžnou a přirozenou součástí i těch oblastí, které doposud stály mimo ně (věda, zdravotnictví, výchova a vzdělávání). Náboženské přesvědčení nebývá v těchto oblastech zdůrazňováno (někdy je dokonce popíráno ve prospěch vědy), je však přítomno a těmi, kdo s Novým věkem sympatizují, bez výhrad přijímáno.

Nebezpečí: Hnutí připomíná volnou síť aktivit, mezi nimiž je možno se nezávazně pohybovat. Oproti tzv. sektám se tedy zmenšuje riziko psychické manipulace v uzavřené skupině. Některá aktivita sama ovšem může mít výrazné sektářské rysy (např. komunita Zdeňka Lukáše ve Světlíku či skupina vegetariánů kolem Vlastislava Prokeše, kteří se - podobně jako americká sekta Nebeská brána - chystají na odlet létajícím talířem na jinou planetu). Riziko znamená i stoupající obliba tajných nauk (esoterismus), které mohou způsobit velkou izolaci zasvěcených a jejich - pro vnější svět - nepochopitelné činy (jako tomu bylo v případě Řádu Chrámu slunce). Jiný druh nebezpečí je spojen s amatérskými zdokonalovacími kurzy (Silvova metoda, Modrá alfa, Zlatá mysl) či alternativními psychoterapiemi (holotropní dýchání). Nebezpečné může být i zanedbání lékařské péče, je-li využita pouze neúčinná alternativní medicína (např. homeopatie, urinoterapie) či psychotronické metody (biotronika Tomáše Pfeiffera apod.).

Počet příznivců je možné odhadnout na několik desítek milionů v západním světě, u nás asi sto tisíc.

Kontakt je možný pouze s jednotlivými směry.

Některé další informace nejen k hnutí New Age mohou poskytnout webové stránky Ph.D. Davida Zbírala, jejichž část je věnována právě New Age a novopohanství: <http://www.david-zbiral.cz/NewAge.htm>.

5.19 SATANISMUS

Zakladatele satanismus nemá. Jeho charakteristickým rysem je mnohotvárnost. Jednotliví satanisté mají velmi málo společných znaků, nemají ani jednotnou posvátnou knihu, ani vůdce, nemají dokonce často ani společnou víru v reálnou existenci satana. Jediné, co satanisty spojuje, je protest a vzdor, symbolizovaný satanem. Podle toho, kolik je možností, jak vyjadřovat vzdor, je celá řada navzájem nezávislých satanistických skupin i jednotlivců.

Učení a praxe: Satan je postavou židovské a křesťanské víry, v níž je odpůrcem Boha. Spjatost satanismu s židovskou a křesťanskou tradicí dokazují např. satanistické symboly, např. pentagram, často obrácený špicí dolů, někdy s dokreslenou tváří kozla (původně se jedná o židovské obětní zvíře, vyhnané za hříchy starozákonního lidu na poušť) či číslo 666, vzaté z bible, v níž bylo gematrickou šifrou za pronásledovatele křesťanů císaře Nerona.

Satanismus může být rozdělen do tří hlavních typů podle toho, proti kterému aspektu židovsko-křesťanské společnosti vzdoruje. Může se jednat o protest proti většinovému (křesťanskému) náboženství, protest proti morálce založené na tomto náboženství, nebo protest proti kulturním hodnotám křesťanské civilizace jako takové. Mluvíme pak o náboženském, antimorálním a antikulturním satanismu.

Při popisu škály, kterou satanismus dnes tvoří, vycházíme z náboženského satanismu. Jeho kořeny jsou již ve starověku, v němž křesťanství na svém postupu mnohdy jen povrchně překrylo původní pohanská náboženství. Jejich prvky si zachovaly určitou atraktivnost jako vzdoronáboženství, které se projevovalo jak v lidovém čarodějnictví, tak i jako jeden z inspiračních zdrojů tajného a elitářského stínového náboženství - esoterismu. Náboženští satanisté uctívají satana jako reálně existující duchovní bytost. Vyzývají ho a věří, že jim na toto vyzývání odpovídá, dává jim sílu a vede je v nejrůznějších životních situacích. Mohou provádět i rituály včetně krvavých obětí. I v Čechách se již našly oltáře s kosterními pozůstatky malých zvířat. Satanisté tohoto typu bývají lidé s psychopatologickými sklony, neschopni čelit zlu v tomto světě jinak, než se mu jakoby postavit po bok a identifikovat se s ním. Čarodějnický satanismus dosáhl jednoho z vrcholů popularity ve Francii za vlády Ludvíka XIV. (na přelomu 17. a 18. st.). Ve 20. století se čarodějnický satanismus rozvinul hlavně díky zájmu o předkřesťanská náboženství do širokého hnutí WICCA, založeného Angličanem Geraldem Gardnerem (1884 - 1964). Náboženský satanismus prokázal svou nebezpečnost v rituální hromadné vraždě sedmi lidí (mezi nimi byla i herečka Sharon Tateová), kterou roku 1969 inicioval Charles Manson.

Více je dnes ovšem satanistů, kteří protestují proti křesťanské morálce a v satana jako duchovní bytost často ani nevěří. Křesťanskou morálku považují za pokryteckou, slabošskou a škodlivou. Hlásají víru v člověka, který není spoután žádnými omezeními, žije volně a – pokud vysloveně a bezdůvodně neškodí – je mu vše dovoleno. Proti solidaritě staví egoismus, proti odpuštění odplatu, proti společenským normám přírodu a její boj o přežití. Satan je těmto lidem symbolem volnosti a přirozenosti i původcem veškeré změny a pokroku. O satanovi ani o satanismu podle nich nelze vlastně nic určitého říci – každá definice by byla omezením, které samo je se satanismem v příkrém rozporu. Tento typ satanismu nachází odezvu někdy i v intelektuálních kruzích, které mají blízko k esoterickým tradicím. Satanismus byl totiž vždy součástí a někdy dokonce hlavní náplní esoterických řádů a lóží (Řád zlatého úsvitu, Řád rudé růže a zlatého kříže, Řád východního Chrámu (O. T. O., Ordo Templi Orientis), snad i Řád Chrámu slunce). Jednou z nejvýznamnějších postav této tradice je "otec novodobého satanismu" Angličan Aleister Crowley (1875 - 1947), básník, spisovatel a autor několika spisů s okultní tematikou, který se sám prohlašoval za Anitkrista a Velkou šelmu 666. Jeho učení se dá formulovat do věty: "Dělej, co

chceš; to je celý zákon." V 60. letech se ve Spojených státech proslavil Crowleyův následovník Anton Szandor LaVey (1930 - 1997), autor Satanské bible a dalších spisů, zakladatel První církve satanovy (1966, ústředí v San Francisku, Kalifornie, USA).

Třetí typ satanismu vytvářejí především mladí lidé svou účastí na tvorbě nové kultury, která zavrhuje tradiční hodnoty krásy, dobra, života apod. Proti tomu se ve výtvarných a literárních dílech a především v metalové hudbě objevují témata hnusu, krve, smrti, masakrů apod. Zatímco náboženští satanisté v satana věří a antimorální satanisté často nevěří, antikulturní satanisté o satanovi často ani příliš neuvažují. Společenství jiných satanistů jim dává pocit síly a bezpečí. Svou oddanost "satanské věci" či spíše své skupině někdy prokazují i vandalskými činy. Tito satanisté chtějí hlavně co nejvíce šokovat a vydráždit své okolí. Často se jim to i s pomocí oděvu, účesu či typických satanských symbolů daří. Za některými snahami šokovat je třeba vidět i komerční zájem (prodej zvukových nosičů či publikací apod.).

***Nebezpečí** hrozí hlavně tam, kde exhibicionistický či pubertální satanismus přeroste do satanismu "tvrdého", který se vyznačuje kriminálními činy. Tento přerod může paradoxně nastat i u těch jedinců, jejichž satanistická póza je zpočátku vnímána přehnaně negativně. To může takového člověka v budování jeho satanistické identity totiž ještě utvrdit. Podobně mohou situaci zhoršit bulvární sdělovací prostředky svými hysterickými zprávami, jimiž mohou satanistické činy podnítit. Jinou nenápadnou vstupenkou do tvrdého satanismu mohou být pro citlivějšího člověka i zdánlivě nezávazné magické či fantazijní hry (jako Ouija nebo Dračí doupě), vzývání satana "na zkoušku" nebo i koncerty metalových skupin. – Na druhou stranu se můžeme setkat s údajným satanismem jako následným vysvětlením motivu vážných kriminálních činů. Někteří (především amatérští) psychoterapeuti si také pomáhají údajným satanismem rodičů a příbuzných svých klientů, aby vysvětlili jejich psychické potíže.*

***Počet příznivců** není možno ani odhadnout. Satanismus tvoří na sobě nezávislé skupiny, řády či lóže i jednotlivci, mezi nimiž nemusí být a nebývá žádná komunikace ani vzájemné uznání jako skutečných satanistů.*

***Kontakt:** Z těchto skupin je možno oficiálně kontaktovat pouze Církev satanovu v Brně: P. O. Box 28, 616 00 Brno. Vede ji kapelník hudební skupiny Root Jiří Valtr. Počet členů přesahuje sto.*

Internetová stránka: www.cirkevsatanova.com

Resumé

Pojďme si nyní shrnout, co tato práce nabízí. Jak jsem zmínil již v úvodu, cílem této práce je poskytnout dostatek informací, aby byl čtenář po seznámení se s nimi schopen alespoň základní orientace v problematice sekt a sektářství. Nekladu si za cíl dát konečný verdikt, jak to je se sektami u nás a podobně, což je ostatně vidět z názvu práce. Snažím se informovat širokou veřejnost a v ideálním případě změnit její způsob myšlení, když se řekne slovo sekta. Myslím, že výhodou také je poměrně široké spektrum zdrojů, a díky tomu snad nehrozí pouze jeden úhel pohledu.

Podívejme se tedy ve zkratce na to, co čtenář přečtením této práce získá. Ihned na začátku je čtenář konfrontován s upozorněním, že žádné posuzování nemůže být objektivní, nýbrž je nutně subjektivní a to, jak o dané věci smýšlíme, o nás může mnohé prozrazovat.

Jednou z prvních kapitol je etymologie slova sekta, což je samozřejmé, neboť když něco zkoumáme, potřebujeme vědět, z čeho, jak a proč to vzniklo. Čtenář je zasvěcen do výkladu slova sekta, jak nám jej nabízejí slovníky cizích slov (vypadá to, jako by některé jen přebíraly již napsané definice). Protože výklad slovníků nám nemůže postačit, podívali jsme se na toto slovo blíže a zjistili, že vychází z latiny a k nám se dostalo zřejmě z latinského překladu Bible.

Kdo pozorně četl, mohl na různých místech této práce zachytit zajímavou informaci, a to, že jako sekta začínala i některá dnes již zavedená náboženství, například křesťanství. Postupem času se tedy nové náboženské hnutí (potažmo sekta) může stát etablovaným náboženským hnutím. To je důležité si uvědomit.

V další kapitole této práce bylo nastíněno velké množství přístupů k definici pojmu sekta a také velké množství definic. Čtenář zjistí, že odborníci se ubírají k definitivnímu řešení tohoto problému různými směry, z nichž některé se navzájem vylučují a žádný není uznáván jako jediný možný a správný. Již v této části je ukázáno, že sekta nerovná se nebezpečí, že nemusí negativně působit ani na své členy, ani na své okolí, což je nejspíše nejdůležitější informace v rámci mé práce.

Protože ke slovu sekta je často jako antonymum používáno slovo církev, museli jsme si nejdříve definovat, co církev je. I v této kapitole jsme zjistili, že definice slova nemusí být jednoduchá. Důležité například je, že i skupina, která je označována za církev, či má toto slovo ve svém názvu, může být sektou. Je tedy jasné, že další kapitolou nemohlo být nic jiného, než rozdíly mezi sektou a církví. Rozdílů je samozřejmě více a i zde platí individualita, neboli záleží na konkrétní skupině (sektě) a církvi, se kterou porovnáváme. Rozdíly v této kapitole jsou tedy jen obecné, za zmínku stojí například autoritativní či totalitářský vedoucí v sektě, který často podává černobílý výklad okolního světa či třeba možnosti názorových odlišností mezi členy a možnost odchodu ze skupiny.

Jak čtenář zjistí ve druhé části mé práce, každý z nás si v sobě nese (někdy skrytou) touhu po duchovnu. Ta však nemusí být uspokojována v rámci duchovního světa (např. v sektě), ale může být vybíjena (přesunuta) i v uspokojování jiných potřeb (např. alkohol). Pokud člověk nemá nic, v čem by tuto touhu mohl uspokojovat, či ani nemá vlastně směr, kam by ji mohl zaměřit, může mu to působit psychické optíže.

Ze sociologického hlediska lze určit, které skupiny obyvatel sekty nejvíce přitahují, což se samozřejmě liší v závislosti na konkrétním náboženském hnutí (sektě). Zajímavé je, že často se členy sekt stávají vysokoškoláci, kteří mají vystudovanou školu zaměřenou jinak než humanitně.

V kapitole Jak poznat sektu se samozřejmě nezabývám ničím jiným, než snahou uvést ty nejpodstatnější znaky, kterými se nebezpečná náboženská hnutí vyznačují, neboť není třeba mít strach ze všech (nových) náboženských hnutí, spíše je potřeba si uvědomit, že nebezpečné jsou jen některá a jejich znaky proto uvádím. Dovolil jsem si citovat část práce PhDr. Zdeňka Vojtíška, která nese název *Nejdůležitější znaky sekt.*

Pokud již víme, jak se sekty projevují, musíme se tedy zabývat také otázkou, jak poznat, že jsou naši blízcí v takovém to společenství či chcete-li náboženském hnutí. K posouzení, zda je tato skupina nebezpečná, nám mohou pomoci právě informace uvedené v předešlé kapitole.

Možná, že některý čtenář vyhledá mé webové stránky právě z důvodu strachu o svého blízkého. V tom případě se mu snažím pomoci dostupnými radami, které se dají ve stručnosti shrnout do věty: Pracujte s Vaším blízkým v sektě na společném vztahu. Konkrétní možnosti rozvíjení vztahu uvádím právě v kapitole s názvem: Co s našimi blízkými v sektě?. Uvedu zde nyní jen několik základních pouček. Vztahy nejen s Vaším blízkým v sektě, ale i uvnitř rodiny by měly být dobré, bez výčitek, bez hádek. Konverzace by měla probíhat v přátelské atmosféře, bez jakéhokoli nátlaku (fyzického či psychického). Nezapomínejte, že pro Vašeho blízkého, který je členem nějaké náboženské společnosti, to může být mnohem větší psychická zátěž než pro Vás, proto mu hlavně dokazujte, že Vám na něm záleží, a že jej máte rádi. Také byste se měli snažit s ním trávit (volný) čas či požádat o toto jeho přátele nebo sourozence.

Co se týče možností využití legislativních norem při problémech s našimi blízkými v sektě, musím odpovědět kladně. Ano, tato možnost tu je, ale rozhodně nedoporučuji jako první řešení řešit problémy s naším blízkým (potažmo členem sekty) právní cestou, vždyť odborníci apelují ve snaze o nejlepší snahy s naším blízkým. Tento zákon se také týká spíše finanční stránky věci, konkrétněji právní způsobilosti k právním úkonům. Podrobnější informace naleznete v kapitole: Právní obrana.

Třetí část mé práce se zabývá průzkumem názorů, které panují o sektách v rámci české společnosti, konkrétněji u mládeže ve věku přibližně od 15 do 19 let. Tito mladí lidé, studenti a studentky Gymnázia Roudnice nad Labem vyplňovali anketní lístky (dotazníky), jejichž znění je uvedeno v kapitole: Metodika průzkumu. Výsledky první části průzkumu nejsou, myslím, nijak překvapivé – 51 % respondentů vnímá slovo sekta záporně. Pokud je toto zjištění překvapivé, tak v tom, že je to „jen“ 51 %. Proto lze tyto údaje vnímat jako celkem potěšující.

V případě druhé otázky mého malého průzkumu, doporučuji si pro představu pročíst kapitolu 3.3 Zajímavé odpovědi.

Závěr shrnující zjištěné informace je samozřejmě součástí 3. oddělení mé práce, ve zkratce uvedu ta nejdůležitější zjištění. Studenti se často snaží slovo sekta nějak definovat, nějak jej pojmut, a to většinou ze sociologického hlediska, jakožto skupinu, seskupení lidí, kteří jsou něčím spojeni (víra, zájmy, názory, aktivity...). Další toto slovo vnímají jako emočně podbarvené, evokuje v nich dobrodružství, tajemno... Jiní toto slovo (skupinu, kterou toto slovo označuje) vnímají jako určitou hrozbu, a to nejen pro společnost, ale i pro členy onoho hnutí. Součástí závěru je též úryvek z knihy *O sektách*, od Kay M. Porterfieldové, který poukazuje na často zkreslené představy, které má společnost o (nových) náboženských hnutích (sektách).

Ve 4. části této práce jsem se snažil ilustrovat individuálnost a subjektivitu prožívání a pojmání víry na vyplněných dotaznících od osob, které jsou členy různých křesťanských církví. Nakolik se mi to povedlo, to již nechám na čtenáři. Jen připomínám, že odpovědi těchto lidí byli upravovány v minimální míře, aby bylo dosaženo co největší autenticity. Jen taková poznámka –

když jsem tuto práci konzultoval s Mgr. Petrem Dobešem, připomněl důležitou skutečnost, že některé sbory či některá hnutí například v rámci katolické církve by samy o sobě byly označeny za sekty. Avšak díky tomu, že církev je velká, tyto extrémnější či vybočující tendence splnou s ostatními.

V 5., závěrečné části mé práce se zaměřuji na seznámení čtenáře s některými náboženskými hnutími, která působí v rámci České republiky. Využívám přitom hlavně informace z přílohy časopisu *Policista* 8/1998, konkrétně článku *Náboženství a sekty v České republice* od PhDr. Zdeňka Vojtíška, ale i dalších pramenů. Vzhledem k tomu, že je tento článek již staršího data, nemusí platit vše v něm uvedené a sám se snažím některé věci upravit.

Zajímavou částí tohoto oddílu mé práce je, podle mého názoru, má korespondence s J. D. Dvorským, potažmo samozvaným Parsifalem Imanuelem, která probíhala pomocí elektronické pošty. Jeho e-maily nebyly po jazykové stránce upravovány, aby byla zachována autenticita textu.

Přeji všem, aby jim tato práce přinesla užitečné informace, aby je něčím obohatila a v ideálním případě jim pomohla. Doufám, že informací typu co dělat s blízkým v sektě bude potřeba co nejméně.

Použité zdroje

Knižní tituly:

Bible, Česká biblická společnost, 2001, ISBN 80-85810-28-X

Nový zákon a Žalmy, Biblion, České Budějovice, 2006, Nový zákon – 4. revidované vydání, Žalmy - 1. vydání, ISBN 80-903528-5-5

ABGRALL, J-M., *Mechanismus sekt*, Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, Praha, 1999, 1. vydání, ISBN 80-7184-774-7

DOBEŠ, P., *skripta*, vypracované maturitní otázky ze ZSV

HYDEOVÁ, M., McGUINNES, M., *Jung*, Portál, Praha, 2007, 2. vydání, ISBN 978-80-7367-255-3

KONEČNÝ, P., *Sekta – Jak jsem hledal smysl života a našel pravdu*, Econpress s.r.o., Plzeň, 1. vydání

McDOWELL, J., *Šifra mistra Leonarda – pátrání po pravdě*, 2006, Biblická práce pro děti, Praha

MIKŠÍK, O., *Psychologické teorie osobnosti*, Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, Praha, 2007, 2. přepracované vydání, ISBN 978-80-246-1312-3

NAKONEČNÝ, M., *Psychologie téměř pro každého*, Akademie věd ČR, Praha, 2004, 1. vydání, ISBN 80-200-1198-6

NOVOTNÝ, T., *Mormoni a Děti boží*, Votobia, Praha, 1998, ISBN 80-7220-039-9

PALAHNIUK, CH., *Deník*, Odeon, Praha, 2006, 1. vydání, ISBN 80-207-1224-0

PARTRIDGE, CH. a kol., *Encyklopedie nových náboženství*, Knižní klub, Praha, 2006, 1. vydání, ISBN 80-242-1605-1

PARTRIDGE, CH. a kol., *Lexicon světových náboženství*, Slovart s.r.o., Praha, 2006, ISBN 80-7209-796-2

PORTERFIELDOVÁ, K. M., *O sektách*, Nakladatelství Lidové noviny, Praha, 1997, ISBN 80-7106-233-2

SOKOL, J., *Filosofická antropologie*, Portál, Praha, 2002, 1. vydání, ISBN 80-7178-627-6

ŠKVAŘIL, R., *Had leze z díry*, TALPRESS v koedici s nakladatelstvím TALISMAN, Praha, 1995, 1. vydání, ISBN 80-85609-93-2

ŠTAMPACH, I. O., *Náboženství v dialogu: kritické studie na pomezí religionistiky a teologie*, Portál, Praha, 1998, ISBN 80-7178-168-1

TENNEY, M. C., *O Novém zákoně*, 2. revidované vydání, přeložil R. Vysoký

YANCEY, P., *Dotknout se neviditelného Boha – Co můžeme očekávat, že najdeme?*, Návrat domů, Praha 2006, 1. vydání, ISBN 80-7255-144-2

Slovníky:

REJMAN, L., *Slovník cizích slov*, SPN, Praha, 1971, 2. doplněné vydání

LINHART, J. a kol., *Slovník cizích slov pro nové století*, Dialog, Litvínov, 2003, ISBN 80-85843-61-7

Periodika:

KOUCKÁ, Pavla, Proč podléháme sektám?, *Psychologie dnes*, říjen 2007, č.10, 13. ročník, ISSN 1212-9607

KUGLEROVÁ, Ivana, Chcete si vydělat? Založte si sektu!, *3. pól*, prosinec 2006, č.5, 6. ročník

KARÁSKOVÁ, Ivana, Moje dítě mi uteklo k Parsifalovi, *Mladá fronta Dnes*, 1. března 2008, sešit C

Internetové stránky:

DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 44, Imanuel.eu, 30. září 2008, dostupné z URL: http://www.immanuel.eu/dl_44.html

DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 48, Imanuel.eu, 17 října 2008, dostupné z URL: http://www.immanuel.eu/dl_48.html

DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 49, Imanuel.eu, 24. října 2008, dostupné z URL: http://www.immanuel.eu/dl_49.html

DVORSKÝ, J. D., *Dvorské listy* č. 50, Imanuel.eu, 1. listopadu 2008, dostupné z URL: http://www.immanuel.eu/dl_50.html

FARNÁ, K., *Tereza Nvotová: Film Ježíš je normální! trochu otevírá Pandořinu skříňku*, novinky.cz, 18. 2. 2009 09:06, dostupné z URL: <http://www.novinky.cz/kultura/161663-tereza-nvotova-film-jezis-je-normalni-trochu-otevira-pandorinu-skrinku.html>

GALAN, U. A., SCIENTOLOGIE - Opravdové náboženství, dostupné z URL: <http://www.scientologie.nazory.cz/>

KOŘÍNEK, M., *Sun Myung Moon*, Reflex, 04/2000, dostupné z URL: <http://www.reflex.cz/Clanek758.html>

PROFANT, V., *O iniciátorovi stránek a jejich účelu*, 12. dubna 2003, dostupné z URL: <http://vit.p.web.cz/rozd5.html>

SYNÁČOVÁ, J., *Je to jako droga, říká o sektě dokumentaristka*, tyden.cz, 17. 6. 09:00, dostupné z URL: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/je-to-jako-droga-rika-o-sekte-dokumentaristka_65921.html

ŠTAMPACH, I. O., PROFANT, V., *Co je a co není sekta*, Dingir 3 (4), 2000, str. 5-6. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/CoJeACoNeniSekta.pdf>

VAVROŇ, J., Právo, Český statistický úřad, *Za půl století ubylo pět miliónů věřících*, 17. 4. 2007, dostupné z URL: http://notes4.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/17_4_2007_za_pul_stoleti_ubylo_pet_milionu_vericich

VOJTÍŠEK, Z., *Co se slovem „sekta“*, Dingir 7 (4), 2004, str. 113-114. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/studie/1.pdf>

VOJTÍŠEK, Z., *Náboženství a sekty v České republice*, příloha časopisu Policista 8/1998. Dostupné z URL: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/prilohy/pril8.htm>

VOJTÍŠEK, Z., *Změňte nejdřív sebe*, Dingir 3 (2), 2000, str. 3-4. Dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/stranky/poradna/1.pdf>

ZBÍRAL, D., *New Age a novopohanství*, dostupné z URL: <http://www.david-zbiral.cz/NewAge.htm>

ABZ.cz: slovník cizích slov – on-line hledání, dostupné z URL: <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/>

BTM, Brněnská tisková misie, o.s., dostupné z URL: <http://www.btm.cz/>

Církev Ježíše Krista Svatých Posledních dnů, *oficiální stránky*, dostupné z URL: <http://www.mormon.org/mormonorg/eng/>

Církev Ježíše Krista Svatých Posledních dnů, *oficiální stránky*, dostupné z URL: <http://www.lds.org/ldsorg/v/index.jsp?vgnextoid=e419fb40e21cef00VgnVCM1000001f5e340aRCRD>

Církyve a náboženské společnosti, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/cirkve-a-nabozenske-spolecnosti/default.htm>

Český statistický úřad, *Obyvatelstvo hlásící se k jednotlivým církvím a náboženským společnostem*, 6. 8. 2003, dostupné z URL: http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/o/4110-03--obyvatelstvo_hlasic_i_se_k_jednotlivym_cirkvim_a_nabozenskym_spolecnostem

Data registrace církví a náboženských společností a svazů církví a náboženských společností, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=545>

Falešný Kristové: Jak je možné rozpoznat falešného Krista?, Bibleinfo.com, dostupné z URL: <http://www.bibleinfo.cz/questions/739.html>

Hnutí grálu, Právnícké osoby, *Nadace Hnutí Grálu v České republice*, dostupné z URL: <http://www.hnutigralu.cz/index.php?realm=3&sec=2>

Křesťanské odkazy, ECM, dostupné z URL: <http://pechanec.sweb.cz/christian/links.html>

Nezávislé informační fórum o Společnosti Strážná věž a svědcích Jehovových, dostupné z URL: <http://www.straznavez.cz/>

Poradna společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů, dostupné z URL: <http://www.sekty.cz/www/index.php?co=poradna>

Pořad České televize *168 hodin*, program ČT1, reportáž o J. D. Dvorském, dostupné z URL: <http://www.youtube.com/watch?v=4GNtIIM5X0E>

Registrované církve a náboženské společnosti - počty věřících, *Obyvatelstvo podle náboženského vyznání k 1.3.2001 ze Sčítání lidu, domů a bytů 2001*, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=382>

Rozhovor, *Výslech scientologa*, lidovky.cz, 19.01.2007 12:00, dostupné z URL: <http://www.lidovky.cz/odpovedi.asp?t=VORACEK>

Římskokatolická farnost Velká Bíteš, *Svátky církevního roku: červen*, dostupné z URL: <http://farnostvb.wz.cz/svatky/cerven.htm>

Slovník cizích slov online, dostupné z URL: <http://www.slovník-cizich-slov.cz/>

Slovník cizích slov online, dostupné z URL: <http://www.slovník-cizich-slov.kvalitne.cz/>

Slovo života – církev on – air, Církve v ČR, *Kontakty na registrované církve Slovo života v ČR*, dostupné z URL: http://www.slovozivota.cz/cirkve_v_cr

Svědkové Jehovovi, *oficiální stránky*, dostupné z URL: <http://www.watchtower.org/>

Software:

Aspi, soubor zákonů a právních předpisů ČR, Aspi Wolters Kluwer

Mozilla Firefox, vyhledávací modul Google, nejrůznější informace, například jména aktérů kuřimské kauzy

Přílohy

1 Seznam státem registrovaných církví – dělení dle letopočtu registrace ⁸⁶

Přehled o datu registrace církví a náboženských společností a svazů církví a náboženských společností

1. Církev a náboženské společnosti registrované podle zákona č. 308/1991 Sb.

Č.	Název církve, náboženské společnosti	Datum registrace, resp. recepce (rok 1991)
1.	Apoštolská církev	1989
2.	Bratrská jednota baptistů	1951
3.	Církev adventistů sedmého dne	1951 (1952-56 odňato)
4.	Církev bratrská	1951
5.	Církev československá husitská	1920
6.	Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů	1990
7.	Církev řeckokatolická	recepce z Rakouska-Uherska (1950-68 odňato)
8.	Církev římskokatolická	recepce z R-U
9.	Českobratrská církev evangelická	recepce z Rakouska-Uherska
10.	Evangelická církev a. v. v ČR	recepce z Rakouska-Uherska
11.	Evangelická církev metodistická	1951
12.	Federace židovských obcí v ČR	recepce z Rakouska-Uherska
13.	Jednota bratrská	recepce z Rakouska-Uherska
14.	Křesťanské sbory	1956
15.	Luterská evangelická církev a. v. v ČR	19.1. 1995
16.	Náboženská společnost českých unitářů	1930
17.	Náboženská společnost Svědkové Jehovovi	1. 9. 1993
18.	Novoapoštolská církev	1956
19.	Pravoslavná církev v českých zemích	recepce z Rakouska-Uherska
20.	Slezská církev evangelická a. v.	recepce z Rakouska-Uherska
21.	Starokatolická církev v ČR	recepce z Rakouska-Uherska

⁸⁶ Data registrace církví a náboženských společností a svazů církví a náboženských společností, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=545>

2. Círky a náboženské společnosti registrované podle zákona č. 3/2002 Sb.

Č.	Název církve, náboženské společnosti	Datum registrace
22.	Církev Křesťanská společenství	20. 6. 2002
23.	Obec křesťanů v České republice	4. 9. 2002
24.	Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny, Hnutí Hare Krišna	21.11. 2002
25.	Česká hinduistická náboženská společnost	25. 11. 2002
26.	Ústředí muslimských obcí	17. 9. 2004
27.	Ruská pravoslavná církev, podvorje patriarchy moskevského a celé Rusi v České republice	26. 5. 2007
28.	Buddhismus Diamantové cesty linie Karma Kagjü	8. 6. 2007
29.	Višva Nirmala Dharma	14. 7. 2007
30.	Církev živého Boha	15. 12. 2007

3. Svazy církví a náboženských společností registrované podle zákona č. 3/2002 Sb.

Č.	Název svazu církve a náboženské společnosti	Datum registrace
1.	Vojenská duchovní služba	4. 2. 2005
2.	Ekumenická rada církví v České republice	19. 7. 2005

4. Předložené návrhy na registraci církve a náboženské společnosti a svazu církví a náboženských společností

Č.	Název církve, náboženské společnosti	Datum předložení
1.	Církev Nová naděje	7. 10. 2008

5. Círky a náboženské společnosti, které nebyly registrované podle zákona č. 3/2002 Sb.

Č.	Název církve, náboženské společnosti	Datum rozhodnutí MK
1.	Ekumenická církev svatého Jana Jeruzalémského, řádu rytířů Rhodosu a Malty	23. 10. 2002
2.	Ukrajinská řeckokatolická církev	4. 3. 2004
3.	Židovské Centrum Chai	30. 8. 2004
4.	Arménská apoštolská pravoslavná církev	12. 9. 2006

2 Počty věřících podle sčítání provedeného v roce 2001⁸⁷

Č.	Název registrované církve a náboženské společnosti	Počty věřících	
		sčítání 1991	sčítání 2001*/
1.	Apoštolská církev	1 485	4 584
2.	Bratrská jednota baptistů	2 544	3 641
3.	Církev adventistů sedmého dne	7 674	9 787
4.	Církev bratrská	2 759	9 971
5.	Církev československá husitská	178 036	99 356
6.	Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů	odhad 300 - 700	1 375
7.	Církev řeckokatolická	7 030	7 704
8.	Církev římskokatolická	4 021 385	2 748 918
9.	Českobratrská církev evangelická	203 996	117 540
10.	Evangelická církev augsburského vyznání v České republice	4 151	14 914
11.	Evangelická církev metodistická	2 855	2 705
12.	Federace židovských obcí v České republice	1 292	1 527
13.	Jednota bratrská	2 385	3 443
14.	Křesťanské sbory	3 017	6 955
15.	Luterská evangelická církev a.v. v České republice	dle reg. 10 000	5 420
16.	Náboženská společnost českých unitářů	365	302
17.	Náboženská společnost Svědkové Jehovovi	14 575	23 260
18.	Novoapoštolská církev v České republice	427	451
19.	Pravoslavná církev v českých zemích	19 354	23 053
20.	Slezská církev evangelická augsburského vyznání	33 130	14 038
21.	Starokatolická církev v České republice	2 255	1 614
		4 519 415	3 100 558
	+ ostatní a nepřesně vložené		197 742
			3 298 300
22.	Církev Křesťanská společenství	podpisové archy k registraci cca	300
23.	O bec křesťanů v České republice	podpisové archy k registraci cca	300
24.	Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny, Hnutí Hare Krišna	podpisové archy k registraci cca	300
25.	Česká hinduistická náboženská společnost	podpisové archy k registraci cca	300

Obyvatelstvo podle náboženského vyznání k 1.3.2001 ze Sčítání lidu, domů a bytů 2001

⁸⁷ Registrované církve a náboženské společnosti - počty věřících, *Obyvatelstvo podle náboženského vyznání k 1.3.2001 ze Sčítání lidu, domů a bytů 2001*, Ministerstvo kultury ČR, dostupné z URL: <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=382>

3 Seznam všech odpovědí zjištěných v rámci ankety mezi studenty (viz kapitola 3.1)

„Vzhledem k tomu, že během mých dětských let se velice rozmnožili sekty zneužívající své lidi, vzpomenu si právě na tyto příběhy. Nadruhou stranu věřím, že některé neschválené církve to myslí dobře a nerad bych všechny házel do jednoho pytle.“

„Nějaké sdružení skupiny lidí, kteří mají nějaké společné názory, vyznání.“

„Skupina zmanipulovaných lidí.“

„Skupina lidí, kteří jsou ovlivněny názory jednoho člověka, týkající se většinou náboženství.“

„Lidi, kteří jsou zfanatizovaný - 'vymývají lidem mozky'.“

„Skupina lidí scházejících se na různých místech, bojující za svou pravdu, i když společnost tu jejich pravdu nepovažuje za správnou.“

„Parta bláznů, kteří věří člověku, který je dokáže zmanipulovat a věří nesmyslným věcím.“

„Náboženství zfanatizovaných lidí.“

„Skupina lidí jež zastávají takové názory, které ostatní nejen příliš vlastní, odlišují se a je těžké proniknout do jejich myšlení. Jde z nich někdy strach.“

„Ovládání lidí, rituály, vůdce, odchýlení od ostatních lidí“

„Skupina lidí, která se snaží parazitovat na ostatních a má velmi důmyslné, dokonalé metody nebo skupina cvoků, která hlásá 'přidejte se k nám, bude vám líp,... bla, bla, bla.'“

„Tak sekta bych si dal, víš co? Ale musí to být DEMI! Jinak mě napadá nějaká organizace (kukluxklan).“

„NIC“

„Tajemnost, okultismus, určitá skupina lidí s určitými zásadami, které sjednocují tytéž myšlenky a názory. Mohou to být lidé kteří hledají pocit naplnění v nějaké zvláštní činnosti, útěk ze světa.“

„SPOLEK“

„Organizovaná skupina lidí“

„Náboženská skupina lidí, kt. se odpojili od hlavní větve náboženství, jdou vlastním směrem, ve který věří. Mohou si přidat nějaké věci ve kt. věří, utváří si 'vlastní náboženství'.“

„Měla jsem možnost být nějaký čas v přítomnosti určité sekty a čas strávený s ní mi připadal dobře strávený.“

„Může vést bohužel až k extremismu či teorismu kde může dochazet k omezení lidských prav a svobod.“

„Lidé, kterým nevyhovuje být v normální společnosti.“

„Skupina lidí.“

„Parta přátel či lidí.“

„Banda teplejších kreténů hulících vodnici.“

„Náboženská skupina.“

„Skupina lidí, která se snaží o něco, má nějaké účely a snaží se přilákat více lidí.“

„Skupina lidí stejných zájmů, kteří se sešli za stejným účelem.“

„Skupina lidí se stejnými názory.“

„Skupina lidí, kteří mají něco společného.“

„Nějaká společnost, určitá skupina lidí vykonávajících určitou činnost.“

„Společnost lidí, které něco spojuje (např. ideologie).“

„Skupina lidí, kteří žijí podle vlastních pravidel.“

„Když se řekne slovo sekta, představím si tajemný spolek lidí.“

„Víc než pár lidí, kteří v něco věří.“

„Skupina lidí s určitým cílem, který může být za hranicí legality.“

„Skupina osob vyznávajících stejnou víru, která však není považována za oficiální náboženství. (Např. Ku-klux klan, nebo chrám Slunce...)“

„Skupina lidí, která preferuje nějaký styl života, náboženskou víru, politickou stranu.“

„Skupiny lidí vyznávajících různé styly života.“

„Nezajímá mě, nechci se stát členem žádné sekty.“

„Blázni, kteří chtějí najít podobně smýšlející blázny, vytvořit s nimi spolek, téměř rodinu. Ale když umí zakladatel oblbovat, tak proč ne. Musí být dobrý řečník a 'okecávateľ'.“

„Je to člověk který snídá brambůrky a nemá rád maso s čokoládou. Vstává okolo 5:22 ráno a celý den seká sádlo.“

„Skupina lidí, která uctívá něco co by !normálního! člověka nenapadlo.“

„Něco tajemného.“

„Banda dementů. Sekta je skupina lidí, kteří jsou vážně nemocní a měli by vyhledat odbornou

pomoc.“

„Skupina lidí scházejících se za nějakým zvráceným cílem.“

„Nějaké sdružení, nějaký spolek. Ve kt. mají lidé společné zájmy, aktivity atd.“

„Svým způsobem náboženství. Nezájímá mě. => Nic“

„Zfanatizovaný lidi → skupina zvláštními pravidlo.“

„Seskupení lidí, kteří žijí na místo většinou někde mimo společnost a dodržují vlastní pravidla a vyznávají stejné náboženství.“

„Nic, jde to mimo, vůbec mě to nezajímá.“

„Lidi co ukusují křečkům (i jiným zvířátkům) hlavy. Pijou pak jejich krev a nakonec z toho hodě šavli. Nosej černej hábit a přivažují se k obrácenému kříži.“

„Skupina lidí s úmysly, které nejsou nějak příhodné pro společnost.“

„Banda cvoků, kteří se snaží zmanipulovat ostatní, aby věřili v něco, co je většinou nesmysl. Nebo to není takový nesmysl, ale dělají pro to hrozné věci. Ti, co se přidají, většinou dopadají tragicky.“

„Skupina lidí, kteří se v určitém slova smyslu od ostatních straní, dělají špatné věci atd...“

„Seskupení lidí nekalými úmysly, lidé kteří se skupinově scházejí a záporně se od ostatních liší.“

„Skupina fanaticky (až moc) vyznává nějakou víru, kult,... Je to zlý.“

„Skupina lidí, kde je velitel, který udává pravidla žití a členové sekty ho slepě poslouchají... Myslí za ně vlastně ten velitel, oni jsou jen loutky.“

„Společnost lidí uznávajících určité nábož. myšlení.“

„Zotročování.“

„Nic dobrého. Bláznění hlav lidem.“

„Skupina lidí se stejným, radikálním názorem (politickým nebo náboženským).“

„Skupina, která je nečím spojena → chování, jednání... - nic dobrého asi ;-).“

„Pod slovem sekta si představím nějakou skupinu lidí.“

„Divný lidi...“

„Temno, černé oblečení“

„Nějaká určitá skupina lidí, která má zvláštní způsoby a divné chování“

„Skupina lidí, kteří používají drogy a uctívají různé věci“

„Bomba v metru pod sedačkou“

„Nic mě nenapadá“

„Banda hloupých lidí, který neví co chtějí.“

„Společenství lidí žijících společně. Ne však všechny sekty jsou bezpečné a někdy mohou být i negativně 'zhypnotizování' svým vůdcem.“

„Skupina lidí, pravidelně se scházející. Spojitost s náboženstvím, společná víra, názory na ni. Možná společné vykonávání různých rituálů.“

„Skupina lidí se stejnými zájmy, spíše v záporném smyslu. Lidé, kteří až moc horlivě prosazují zájmy dané sekty. Př. Představím si Světky Jehovovy či nějaké vyznavače třeba ďábla, ale vím že sekty jsou i dobré.“

„Skupina lidí, magie, temno, 'rituály', pravidla“

„Společnost lidí se specif. vírou. Některé jsou špatné a jen lidi využívají k získání financí. Jiné mohou lidem doopravdy pomoci najít sebe sama.“

„Nějaké seskupení lidí, kteří mají stejné názory na svět, politiku atd...“

„Určité sdružení lidí, kteří uznávají stejnou věc, názor.“

„Na mysli mi vyleze hromada chlapíků v pláštích, žijících izolovaně od společnosti. Ale vím, že to může být i normální skupina lidí a ne nějakých pošahanců.“

„Organizace, někdy i nelegální, zabývající se nestandardními věcmi.“

„Združení lidí stejného vyznání a smýšlení.“

„Nějaké společenství, ve kterém lidé sdílí stejný názor na určitou problematiku a společně věří a vyznávají určité věci – většinou to souvisí s nějakým náboženstvím.“

„Sdružení několika lidí, většinou špatně se chovajících, ponižovaných, nábožensky laděných, zfanatizovaných jedinců, kteří se snaží odlišit od společnosti.“

„Nějaká zfanatizovaná skupina lidí.“

„Spolek“ „Vymývání mozků“

„Skupina lidí, kteří mají negativní myšlení.“

„Skupina lidí s vlastními pravidly, řídicí se nějakým náboženstvím.“

„Představím si nějaký vylízance, který uznává nějaký satana nebo něco podobného obětují při tom třeba zvířata.“

„Vyhraněná náboženská skupina, často striktní až fanatické dodržování daných pravidel, zásad, manipulace, uzavřená skupina lidí.“

„Nějaké sdružení, kolektiv lidí, které podle mého názoru získávají další členy jen pod záminkou, aby z nich něco dostali; důvodem je velmi často sex; donucení k sexu.“

„Skupina lidí, která se snaží určitým prostředky nějak ovlivnit své okolí či je přivést mezi sebe. Žijí odlišně než ostatní.“

„NIC“

„Některé sou třeba dobré, avšak o těch které sem slyšela, si myslím že působí spíš negativně.“

„Skupina lidí se společnými zájmy které se vymykají původním náboženským směrům.“

„Spolek lidí, kteří nutí lidi do činností spojených s náboženstvím.“

„Sdružení lidí, kteří v něco věří a snaží se jejich myšlení vnutit ostatním (ať už mírně nebo násilně)“

„FANATICI“

„Nic moc. Představím si hlavně Svědky jehovovi, proto na mě toto slovo nepůsobí kladně. Představím si uzavřenou společnost.“

„Lidé uctívající nesmyslnou ideologii.“

„Skupina lidí, kteří mají stejné názory. Ty názory ´normální´ lidé nechápou.“

„Nějaká skupina lidí, která se vymyká společnosti. Má svůj vlastní svět.“

„Je to sdružení lidí, kteří mají nějaký názor, ale ja s těmto hnutím nesouhlasím a rozhodně nechci do nějakého takového v budoucnu vstoupit.“